

មាសាស្ត្រ ឥតិហាស្ត
សាសនា
អាស៊ុលុល-បៃត័

សៀវភៅសិក្សា សីលធម៌ (أَخْلَاق) ថ្នាក់ទី ៩
 (អាយុ ១៣-១៤ ឆ្នាំ)

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ : طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَ مُسْلِمَةٍ (بحار الأنوار
 ج ١ ص ١٧٧)
 ព្រះសាស្ត្រា^{صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم} មានព្រះវចនៈថា៖ "ស្វែងរកចំណេះវិជ្ជាជាកាតព្វកិច្ច
 លើមុស្លីមប្រុសស្រីគ្រប់រូប ។"

សិក្សាសាសនា

បញ្ជីមាតិកា

មេរៀនទី ១ គោរពឪពុកម្តាយ	៥
មេរៀនទី ២ ករណីយកិច្ចចំពោះកូនៗ	១០
មេរៀនទី ៣ ហ្វាកូ អាន់-ណាស់	១៩
មេរៀនទី ៤ ផ្សះផ្សាគេឲ្យសះជានឹងគ្នា.....	២១
មេរៀនទី ៥ បម្រើមនុស្សជាតិ	២៣
មេរៀនទី ៦ ក្តីរដ្ឋ អាល់-ហ្វាសាណាស់.....	២៥
មេរៀនទី ៧ ការចម្លងប្រកបដោយវិនាសនូវវប្បធម៌ប្រទេសខាងលិច	២៨
មេរៀនទី ៨ ហ្វុសនុស្ទ-ស្មាន់ និង ស៊ូអ៊ុស្ទ-ស្មាន	៣២
មេរៀនទី ៩ កាស្ទមុល-កុយស្ទ.....	៣៥
មេរៀនទី ១០ អ៊ុះខ្ញុំឡាស់	៣៨
មេរៀនទី ១១ រស់នៅដោយមានសីលធម៌	៤២
មេរៀនទី ១២ ការអត់ធ្មត់.....	៤៧
មេរៀនទី ១៣ គោរពបរិស្ថាន.....	៥១
មេរៀនទី ១៤ តាកាប់ច្រូរ, រីយ៉ាអ៊ុ, អ៊ូយូប.....	៥៤
មេរៀនទី ១៥ សម្តីអាក្រក់, ការប្រមាថ, ការបញ្ជីនិងសេចក្តីព្រហ័ន	៥៩
មេរៀនទី ១៦ ទម្លាយអាថ៌កំបាំងគេ.....	៦១
មេរៀនទី ១៧ កំហឹង	៦៥
មេរៀនទី ១៨ គ្រប់អាយុ (បាលិក ۲)	៦៨
មេរៀនទី ១៩ ការបណ្តែតបណ្តោយ	៧២
មេរៀនទី ២០ ព្រហ្មចារិយភាព	៧៦

មេរៀនទី ១

គោរពឪពុកម្តាយ

យើងបានអធិប្បាយរឿងនេះ នៅក្នុងច្រើនមេរៀនកន្លងមកហើយ ។ មកដល់ពេលនេះ អ្នកបានសិក្សាការគោរពមាតាបិតាច្រើនដងហើយ តែនៅក្នុងមេរៀននេះ គេនឹងពន្យល់អ្នកឲ្យដឹងថា ឪពុកម្តាយមានតួនាទីសំខាន់បំផុតក្នុងការអប់រំអ្នកដែលជាមនុស្សមួយរូប និងក្នុងការអប់រំសង្គមមនុស្សទូទៅ ។

អល់ឡោះហ្ន៎ عَلَيْهِ ចែងអំពីការទន់ភ្លន់ចំពោះឪពុកម្តាយ ៧ ដងក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអាន ។

អល់ឡោះហ្ន៎ عَلَيْهِ បានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអាន សូរ៉េវ៉ះត្ត 17 អាយ៉ាស្ត់ 23-24 ថា៖

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ﴿٢٣﴾ وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا ﴿٢٤﴾ 》

23. ព្រះម្ចាស់អ្នកបានដាក់បញ្ជាថាឲ្យពួកអ្នក (មនុស្សទាំងឡាយ) គោរពបូជាតែព្រះអង្គមួយគត់ ឲ្យពួកអ្នកប្រព្រឹត្តល្អចំពោះឪពុកម្តាយពួកអ្នក ។ បើអ្នកណាម្នាក់ ឬអ្នកទាំងពីរមានវ័យជរានៅជាមួយអ្នក ចូរអ្នកកុំនិយាយស្តីថា "ថ្វីយ! (ជាពាក្យពោលចេញមក សម្តែងឲ្យឃើញថាមានការធុញទ្រាន់ រំខាន ឬ ស្អប់)" ឡើយ ចូរអ្នកកុំគំហកដាក់អ្នកទាំងពីរឡើយ ចូរអ្នកមានវាចារកពួកគេដោយប្រើសំដីល្អប្រពៃ [ដោយគោរព] ។ 24. ចូរអ្នកបន្ទាបស្ថាបនៃសេចក្តីគោរពចំពោះអ្នកទាំងពីរដោយមានចិត្តធម៌[និងប្រោសប្រណី] ហើយចូរអ្នកពោលថា៖ "ព្រះម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គមានព្រះមេត្តាធម៌ដល់លោកទាំងពីរ ឲ្យដូចកាលដែលលោកទាំងពីរបានចិញ្ចឹមទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំកាលពីតូចផង ។"

ពាក្យថា " ថ្វីយ " ជាពាក្យស្រាលបំផុត តែព្រះសន្តមីម៉ា យ៉ាក្តុំហ្វារ អាស្ត្រូស្ត្រីខ្លីក្តី صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈថា៖ "ប្រសិនបើមានពាក្យស្រាលជាងនេះ អល់ឡោះហ្ន៎ عَلَيْهِ

ប្រាកដជានឹងយកពាក្យនោះមកប្រើជាមិនខានជំនួសពាក្យ " អ៊ុយ ធូយ " នេះ ។" គេមិនត្រូវហៅឪពុកម្តាយខ្លួនឯងតាមឈ្មោះលោកទេ តែចូរហៅលោកថា ម៉ាក់ ប៉ា (ឬម៉ែ ពុក) ។

ថ្ងៃមួយ បុរសម្នាក់បានទៅជួបព្រះបរមសាស្តាមូហ្កាំម៉ាដូ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم សួរព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ថា តើទង្វើណាមួយដែលនាំមកនូវផលបុណ្យពីអស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل ។ ព្រះបរមសាស្តាមូហ្កាំម៉ាដូ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم សួរបុរសនោះថា តើឪពុកម្តាយគាត់នៅរស់ឬស្លាប់ហើយ ។ ពេលគាត់តបថា នៅរស់ ព្រះបរមសាស្តាមូហ្កាំម៉ាដូ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم បានតបថា ទង្វើល្អបំផុតដែលនាំមកនូវព្រះពរអស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل គឺធ្វើល្អចំពោះឪពុកម្តាយ ព្រោះទង្វើនេះជាទីស្រឡាញ់ជាងទង្វើដទៃទៀត ។

តាហ្ន៎សៀវចែងថា គេត្រូវបូងសូងអស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل សូមឲ្យព្រះអង្គ عز وجل ប្រទានឋានសួគ៌ឲ្យឪពុកម្តាយខ្លួន បើឪពុកម្តាយខ្លួនធ្វើអំពើនីមួយៗដែលអស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل មិនសព្វព្រះហឫទ័យ គេត្រូវបូងសូងសូមឲ្យអស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل ដឹកនាំលោកមកកាន់ផ្លូវត្រូវវិញ ។

ការពិត អ្វីដែលអស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل ឲ្យគេចារមុនគេបង្អស់នៅលើ ឡោះហ្ន៎ អាស់-ម៉ាស្ត្រូហ្ន៎ (اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ) បន្ទះសំណេរអភិរក្ស) គឺ៖ "អញ عز وجل គឺអស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل ពុំមានព្រះទេក្រៅពីអញ عز وجل ។ អញ عز وجل ពេញចិត្តបុគ្គលណាដែលឪពុកម្តាយពេញចិត្ត ។ អញ عز وجل មិនពេញចិត្តបុគ្គលណាដែលឪពុកម្តាយមិនពេញចិត្ត ។"

គ្រាមួយ ព្រះបរមសាស្តាមូហ្កាំម៉ាដូ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم បានប្រាប់ព្រះសន្តអ៊ុម៉ាអូលី صلوات اللہ علیہ والسلام ថា៖ "អង្គុយមួយម៉ោងជាមួយឪពុកម្តាយគ្រាន់ជាងទៅឃុំហ្ន៎ ។" ព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم មានវចនៈបន្ថែមថា៖ "អូលី صلوات اللہ علیہ والسلام អើយ បើគេនិយាយពាក្យមួយម៉ាត់ក្នុងគោលបំណងធ្វើឲ្យឪពុកម្តាយពេញចិត្ត អស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل អាចសព្វព្រះហឫទ័យ ។"

ពាក្យថា "ឪពុកម្តាយ" មិនផ្តោតទៅលើឪពុកម្តាយបង្កើតតែម្យ៉ាងទេ តែផ្តោតទៅលើបណ្តាអ្នកដែលខិតខំអប់រំអ្នកអស់ពីសមត្ថភាពដែរ ជាពិសេសបណ្តាអ្នកដែលធ្វើឲ្យអ្នកប្រសើរឡើងជាបុគ្គលមួយរូប ។ ឪពុកម្តាយមានបីប្រភេទយ៉ាងតិច

គឺ៖ ឪពុកម្តាយបង្កើតដែលឲ្យកំណើតអ្នក, លោកគ្រូអ្នកគ្រូដែលបង្ហាត់បង្រៀនអ្នក និងឪពុកម្តាយរបស់បុគ្គលដែលអ្នករៀបការជាមួយ ។ បុគ្គលទាំងនេះមានសិទ្ធិលើខ្លួនអ្នក ដូច្នោះចូរអ្នកបំពេញករណីយកិច្ចខ្លួនចំពោះបុគ្គលទាំងនេះតាមការណែនាំរួចមកហើយ ។

ពេលនេះយើងដឹងហើយថាត្រូវគោរពឪពុកម្តាយយើងដូចម្តេចខ្លះ យើងនឹងអធិប្បាយអំពីមូលហេតុដែលយើងត្រូវគោរពឪពុកម្តាយយើង ។

ឪពុកម្តាយយើងបានចិញ្ចឹមយើង តែលោកបានរួមចំណែកក្នុងការបង្កើតយើងដែរ ។ ចូរពិនិត្យមើលផ្ទះយើង ។ អ្នកអាចអះអាងបានទេថាផ្ទះមានតែជញ្ជាំងបួន ដំបូលនិងរនាប ? ទេ ព្រោះផ្ទះអ្នកមានគ្រឿងសង្ហារឹម មានពណ៌សំខាន់គឺមានមនុស្សនៅ ។ ស្រដៀងនេះដែរ ឪពុកម្តាយអ្នកមិនត្រឹមតែបានបង្កើតខ្លួនអ្នកតែម្យ៉ាងទេ តែលោកបានបង្កើតលក្ខណៈសម្បត្តិអ្នកនិងបានធ្វើឲ្យអ្នកចេះគិតគូរដែរ ។ លោកបានរស់នៅដើម្បីអ្នក ។ លោកស្រឡាញ់អ្នក ថ្នាក់ថ្នមអ្នក លោកបានបង្ហាត់អ្នកឲ្យចេះដឹងអំពើល្អនិងអំពើអាក្រក់ លោកបានផ្តល់អាហារឲ្យអ្នក ។

ប្រសិនបើនៅសល់អាហារសម្រាប់តែមនុស្សម្នាក់ លោកឲ្យអាហារនោះទៅកូន ។ ម្តាយអ្នកបានបង្កើតអ្នក បានមើលថែរក្សាអ្នកកាលអ្នកនៅក្មេង ។ តើអ្នកអាចប៉ាន់ស្មានបានទេថាឪពុកម្តាយលំបាកនិងបារម្ភប៉ុណ្ណាខ្លះ ។ បើអ្នកសួរលោកថាហេតុអ្វី លោកនឹងតបថាលោកចង់ឲ្យអ្នកមានអ្វីសព្វគ្រប់ដែលខ្លួនលោកពុំមានដើម្បីកសាងជីវិត ។ មិនឲ្យយើងគោរពលោកម្តេចបាន ? មិនឲ្យយើងស្រឡាញ់លោកម្តេចបាន ? នេះគឺមូលហេតុមួយដែលអ៊ីស្លាមថា៖ "ឋានសួគ៌នៅក្រោមបាតជើងម្តាយអ្នក ។"

បានសេចក្តីថាបើយើងធ្វើឲ្យម្តាយយើងទាស់ចិត្ត យើងនឹងពុំបានចូលឋានសួគ៌ឡើយ ។ ដូច្នោះ ផ្លូវដែលនាំទៅកាន់ឋានសួគ៌អាស្រ័យលើការពេញចិត្តរបស់ឪពុកម្តាយអ្នក ។

មានទ្រឹស្តីនេះដែរនៅក្នុងព្រះបន្ទូលអស់ឡោះហ្ន៎ ^{عَلَيْهِ} កាលព្រះអង្គ ^{عَلَيْهِ} បានប្រាប់ព្រះសាស្តាមួយអង្គរបស់ព្រះអង្គ ^{عَلَيْهِ} ថា៖ "អញ ^{عَلَيْهِ} សូមស្យូចចំពោះព្រះកិត្តិយសអញ ^{عَلَيْهِ} ថាអ្នកណាមួយមិនស្តាប់បង្គាប់ឪពុកម្តាយ ទោះបីអ្នកនោះមករកអញ ^{عَلَيْهِ} ដោយនាំមកនូវទង្វើដូចព្រះសាស្តាដែរក៏ដោយ ក៏អញ ^{عَلَيْهِ} មិនព្រមទទួលអ្នកនោះជាដាច់

ខាត ១"

ករណីយកិច្ចចំពោះឪពុកម្តាយ

- ១. កុំប្រើសម្តីធំ (គំហក) ដាក់ឪពុកម្តាយជាដាច់ខាត ។
- ២. កុំអង្គុយពេលឪពុកម្តាយឈរ ។
- ៣. កុំដើរកាត់មុខឪពុកម្តាយ លើកលែងតែលោកអនុញ្ញាត ។
- ៤. កុំនិយាយពេលឪពុកម្តាយនិយាយ ។
- ៥. កុំកែកំហុសឪពុកម្តាយនៅពីមុខអ្នកដទៃ ។
- ៦. កុំធ្វើឲ្យឪពុកម្តាយទាស់ចិត្តឬក្រោធ ។
- ៧. កុំជេរប្រមាថ ប្រកែកតវ៉ា ឬគំហកដាក់ឪពុកម្តាយជាដាច់ខាត ។

ពេលអ្នកក្រោកពីដំណេកពេលព្រឹក ប្រការដំបូងបង្អស់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺថា "អាស់-សាឡាម អូឡៃគុម" ឲ្យឪពុកម្តាយអ្នក ។ វាជាប្រការសាមញ្ញ តែមានអ្នកណាខ្លះធ្វើបែបនេះមែននៅជុំវិញយើង ? អ្នកណាខ្លះនៅជុំវិញយើងនឹងក្រោកឈរហើយថា "អាស់-សាឡាម អូឡៃគុម" ពេលឪពុកយើងឬម្តាយយើងចូលមកក្នុងបន្ទប់ ?

បើឪពុកម្តាយអ្នកឲ្យអ្នកធ្វើការនីមួយៗ ដូចជាទៅទិញអីវ៉ាន់ជាដើម អ្នកមិនត្រូវតវ៉ាទេ ទោះបីដោយសម្តែងឲ្យឃើញថាអ្នកនឿយហត់ក៏ដោយ ។ សូម្បីតែមើលទៅឪពុកម្តាយដោយអាការៈធុញទ្រាន់ក៏កុំសម្តែងដាក់លោក ។ ហេតុដូច្នេះឯងបានជាគេថា៖ "មើលមុខឪពុកឬម្តាយខ្លួនដោយសេចក្តីគោរពស្មើនឹងមើលព្រះមហាក្រតី កាត់បាត់ គឺបានរង្វាន់ស្មើគ្នា ។"

ការមិនពេញចិត្តរបស់អល់ឡោះហ្ន៎៥ ចំពោះបុគ្គល ដែលធ្វើឲ្យឪពុកម្តាយខ្លួនទាស់ចិត្តនោះធំណាស់ បើបុគ្គលណាមួយត្រូវឪពុកម្តាយកាត់កាល់ បុគ្គលនោះនឹងមិនបានជុំក្លិនឋានសួគ៌ជាដាច់ខាត ។ បើឪពុកម្តាយមិនពេញចិត្តកូនណាម្នាក់ពេញមួយយប់ ពេលថ្ងៃរះហើយក៏នៅតែទាស់ចិត្ត វាដូចទ្វារនរកពីរត្រូវបើកសម្រាប់

កូនម្នាក់នោះ ។

មេរៀនទី ២

ករណីយកិច្ចចំពោះកូនៗ

យើងបាននិយាយអំពីសេចក្តីគោរពឪពុកម្តាយក្នុងមេរៀនមុន យើងដឹង ហើយថាវាជាប្រការសំខាន់មួយ ។ តែកូនៗនោះយ៉ាងម៉េចដែរ? ត្រូវតែមាន ករណីយកិច្ចមកលើកូនៗដែរ ។

អល់ឡោះហ្ន៎មានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគួរអាន (សូរ៉េ:ត្តី 66 អាយ៉ាស៊ុ 6) ថា៖

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَوْا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾

6. អ្នកមានសទ្ធាទាំងឡាយអើយ ចូរពួកអ្នកសង្គ្រោះខ្លួនពួកអ្នកនិងគ្រួសារពួកអ្នក ឲ្យផុតពីភ្លើងដែលមានមនុស្សនិងដុំថ្មជាឧស [ដោយហាមខ្លួនពួកអ្នកនិងដោយ ហាមកូនៗពួកអ្នកនិងសមាជិកឯទៀតរបស់គ្រួសារពួកអ្នកកុំឲ្យសាងបាប] ។ [គឺ ភ្លើង]ដែលមានទេវតាគួរឲ្យខ្លាចនិងតឹងរឹងជាអ្នកត្រួតត្រា ពួកគេមិនល្មើសព្រះ បញ្ជាអល់ឡោះហ្ន៎ទេ ពួកគេអនុវត្តតាមព្រះបញ្ជាដែលគេដាក់មកលើពួកគេ ។ (សូរ៉េ:ត្តី អាត់-តាស៊ុរីម អាយ៉ាស៊ុ ៦)

សឲ្យឃើញថាករណីយកិច្ចដំបូងបង្អស់ដែលត្រូវធ្វើចំពោះកូនៗ គឺអប់រំពួកគេ ឲ្យស្គាល់ប្រការល្អនិងប្រការអាក្រក់ ។ ត្រូវអនុវត្តករណីយកិច្ចនេះដោយបង្ហាញជា គំរូ ។

ករណីយកិច្ចមួយរបស់ឪពុកម្តាយចំពោះកូនៗគឺការអប់រំ ការអប់រំផ្នែក សាសនាអ៊ីស្លាមដំបូង ការអប់រំផ្នែកមិនទាក់ទងនឹងសាសនាជាបន្ទាប់ ។ មិន បានសេចក្តីថាត្រូវបញ្ជូនកូនៗទាំងអស់ទៅនៅឯមណ្ឌលអប់រំ ហ្គ្រាស្យាស៊ុ (حوزة) រាប់ឆ្នាំនោះទេ តែបានសេចក្តីថាកូនៗរាល់គ្នាត្រូវចេះដឹងយ៉ាងហោចណាស់គោល របស់សាសនាអ៊ីស្លាម ដើម្បីនឹងឲ្យកូនៗទាំងនោះចេះប្រើចំណេះរបស់ខ្លួនដើម្បី បម្រើអ៊ីស្លាមនិងសហគមន៍ ។

ព្រះបរមសាស្តាម្បូរម៉ាដ្លូ^{صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم} មានព្រះវចនៈថា យើងត្រូវប្រព្រឹត្តត្រឹមត្រូវទៅលើកូនៗយើង យើងត្រូវស្រឡាញ់កូនៗយើង ទន់ភ្លន់ចំពោះកូនៗយើង យើងត្រូវគោរពពាក្យសន្យាដែលបានសន្យាចំពោះកូនៗយើង ព្រោះយើងជាអ្នកទ្រទ្រង់កូនៗយើង ព្រោះកូនៗយើងពឹងផ្អែកលើយើងដើម្បីជួយពួកគេ ។

ថ្ងៃមួយព្រះបរមសាស្តាម្បូរម៉ាដ្លូ^{صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم} កំពុងដើរ ព្រះអង្គ^{صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم} បានជួបកូនក្មេង ។ ព្រះអង្គ^{صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم} ត្រូវរីក្សាល មានព្រះវចនៈថាព្រះអង្គ^{صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم} សោកស្តាយចំពោះឪពុកម្តាយក្មេងៗសម័យចុងក្រោយ ។ គេសួរព្រះអង្គ^{صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم} ថា៖ "ហេតុអ្វី? ពួកគេនឹងទៅជាមនុស្សគ្មានធម៌ឬ?" ព្រះបរមសាស្តាម្បូរម៉ាដ្លូ^{صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم} មានព្រះវចនៈថា៖ "ទេ មិនដូច្នោះទេ តែឪពុកម្តាយមិនអប់រំកូនៗឲ្យចេះដឹងសាសនាទេ ពួកគេនឹងពេញចិត្តផ្តល់ការអប់រំផ្នែកលោកនេះឲ្យកូនៗ ។" ព្រះអង្គ^{صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم} មានព្រះវចនៈថាមនុស្សប្រភេទនេះមិននៅក្នុងបក្សព្រះអង្គ^{صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم} ទេ ថាព្រះអង្គ^{صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم} នឹងមិនស្រឡាញ់មនុស្សប្រភេទនេះទេ ។

គ្រាមួយ ព្រះបរមសាស្តាម្បូរម៉ាដ្លូ^{صلی اللہ علیہ وآលہ وسلم} បានប្រាប់ព្រះសន្តមីម៉ាអុលី^{صلوات اللہ علیہ والسلام} ថា៖ "អុលី^{صلوات اللہ علیہ والسلام} អើយ ឪពុកម្តាយមានករណីយកិច្ចវាយប្រហែលចំពោះកូនៗស្មើកូនៗមានករណីយកិច្ចចំពោះឪពុកម្តាយដែរ ។"

ករណីយដំបូងបង្អស់គឺដាក់ឈ្មោះត្រឹមត្រូវឲ្យកូន ។ ដូច្នោះ កូនៗនឹងយកតម្រាប់តាមបុគ្គលដែលជាម្ចាស់ដើមរបស់ឈ្មោះនោះ ឬវានឹងធ្វើតាមអត្ថន័យរបស់ឈ្មោះវា ។

កូនក្មេងឆ្លងកាត់បីដំណាក់កាលក្នុងជីវិត មុននឹងអាចរស់នៅក្នុងលោក "មនុស្សធំ" បាន ។ ដំណាក់កាលនីមួយៗមានអំឡុងពេលប្រាំពីរឆ្នាំ ។ ប្រាំពីរឆ្នាំដំបូងនៃជីវិតវា កូនក្មេងជា **លោកម្ចាស់** គេត្រូវបណ្តោយឲ្យវាលេង ឲ្យវាសប្បាយដោយគ្មានការទទួលខុសត្រូវ ។ មិនបានសេចក្តីថាអ្នកបណ្តោយឲ្យវាធ្វើអ្វីបានតាមចិត្តទេ តែអ្នកត្រូវឲ្យវាមានសេរីភាពក្នុងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ស្មារតីអុស្តូ ។ មិនត្រូវអប់រំវាតាមវិធីការទេ តែត្រូវបង្ហាត់វាឲ្យស្គាល់គោលវិន័យ ។

ប្រាំពីរឆ្នាំបន្ទាប់ កូនក្មេងជា **ទាស** ។ បានសេចក្តីថាកូនក្មេងត្រូវស្គាល់ការទទួលខុសត្រូវ គេត្រូវបង្ហាត់វាឲ្យស្គាល់ច្បាប់អីស្លាមនិងឲ្យស្គាល់លោកនេះ ។ មិនបានសេចក្តីថាត្រូវបង្ខិតបង្ខំកូនក្មេងទេ តែពេលនេះត្រូវរឹតត្បិតអ្វីដែលគេបានអនុញ្ញាតឲ្យវាធ្វើបានក្នុងអំឡុងពេលប្រាំពីរឆ្នាំដំបូងនៃជីវិតវា ។

ប្រាំពីរឆ្នាំចុងក្រោយ គេហៅថាឆ្នាំ **ក្រសួង** (មុខការ) ។ កូនក្មេង ឬយុវជន ត្រូវប្រកបកិច្ចការ ជួយធ្វើការផ្ទះ ។ វាត្រូវប្រគល់ឲ្យគ្រួសារវិញនូវអ្វីៗដែលវាបានយកកាលវាកំពុងធំ ។

កូនក្មេងដែលប្រកបដោយគុណធម៌ជាផ្កាឃាំងស្លឹកមួយទង ។

អីស្លាមសង្កត់ធ្ងន់ណាស់លើការចាំបាច់ប្រព្រឹត្តត្រឹមត្រូវចំពោះកូនក្មេង ដល់ថ្នាក់ព្រះបរមសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "រាល់ពេលដែលបុគ្គលថើបកូនខ្លួន គេចាវទង្វើល្អមួយក្នុងបញ្ជីកត់អំពើល្អទុកឲ្យបុគ្គលនោះ ។"

ថ្ងៃមួយ បុរសម្នាក់បានមកជួបព្រះបរមសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ទូលព្រះអង្គ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم ថា៖ "ទូលបង្គំមិនដែលថើបកូនទេ ។" ពេលបុរសនោះបែរក្រោយត្រឡប់ទៅវិញព្រះបរមសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "បុរសចិត្តថ្មម្នាក់នេះនៅក្នុងចំណោមបុគ្គលដែលនឹងត្រូវភ្លើងនរកឆេះ ។"

នេះគឺខ្លាចអ្វីមួយសរសេរដោយព្រះសន្តអ៊ីម៉ា សៃនុល-អ៊ាប៊ីខ្លីន صلوات اللہ علیہ والسلام ដកស្រង់ពីសាត្រា ស្វ័យ្យាស្ត អាស់-កាមីឡាស្ត (الصَّحِيفَةُ الْكَامِلَةُ) ។

(25) وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَوْلَدِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

(25) ខ្លាចអ្វីឲ្យព្រះរាជបុត្រ صلوات اللہ علیہم والسلام ព្រះអង្គ صلوات اللہ علیہ والسلام

1. اللَّهُمَّ وَ مَنْ عَلَيَّ بِبِقَاءِ وُلْدِي وَ بِإِصْلَاحِهِمْ لِي وَ بِإِمْتِنَاعِي بِهِمْ .

1. អល់ឡោះហ្ន៎ عز وجل អើយ សូមព្រះអង្គ عز وجل ប្រោសប្រណីទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំដោយឲ្យកូនៗ

ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំរួចផុតពីការស្លាប់ ដោយអប់រំពួកគេឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ដោយឲ្យ
ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំគាប់ចិត្តពួកគេ ។

2. إلهي أمدد لي في أعمارهم ، و زد لي في آجالهم ، و رب لي صغيرهم ، و قو لي ضعيفهم ، و أصح لي أبدانهم و
أديانهم و أخلاقهم ، و عافهم في أنفسهم و في جوارحهم و في كل ما غنيت به من أمرهم ، و أدر لي و على يدي
أرزاقهم .

2. អល់ឡោះហ្ន៎អើយ សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យពួកគេមានជីវិតយឺនយូរឲ្យទូលព្រះ
បង្គំជាខ្ញុំ សូមព្រះអង្គបង្កើនរយៈពេលរស់នៅពួកគេឲ្យវែងឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ
សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យកូនតូចឆាប់ធំឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ សូមព្រះអង្គពង្រឹងកូន
ខ្សោយឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ សូមព្រះអង្គថែរក្សាខ្លួនប្រាណពួកគេ ជំនឿពួកគេ
សីលធម៌ពួកគេឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ សូមព្រះអង្គឲ្យពួកគេរួចផុតពីអន្តរាយក្នុង
ចិត្ត ក្នុងខ្លួនប្រាណនិងក្នុងរឿងឯទៀតទាក់ទងនឹងពួកគេដែលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ
បារម្ភ សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យជីវិតពួកគេហូរមកលើដៃទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ។

3. و اجعلهم أبراراً أتقياء بصرَاء سَامِعِينَ مُطِيعِينَ لَكَ ، و لِأَوْلِيَائِكَ مُحِبِّينَ مُنَاصِحِينَ ، و لِجَمِيعِ أَعْدَائِكَ مُعَانِدِينَ و
مُبْغِضِينَ ، آمِينَ .

3. សូមព្រះអង្គឲ្យពួកគេមានសីលធម៌ មានធម្មគោរព អាចឃើញនិងអាចព្យ
ស្តាប់បង្គាប់ព្រះអង្គ ស្រឡាញ់និងមានបំណងល្អចំពោះបណ្តាមិត្តព្រះអង្គ
ប្រឆាំងនិងស្តាប់បណ្តាសត្រូវរបស់ព្រះអង្គ ។ អាមីន ។

4. اللَّهُمَّ أَشَدُّدْ بِهِمْ عَضْدِي ، و أَفْمِّمْ بِهِمْ أَوْدِي ، و كَثِّرْ بِهِمْ عَدْدِي ، و زَيِّنْ بِهِمْ مَخْضِرِي ، و أَحْيِي بِهِمْ دَكْرِي ، و اكْفِنِي
بِهِمْ فِي غَيْبِي ، و اعْنِي بِهِمْ عَلَى حَاجَتِي ، و اجْعَلْهُمْ لِي مُحِبِّينَ ، و عَلَيَّ حَدِيثَ مُقْبِلِينَ مُسْتَقِيمِينَ لِي ، مُطِيعِينَ ، غَيْرِ
عَاصِينَ و لَا عَاقِبِينَ و لَا مُخَالِفِينَ و لَا حَاطِبِينَ .

4. អល់ឡោះហ្ន៎អើយ សូមព្រះអង្គពង្រឹងកម្លាំងទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំដោយពួកគេ
សូមព្រះអង្គផ្តល់ឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ នូវអ្វីដែលទូលព្រះបង្គំខ្ញុំខ្វះខាតដោយពួក
គេ សូមព្រះអង្គបង្កើនចំនួនទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំដោយពួកគេ សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យ
សភាទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំមានលំអដោយសារពួកគេ សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យការចងចាំ
ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំរស់រវើកដោយសារពួកគេ សូមព្រះអង្គធ្វើឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ

គ្រប់គ្រាន់ដោយសារពួកគេពេលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំមិននៅ សូមព្រះអង្គ ជួយទូល
ព្រះបង្គំជាខ្ញុំដោយពួកគេពេលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំមានវិបត្តិ សូមព្រះអង្គ ធ្វើឲ្យពួក
គេមានចិត្តល្អប្រពៃ មានធម៌សន្តោស មានទឹកចិត្ត[ចំពោះទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ] ស្មោះ
ត្រង់ ស្តាប់ឱវាទ មិនរឹងទទឹងទេ មិនប្រឆាំងទេ មិនសាងបាបកម្មទេ ឲ្យទូលព្រះបង្គំ
ជាខ្ញុំផង ។

5. وَ أَعْيَى عَلَى تَرْبِيَّتِهِمْ وَ تَأْدِيبِهِمْ ، وَ بَرِّهِمْ ، وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ مَعَهُمْ أَوْلَادًا ذُكُورًا ، وَ اجْعَلْ ذَلِكَ خَيْرًا لِي ، وَ
اجْعَلْهُمْ لِي عَوْنًا عَلَى مَا سَأَلْتُكَ .

5. សូមព្រះអង្គ ជួយទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំចិញ្ចឹមពួកគេ អប់រំពួកគេនិងធ្វើល្អចំពោះពួក
គេ សូមព្រះអង្គ ទ្រង់ព្រះរាជទាន មកពីព្រះអង្គ ឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំនូវកូន
ប្រុសក្នុងចំណោមកូនៗនោះ ដែលល្អសម្រាប់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ សូមឲ្យពួកគេជា
ជំនួយទូលព្រះបង្គំខ្ញុំសម្រាប់អ្វីដែលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបានសូមព្រះអង្គនោះ ។

6. وَ أَعْدِي وَ ذُرِّيَّتِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ، فَإِنَّكَ خَلَقْتَنَا وَ أَمَرْتَنَا وَ نَهَيْتَنَا وَ رَعَبْتَنَا فِي نَوَابِ مَا أَمَرْتَنَا وَ رَهَبْتَنَا عِقَابَهُ ،
وَ جَعَلْتَ لَنَا عَدُوًّا يَكِيدُنَا ، سَلَطْتَهُ مِنَّا عَلَى مَا لَمْ تُسَلِّطْنَا عَلَيْهِ مِنْهُ ، أَسْكَنْتَهُ صُدُورَنَا ، وَ أَجْرَيْتَهُ مَجَارِيَ دِمَائِنَا ، لَا
يَعْمَلُ إِنْ غَفَلْنَا ، وَ لَا يَنْسَى إِنْ نَسِينَا ، يُؤْمِنُنَا عِقَابَكَ ، وَ يُخَوِّفُنَا بِعَيْرِكَ .

6. សូមព្រះអង្គ ការពារទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំនិងបណ្តាកូនចៅទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ពីមារ
ស្មៃតួន ត្រូវបណ្តាសា ព្រោះអង្គ បានបង្កើតអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ បានដាក់ព្រះ
បញ្ជាមកលើអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ បានហាមអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ព្រះអង្គ ធ្វើឲ្យ
អស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំចង់បានរង្វាន់ពីព្រះបញ្ជា ដែលព្រះអង្គ បានដាក់មកលើ
អស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ព្រះអង្គ ធ្វើឲ្យអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំខ្លាចទណ្ឌកម្មវា ។ ព្រះ
អង្គ បានធ្វើឲ្យអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំមានសត្រូវមួយ ដែលប្រើឧបាយកល
បៀតបៀនអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ព្រះអង្គ បានឲ្យវាមានអំណាចលើអ្វីមួយនៃខ្លួន
អស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ព្រះអង្គ មិនឲ្យអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំមានអំណាចលើអ្វីនោះ
ទេ ព្រះអង្គ ឲ្យអ្វីនោះចេញពីវាមកនៅក្នុងទ្រង់អស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ព្រះអង្គ
ឲ្យអ្វីនោះទៅមកក្នុងសរសៃឈាមអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ។ វាមិនធ្វេសប្រហែសទេ
ថ្វីជ្រិតអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំធ្វេសប្រហែស វាមិនភ្លេចទេថ្វីជ្រិតអស់ទូលព្រះបង្គំជា
ខ្ញុំភ្លេច វាធ្វើឲ្យអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំជឿថាគេចផុតពីព្រះទណ្ឌកម្មព្រះអង្គ វាធ្វើ

ឲ្យអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំខ្លាចក្រែងអ្នកផ្សេងពីព្រះអង្គ ។

7. **إِنْ هَمَمْنَا بِفَاحِشَةٍ شَجَعْنَا عَلَيْهَا ، وَ إِنْ هَمَمْنَا بِعَمَلٍ صَالِحٍ نَبَطْنَا عَنْهُ ، يَنْعَرِّضُ لَنَا بِالشَّهَوَاتِ ، وَ يَنْصِبُ لَنَا بِالشُّبُهَاتِ ، إِنْ وَعَدْنَا كَذَبْنَا ، وَ إِنْ مَنَّا أَحْلَفْنَا ، وَ إِلا تَصْرَفَ عَنَّا كَيْدُهُ يُضِلَّنَا ، وَ إِلا تَقْنَا حَبَالَهُ يَسْتَرِلُنَا .**

7. បើអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំជិតនឹងធ្វើអំពើមានទោស វាគាំទ្រអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំឲ្យធ្វើទង្វើនោះ បើអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំត្រៀមខ្លួនធ្វើអំពើល្អ វារារាំងអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំមិនឲ្យធ្វើទង្វើល្អនោះទេ ។ វាបង្ហាញខ្លួនចំពោះអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំតាមរយៈតណ្ហា វាញុះញង់អស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំឲ្យធ្វើខុសដោយការសង្ស័យ ។ បើវាសន្យាអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ វាកុហក បើវាធ្វើឲ្យអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំមានសេចក្តីសង្ស័យ វាមិនគោរពសម្តីទេ ។ បើព្រះអង្គ មិនច្រានកលល្បិចវាឆ្ងាយពីអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំទេ វានឹងធ្វើឲ្យអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំរង្វេងជាមិនខាន បើព្រះអង្គ មិនការពារអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំពីការទាក់ទាញរបស់វាទេ វានឹងធ្វើឲ្យអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំភ្លាត់ជើង ។

8. **اللَّهُمَّ فَاقْهَرْ سُلْطَانَهُ عَنَّا بِسُلْطَانِكَ حَتَّى تَحْبِسَهُ عَنَّا بِكَثْرَةِ الدُّعَاءِ لَكَ فَتُنْصِبَ مِنْ كَيْدِهِ فِي الْمَعْصُومِينَ بِكَ .**

8. អល់ឡោះហ្ន៎អើយ សូមព្រះអង្គច្រានអំណាចវាចេញឆ្ងាយពីអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំដោយព្រះអំណាចព្រះអង្គ លុះព្រះអង្គឃុំឃាំងវាឆ្ងាយពីអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំតាមរយៈការបូងស្នងព្រះអង្គដ៏ច្រើន លុះអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបានចៀសផុតពីកលល្បិចវាដោយសារព្រះអង្គ ។

9. **اللَّهُمَّ أَعْطِنِي كُلَّ سُؤْلِي ، وَ اقْضِ لِي حَوَائِجِي ، وَ لَا تَمْنَعْنِي الْإِجَابَةَ وَ قَدْ ضَمِنْتَهَا لِي ، وَ لَا تَحْجُبْ دُعَائِي عَنْكَ وَ قَدْ أَمَرْتَنِي بِهِ ، وَ ائْتِنُ عَلَيَّ بِكُلِّ مَا يُصْلِحُنِي فِي دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي مَا ذَكَرْتُ مِنْهُ وَ مَا نَسِيتُ ، أَوْ أَظْهَرْتُ أَوْ أَحْفَيْتُ أَوْ أَعْلَنْتُ أَوْ أَسْرَرْتُ .**

9. អល់ឡោះហ្ន៎អើយ សូមព្រះអង្គឲ្យសំណូមទាំងអស់របស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបានសម្រេចដូចបំណង សូមព្រះអង្គបំពេញសេចក្តីត្រូវការរបស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ សូមព្រះអង្គកុំឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំអត់ចម្លើយដ្បិតព្រះអង្គបានធានាថានឹងឆ្លើយតបហើយនោះ សូមព្រះអង្គកុំដាក់របាំងលើការបូងស្នងរបស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ មិនឲ្យវាទៅដល់ព្រះអង្គដ្បិតព្រះអង្គបានបញ្ជាឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ

ប្តូរស្តង់ហើយនោះ ។ សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ}ប្រទានឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំនូវអ្វីដែលធ្វើឲ្យ
ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំកាន់តែប្រសើរឡើងក្នុងលោកនេះនិងក្នុងលោកមុខ អ្វីដែលទូល
ព្រះបង្គំជាខ្ញុំចង់ចាំឬអ្វីដែលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំភ្លេច អ្វីដែលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបើកឲ្យ
ឃើញឬអ្វីដែលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបិទបាំង អ្វីដែលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបង្ហាញជា
សាធារណៈឬអ្វីដែលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំទុកជាអាថ៌កំបាំង ។

10. وَ اجْعَلْنِي فِي جَمِيعِ ذَلِكَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ بِسُؤَالِي إِيَّاكَ ، الْمُنْجِحِينَ بِالطَّلَبِ إِلَيْكَ غَيْرِ الْمُنْتَوِعِينَ بِالتَّوَكُّلِ عَلَيْكَ .

10. អាស្រ័យអ្វីទាំងនេះ សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ}ឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបាននៅក្នុងចំណោម
បណ្តាអ្នកដែលបានកសាងខ្លួនល្អដោយបានអង្វរសូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ} បណ្តាអ្នកដែល
បានសម្រេចដូចបំណងពេលពួកគេអង្វរសូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ} បណ្តាអ្នកដែលមិនខកចិត្ត
ទេពេលពួកគេពឹងផ្អែកលើព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ}

11. الْمُعَوِّدِينَ بِالتَّوَكُّدِ بِكَ ، الرَّاجِحِينَ فِي التِّجَارَةِ عَلَيْكَ ، الْمُجَارِينَ بِعِزِّكَ ، الْمُؤَسَّعِ عَلَيْهِمُ الرِّزْقُ الْحَلَالُ مِنْ فَضْلِكَ ،
الْوَاسِعِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ ، الْمُعْزِينَ مِنَ الدُّلِّ بِكَ ، وَ الْمُجَارِينَ مِنَ الظُّلْمِ بِعَدْلِكَ ، وَ الْمُعَافِينَ مِنَ الْبَلَاءِ بِرَحْمَتِكَ ، وَ
الْمُعْنِينَ مِنَ الْفَقْرِ بِغَنَاكَ ، وَ الْمَعْصُومِينَ مِنَ الذُّنُوبِ وَ الرِّزْلِ وَ الخَطَاةِ بِتَقْوَاكَ ، وَ الْمُؤَقِّقِينَ لِلْخَيْرِ وَ الرُّشْدِ وَ الصَّوَابِ
بِطَاعَتِكَ ، وَ الْمُحَالَ بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ الذُّنُوبِ بِقُدْرَتِكَ ، التَّارِكِينَ لِكُلِّ مَعْصِيَتِكَ ، السَّاكِنِينَ فِي جِوَارِكَ .

11. បណ្តាអ្នកដែលរមែងតែយកព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ}ជាជម្រក បណ្តាអ្នកដែលទទួលបាននូវ
កម្រៃពេលធ្វើជំនួញជាមួយព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ} បណ្តាអ្នកដែលត្រូវការពារដោយព្រះឥទ្ធិឫទ្ធិ
ព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ} បណ្តាអ្នកដែលត្រូវប្រទានឲ្យនូវគ្រឿងត្រូវការស្របច្បាប់ដ៏សម្បើម
អាស្រ័យព្រះគុណព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ} ដ៏ឥតព្រំដែន អាស្រ័យព្រះចាតៈព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ} ដ៏វិសេស
វិសាល អាស្រ័យព្រះហឫទ័យព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ} ដ៏ទូលំទូលាយ បណ្តាអ្នកដែលព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ}
លើកស្ទួយបន្ទាប់ពីត្រូវគេបំបាក់មុខ បណ្តាអ្នកដែលចាកផុតពីអយុត្តិធម៌អាស្រ័យ
ព្រះយុត្តិធម៌ព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ} បណ្តាអ្នកដែលចាកផុតពីទុក្ខវេទនាអាស្រ័យព្រះធម៌មេត្តា
ព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ} បណ្តាអ្នកដែលត្រូវរំដោះរួចពីសេចក្តីក្រីក្រអាស្រ័យព្រះភោគទ្រព្យព្រះ
អង្គ^{عَلَيْهِ} បណ្តាអ្នកដែលត្រូវការពារពីបាប ពីការភ្លាំងភ្លាត់ ពីកំហុសដោយសារតែ
ខ្លាចក្រែងព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ} បណ្តាអ្នកដែលបានជោគជ័យក្នុងការប្រព្រឹត្តល្អ ក្នុង
សុភវិនិច្ឆ័យនិងក្នុងការដឹកនាំខ្លួនត្រឹមត្រូវដោយស្តាប់ព្រះឱវាទព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ} បណ្តាអ្នក
ដែលចាំខ្លួនពីបាបអាស្រ័យព្រះមហិទ្ធិឫទ្ធិព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ} បណ្តាអ្នកដែលលះបង់

ចោលនូវបទល្មើស បណ្តាអ្នកដែលស្ថិតនៅជិតខាងព្រះអង្គ ។

12. اللَّهُمَّ أَعْطِنَا جَمِيعَ ذَلِكَ بِتَوْفِيقِكَ وَرَحْمَتِكَ ، وَ أَعِدْنَا مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ، وَ أَعْطِ جَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ وَ الْمُسْلِمَاتِ وَ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ مِثْلَ الَّذِي سَأَلْتَنِي لِنَفْسِي وَ لِوَلَدِي فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا وَ آجِلِ الْآخِرَةِ ، إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ سَيِّعٌ عَلَيْهِمْ عَفْوَ عَفْوَ رَوْفٌ رَحِيمٌ .

12. អល់ឡោះហ្ន៎អើយ សូមព្រះអង្គព្រះរាជទានអ្វីៗទាំងនេះឲ្យអស់ទូលព្រះបង្គំ ជាខ្ញុំក្នុងព្រះនាមព្រះទានព្រះអង្គ ក្នុងព្រះនាមព្រះធម៌មេត្តាព្រះអង្គ សូមព្រះអង្គការពារអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំពីទណ្ឌកម្មអណ្តាតភ្លើង សូមព្រះអង្គទ្រង់ព្រះរាជទានឲ្យបណ្តាមុស្លីមបុរស មុស្លីមស្រី បណ្តាអ្នកមានសទ្ធាបុរស អ្នកមានសទ្ធាស្រីឲ្យស្មើនឹងអ្វីៗ ដែលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបានសូមព្រះអង្គសម្រាប់ខ្លួនទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំនិងកូនៗទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ក្នុងពេលនេះនាលោកនេះនិងក្នុងពេលក្រោយនាលោកមុខ ព្រោះព្រះអង្គនៅជិត ព្រះអង្គបំពេញបំណង ព្រះអង្គទ្រង់សវនាការ ព្រះអង្គទ្រង់ញាណ ព្រះអង្គអភ័យទោស ព្រះអង្គអត់ឱន ព្រះអង្គទ្រង់ប្រណី ព្រះអង្គមានព្រះមេត្តាករុណា ។

13. وَ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ، وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ .

13. សូមអង្គព្រះមេត្តាប្រទានឲ្យអស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំនូវអ្វីៗ ដែលល្អប្រសើរក្នុងលោកនេះ អ្វីៗដែលល្អប្រសើរក្នុងលោកមុខ ។ សូមព្រះអង្គមេត្តាស្រោចស្រង់អស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំឲ្យផុតពីទណ្ឌកម្មភ្លើងនរកផង ។ (ស៊ូរ៉ោះត្ថុ អាល់-បាក្វីរ៉ោះត្ថុ អាយ៉ាស្កុ 201)

លំហាត់

ចូរសូត្រខ្លួនអ្នកនេះរាល់ថ្ងៃពេញមួយអាទិត្យឲ្យឌីពុកម្តាយស្តាប់ ។ គោលដៅ
លំហាត់នេះគឺធ្វើឲ្យអ្នកធ្លាប់សូត្រខ្លួនអ្នកទៀងទាត់ ។

មេរៀនទី ៣

ហ្វាត្វា អាន់-ណាស់

حَقُّ النَّاسِ

ហ្វាត្វា អាន់-ណាស់ ជាពាក្យពីរ ។ "ហ្វាត្វា" មានន័យថាសិទ្ធិ ពោលគឺសិទ្ធិរបស់ បុគ្គលម្នាក់ៗក្នុងការមានអ្វីមួយឬជាម្ចាស់អ្វីមួយ ។ "អាន់-ណាស់" មានន័យថា មនុស្សនានាឬមនុស្សជាតិ ។

ដូច្នោះ ហ្វាត្វា អាន់-ណាស់គឺសិទ្ធិមនុស្ស ។ មនុស្សគ្រប់ៗគ្នាមានសិទ្ធិមួយចំនួនដែលសំខាន់បំផុតមិនអាចដកចេញឬលុបចោលបានទេ ។

បើខ្ញុំទុកទ្រព្យរបស់កូនកំព្រា កូនកំព្រាជាម្ចាស់សិទ្ធិទទួលទ្រព្យនេះជាមរតកពេលវាធំឡើងគ្រប់អាយុ ។ ខ្ញុំមិនត្រូវប្រើប្រាស់ទ្រព្យនេះដើម្បីផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនទេ ដោយអាងថាខ្ញុំជាអាណាព្យាបាល ។

អល់ឡោះហ្ន៎អាចអត់ឱនឲ្យយើងបាន ដែលយើងបានប្រព្រឹត្តខុសទៅលើព្រះអង្គហ្ន៎ បើយើងដឹងកំហុសឡើងវិញនិងស្តាយក្រោយដោយស្មោះ ។ ព្រះអង្គអាចអត់ឱនឲ្យយើងដូចម្តេចបាន ដែលយើងប្រព្រឹត្តខុសទៅលើអ្នកដទៃនោះ ? វាផ្ទុយពីយុត្តិធម៌ព្រះអង្គ ។ គេមិនអាចលើកទោសឲ្យយើងបានជាដាច់ខាតដែលយើងរំលោភសិទ្ធិអ្នកដទៃនោះ (ហ្វាត្វា អាន់-ណាស់) លើកលែងតែបុគ្គលដែលរងអំពើអយុត្តិធម៌នោះលើកទោសឲ្យយើង ទោះបីបុគ្គលនោះជាមុស្លីមឬមិនមែនមុស្លីមក៏ដោយ ទោះបីបុគ្គលនោះជាមនុស្សសាងបាបឬជាអ្នកមានសទ្ធាក៏ដោយ ។

សូម្បីតែអ្នកអវត្តមានក៏អ្នកត្រូវគោរពសិទ្ធិអ្នកនោះដែរ ។ ឧទាហរណ៍អ្នកនៅក្នុងអង្គប្រជុំ និយាយជាមួយអ្នកដទៃ ។ ថ្វីដ្បិតតែខ្ញុំមិននៅក្នុងអង្គប្រជុំនោះមែន តែខ្ញុំនៅតែមានសិទ្ធិជានិច្ចមិនឲ្យគេប្រមាថខ្ញុំទេ មានសិទ្ធិរក្សាកិត្តិយសខ្ញុំនិងកេរ្តិ៍ឈ្មោះខ្ញុំ ។ បានសេចក្តីថាបើអ្នកធ្វើក្តីបាសុំ (عِيبة) ឬ ទុស្តម៉ាសុំ (ثُمَّمة) ឬ ហ្វីតណាសុំ មកលើខ្លួនខ្ញុំ អ្នកប្រព្រឹត្តបាប (ធ្វើខុស) មកលើខ្លួនខ្ញុំ ។

បាប (គឺកំហុស) នេះដែលប្រព្រឹត្តមកលើខ្លួនខ្ញុំនោះនឹងអាចលើកលែងឲ្យបានលុះត្រាតែខ្ញុំលើកលែងឲ្យ ។ អាស្រ័យហេតុនេះ យើងត្រូវចៀសវាងធ្វើប្រការ

ណាដែលបំពារបំពានសិទ្ធិអ្នកដទៃ ។ សឡឃើញថាអ៊ីស្លាមជាសាសនាដែលមិន ត្រឹមតែផ្តល់ផលប្រយោជន៍ដល់បុគ្គលតែម្នាក់ទេ តែជួយដល់សហគមន៍ទូទៅ ដែរ ។ ក្រៅពីនេះ តើយើងឃើញមានទេ ច្បាប់ដែលដាក់បញ្ជាមិនឲ្យជេរប្រមាថអ្នក ដទៃ ឲ្យការពារកេរ្តិ៍ឈ្មោះអ្នកដទៃទាំងជាសាធារណៈ ទាំងអសាធារណៈ ។

អ្នកនឹងត្រូវតែសងសិទ្ធិគេវិញ (ហ្វាត្វា អាន់-ណាស់) ក្រោយពីស្លាប់ ។

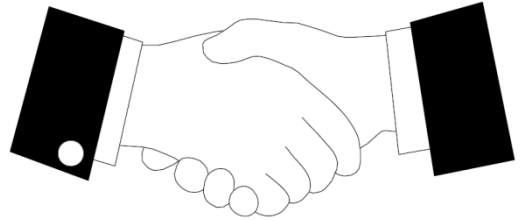
អ៊ីស្លាមដាស់តឿនយើងថា ឲ្យសូមទោសបុគ្គលណាដែលត្រូវយើងធ្វើខុស ទៅលើមុនភាគីណាមួយស្លាប់ ។ បើភាគីដែលត្រូវគេធ្វើខុសមកលើខ្លួននោះស្លាប់ មុនបានលើកទោសឲ្យភាគីមួយទៀត នឹងពុំមានមធ្យោបាយសម្រាប់ទទួលបាននូវ ការលើកលែងទោសដោយផ្ទាល់ទេ បាបនេះ (កំហុសនេះ) នឹងតាមអ្នកជាប់រហូត ដល់ថ្ងៃជំនុំជម្រះ ។

ចូរយកចិត្តទុកដាក់នឹងគ្រោះថ្នាក់ដែលកើតមកពីបាបនេះ ។ អល់ឡោះហ្វី^{عز} ដែលបានបង្កើតភពផែនដៃនៃចក្រវាល ដែលអាចកម្ទេចវាចោលបានមួយបំប្រិច ភ្នែក ដែលអាចធ្វើអ្វីៗបានតាមតែនឹកឃើញ ដែលគង់នៅមិនចេះស្លាប់ សូម្បីតែ ព្រះអង្គ^ﷺក៏មិនអាចលើកទោសឲ្យយើងបានដែរ ដែលបានប្រព្រឹត្តខុសបទល្មើស សិទ្ធិមនុស្សនោះ ។ ព្រះអង្គផ្ទាល់^ﷺមានព្រះបន្ទូលប្រាប់យើងថាមានតែបុគ្គល ដែលត្រូវគេធ្វើខុសមកលើខ្លួននោះទេដែលអាចលើកទោសឲ្យបាន ។ ទោះបី បុគ្គលនោះជាមុស្លីមឬមិនមែនមុស្លីមក៏ដោយ ទោះបីបុគ្គលនោះជាមនុស្សមាន សទ្ធាឬជាមនុស្សសាងបាបកម្មក៏ដោយ ។

មេរៀនទី ៤

ផ្សះផ្សាមនុស្សឲ្យសះជាគ្នា

ផ្សះផ្សាមនុស្សឲ្យសះជាគ្នា គឺធ្វើឲ្យបុគ្គល ពីរនាក់ ឬមនុស្សពីរក្រុមដែលបានបែកបាក់គ្នា បន្ទាប់ពីបានឈ្លោះគ្នាឬខ្វែងគំនិតគ្នា ។

ផ្សះផ្សាភាគីពីរដែលខ្លួនស្គាល់ ឲ្យសុខនឹង គ្នាជាករណីយកិច្ចលើមុស្លីមគ្រប់រូប ។

អល់ឡោះហ្គ័រ មានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរអាន (សូរ៉េ: ត្តី 49 អាយ៉ាស្ត់ 10) ថា:

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾

10. អ្នកមានសទ្ធាទាំងឡាយជាបងប្អូនគ្នា ។ ដូច្នោះចូរពួកអ្នកផ្សះផ្សាបងប្អូនពួកអ្នក ចូរខ្លាចអល់ឡោះហ្គ័រ ដើម្បីពួកអ្នកនឹងបានទទួលនូវព្រះមេត្តាប្រណី ។

បើអ្នកណាមួយដែលអាចផ្សះផ្សាមនុស្សពីរក្រុមបាន ដោយមិនខូចខាតអ្វី ឡើយតែអ្នកនោះមិនធ្វើទេ អ្នកនោះនឹងត្រូវសាកសួរអំពីរឿងនេះក្នុងថ្ងៃជំនុំជម្រះ ។

បើគេធ្វើទុក្ខទោសមកលើខ្លួនអ្នក អ្នកមានសិទ្ធិធ្វើតបវិញស្មើគ្នា តែអ្នកគប្បី មានសីលធម៌ ជាគំរូ លើកលែងទោសឲ្យគេ ។ អល់ឡោះហ្គ័រ ពន្យល់យើងរឿងនេះ ថា:

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

40. ការទូទាត់សងអំពើអាក្រក់គឺអំពើអាក្រក់ដូចគ្នា ។ តែអ្នកណាអត់ឱនហើយ កែខ្លួន រង្វាន់អ្នកនោះនៅលើអល់ឡោះហ្គ័រ ។ ពិតមែន ព្រះអង្គមិនសព្វព្រះហឫទ័យ ជនទុច្ចរិតទេ ។ (សូរ៉េ: ត្តី 42 អាយ៉ាស្ត់ 40)

ព្រះសន្តម្ពីម៉ាអាល្លី صلوات الله عليه والسلام បានពន្យល់ដែរថា ផ្សះផ្សាពីរភាគីប្រៀបបាននឹងដាក់ទាន គឺ៖ "ផ្សះផ្សាពីរភាគីជាការបរិច្ចាគទានមួយប្រភេទដ៏ប្រសើរបំផុត ។"

តែការផ្សះផ្សាមានកំណត់ ។ ថ្វីដ្បិតអ៊ីស្លាមជាសាសនាប្រកបដោយសន្តិភាពមែន តែមិននៅស្ងៀមឥតដំណើរការនោះទេ ។

បើអ្នកណាមួយប្រព្រឹត្តល្មើសច្បាប់ស្វារីអ្នកសុំអ៊ីស្លាម ឬល្មើសបទរំលោភសិទ្ធិអ្នកដទៃ អ្នកនោះធ្វើខុសបទឧក្រិដ្ឋ ហាក់ អាន់-ណាស់ ដូច្នោះត្រូវមានសកម្មភាពដើម្បីដោះស្រាយរឿងនេះ ។

وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا ۖ فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِئَءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿9﴾

9. បើអ្នកមានសទ្ធាពីរក្រុមប្រយុទ្ធគ្នា ចូរពួកអ្នកផ្សះផ្សាពួកគេ ។ តែបើអ្នកណាមួយក្នុងចំណោមពួកគេទាំងពីររំលោភទៅលើម្នាក់ទៀត ចូរពួកអ្នកប្រយុទ្ធតទល់អ្នកណាបានពានទាល់តែគេវិលត្រឡប់មករកព្រះបញ្ជាអស់ឡោះហ្ន៎វិញ ។ បន្ទាប់ពីនោះបើគេព្រមត្រឡប់វិញ ចូរពួកអ្នកផ្សះផ្សាជាមួយពួកគេដោយយុត្តិធម៌ ។ ចូរពួកអ្នកប្រព្រឹត្តសមតាមសមធម៌ ។ ពិតមែន អស់ឡោះហ្ន៎ទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យអ្នកប្រព្រឹត្តសមតាមសមធម៌ ។ (សូរ៉េ៖ តួ 49 អាយ៉ាស្ត់ 9)

ការផ្សះផ្សាមានគោលដៅអ្វី ?

មូលហេតុដែលគេឲ្យយើងផ្សះផ្សាគ្នានោះគឺដើម្បីឯកភាព ។

អ៊ីស្លាមជាសាសនាសាកលដែលផ្សះផ្សាមនុស្ស ដោយមិនគិតថាមនុស្សនោះមានរូបកាយខុសគ្នាទេ ។ យើងអាចគង់ជីវិតនិងចម្រុងចម្រើនបានលុះត្រាតែយើងមូលជុំគ្នា ។ បើយើងបែកបាក់គ្នា ឈ្លោះប្រកែកគ្នា អ្នកដទៃនឹងឆ្លៀតធ្វើឲ្យយើងបែកបាក់គ្នាខ្លាំងឡើង ។ ចូរភ្ញាក់រលឹកឡើងវិញថាព្រះបរមសាស្តាម្បហ្ន៎ម៉ាដូ صلوات الله عليه وآله وسلم បានពន្យល់យើងថា៖ "អ្នកណាមិនយកចិត្តទុកដាក់រឿងមុស្លីមទេ អ្នកនោះមិនមែនមុស្លីមទេ ។"

មេរៀនទី ៥

បម្រើមនុស្សជាតិ

មកដល់ពេលនេះ អ្នកបានដឹងថាអ៊ីស្លាមជាសាសនាសម្រាប់សហគមន៍ ដើម្បីប្រតិបត្តិរួមគ្នាក្នុងសង្គម និងដើម្បីប្រមូលផ្តុំសង្គមនៅក្រោមជំនឿតែមួយ ដោយគោរពសិទ្ធិទាំងអស់គ្នា ។

មនុស្សមានគុណសម្បត្តិច្រើន ដែលខុសប្លែកពីសត្វលោកមានជីវិត ទៀត ។ មនុស្សមានប្រាជ្ញាខ្ពស់ អាចវែកញែកឃើញខុស ឃើញត្រូវបាន ។ លក្ខណៈពិសេសមួយដែលមនុស្សនិងសត្វមានដូចគ្នា គឺសមត្ថភាពរស់នៅជុំគ្នាជា សហគមន៍ ។

ស្មារតីចេះគិតដល់អ្នកដទៃជាកម្លាំងសំខាន់បំផុត ដែលចង់ឆ្លាក់មនុស្សនឹងគ្នា ឲ្យជាប់នៅក្នុងសង្គម ។ មនុស្សជាតិដែលគ្មានស្មារតីចេះគិតដល់គ្នានឹងក្លាយទៅជា ដូចសត្វធាតុដែលនៅក្រោមច្បាប់របស់បុគ្គលខ្លាំងជាងគេ ម្នាក់ៗគិតតែប្រយោជន៍ ផ្ទាល់ខ្លួន ។

អ្នកណាមួយមិនចេះប្រើសមត្ថភាពខ្លួន ដើម្បីជួយនិងណែនាំអ្នកដទៃទេ អ្នក នោះរស់នៅឥតប្រយោជន៍ ។ ទ្រឹស្តី "បម្រើអ្នកដទៃ" នេះ អ៊ីស្លាមបានសង្កត់បញ្ជាក់ ច្រើនលើក ។ ព្រះបរមសាស្តាមូហ្វាម៉ាដូ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "អ្នកណាមិនយក ចិត្តទុកដាក់រឿងមុស្លីមទេ អ្នកនោះមិនមែនមុស្លីមទេ ។ ដូចគ្នាដែរ អ្នកណាមិន ឆ្លើយតបការសូមជំនួយរបស់មុស្លីមទេ អ្នកនោះមិនមែនមុស្លីមទេ ។"

រង្វាន់តបស្នងការបម្រើមនុស្សជាតិនោះធំណាស់ ។ មានទង្វើទៀតតិច ណាស់ដែលបានមកនូវរង្វាន់ដូចនេះដែរ ។

"អ្នកណាបំពេញសេចក្តីត្រូវការរបស់បងប្អូនមុស្លីម ដូចអ្នកនោះបានធ្វើ សក្តារៈអល់ឡោះហ្គ័រ عن មួយជីវិត ។"

ជួនកាល គេសូមឲ្យអ្នកជួយតែអ្នកនៅក្នុងស្ថានការណ៍នីមួយៗដែលមិនអាច

ជួយគេបានទេ ។ ទោះបីនៅក្នុងស្ថានភាពបែបនេះក៏ដោយ បើនៀតអ្នកបរិសុទ្ធ (គឺអ្នកចង់ជួយគេដោយស្មោះ) អ្នកនឹងបានរង្វាន់ ។

ព្រះសន្តមីម៉ាទីប្រាំរបស់យើង ^{صلوات الله عليه والسلام} មានវចនៈថា៖ "ជួនកាល មានមុស្លីមម្នាក់សូមជំនួយពីមុស្លីមម្នាក់ទៀតតែមុស្លីមនោះ ថ្វីដ្បិតចង់ជួយគេមែន នៅក្នុងស្ថានការណ៍នីមួយៗដែលមិនអាចជួយគេបាន ។ អល់ឡោះហ្គ័រ ^{عز وجل} នឹងឲ្យមុស្លីមនោះ ចូលឋានសួគ៌ព្រោះតែគាត់បានតាំងចិត្ត ។"

ឱវាទប្រសើររបំផុតស្តីអំពីការបម្រើមនុស្សជាតិ អាចមកពីព្រះសន្តមីម៉ាហ្គ័រ ^{عليه والسلام} ដែលបានពន្យល់យើងថា៖ "ការសុំដែលមនុស្សសុំលោកជាព្រះគុណ អល់ឡោះហ្គ័រ ^{عز وجل} ដូច្នោះចូរអស់លោកកុំពុញទ្រាន់ឬទើសទាល់ឡើយ ។"

មានកន្លែងច្រើនដែលយើងមានឱកាសជួយអ្នកដទៃ ។ មានឱកាសជួយគេច្រើនក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃរបស់យើង ក្នុងឱកាសនានាដូចជាពេលធ្វើពិធីហ្វាច្ចុជាដើមដែរ ។ ពេលយើងនៅក្នុងពិធីហ្វាច្ចុ យើងត្រូវបម្រើអ្នកដទៃដោយវិធីល្អប្រសើររបំផុតឥតប្រៀបធៀបបាន ។ ទោះបីមនុស្សប្រព្រឹត្តហួសហេតុមកលើអ្នកឬជេរប្រមាថអ្នកក៏ដោយ ចូរអ្នកចង់ចាំថានៅរូបរបស់អ្នក (គោលបំណងអ្នក) គឺផ្តាច់ចិត្ត អល់ឡោះហ្គ័រ ^{عز وجل} (លីលឡាស្ក់) ។

មេរៀនទី ៦

កិរដ្ឋ អាល់-ហាសាណាស៊ូ

قرض الحسنه

នេះមានន័យថាជួយជ្រោមជ្រែងអ្នកដែលសូមជំនួយ ។ ក្នុងអ៊ីស្លាម ករណីយកិច្ចនិងឯកភាពត្រូវចងឆ្ងាក់មុស្លីមទាំងអស់គ្នា ។ ករណីយកិច្ចនេះសំខាន់ណាស់ដល់ថ្នាក់ត្រូវទុកផលប្រយោជន៍សំខាន់ទៀតមួយអន្លើសិន ដើម្បីបំពេញករណីយកិច្ចនេះ ។

បុគ្គលដែលបានជោគជ័យ ដែលបានសម្រេចក្នុងធុរកិច្ចត្រូវអរព្រះគុណអល់ឡោះហ្គ័រ ដែលបានឲ្យខ្លួនមានឱកាសទទួលបាននូវជោគជ័យ ។

អ្នកនោះមិនត្រូវអរព្រះគុណព្រះអង្គ ដោយសម្តី ឬដោយការបូងស្លូតតែម្យ៉ាងទេ តែដោយទង្វើផង ។ មធ្យោបាយល្អបំផុតសម្រាប់អរព្រះគុណអល់ឡោះហ្គ័រ គឺធ្វើប្រការនីមួយៗដើម្បីជួយអ្នកដទៃ ព្រោះអល់ឡោះហ្គ័រមិនត្រូវការអ្វីឡើយ ។

ឲ្យគេខ្ចីប្រាក់ពេលគេត្រូវការ គឺឲ្យអល់ឡោះហ្គ័រខ្ចី ។ នៅក្នុងសូរ៉ាត្លី អាល់-បាក្វីរ៉ាត្លី (2:245) អល់ឡោះហ្គ័រមានព្រះបន្ទូលថា៖

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ وَأَضعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

245. អ្នកណាមួយឲ្យអល់ឡោះហ្គ័រខ្ចីដោយការឲ្យខ្ចីដ៏ល្អ ព្រះអង្គនឹងធ្វើឲ្យវាកើនឡើងលើសដើមច្រើនដងសម្រាប់អ្នកនោះ ។ អល់ឡោះហ្គ័រវិតត្សិត ព្រះអង្គពង្រីក [ទ្រព្យឲ្យសត្វលោក] ។ ពួកអ្នកនឹងត្រឡប់ទៅឯព្រះអង្គវិញ ។

យើងត្រូវដឹងថាការឲ្យអល់ឡោះហ្គ័រខ្ចី (គឺការជ្រោមជ្រែងអល់ឡោះហ្គ័រ) គេនឹងសងវិញច្រើនលើសដើម ។ អល់ឡោះហ្គ័រមានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអាន សូរ៉ាត្លី 64 អាយ៉ាស៊ូ 17 ដែរថា៖

إِنْ تَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضْعِفُهُ لَكُمْ وَيَعْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾

17. បើពួកអ្នកឲ្យអល់ឡោះហ្គ័រខ្ចីដោយការឲ្យខ្ចីដ៏ល្អ ព្រះអង្គនឹងធ្វើឲ្យវាកើនឡើងយ៉ាងសម្បើម ហើយព្រះអង្គនឹងអត់ឱន[បាបកម្មពួកអ្នក]ឲ្យពួកអ្នក ។ អល់ឡោះហ្គ័រ

ទ្រង់ដឹងគុណ ព្រះអង្គមានព្រះខន្តី ។

ព្រោះតែអស់ឡោះហ្ន៎ឲ្យអ្នកមានឱកាសទទួលបាននូវជោគជ័យ អ្នកត្រូវ ផ្តល់ឱកាសឲ្យអ្នកដទៃទទួលបាននូវជោគជ័យដែរ ។

បើគេមករកអ្នក សូមឲ្យអ្នកជួយ ដោយជំនួយថវិកាឬដោយជំនួយផ្សេងៗ អ្នកមានករណីយកិច្ចជួយអ្នកនោះ ។ អ្នកត្រូវឲ្យអ្នកនោះនូវចំនួនប្រាក់ដែលអ្នក នោះសូមបើអ្នកអាចធ្វើបាននិងផ្តល់ជំនួយលើសពីនេះទៀត ។

តែភាគព្វកិច្ចនេះជាភាគព្វកិច្ចទៅវិញទៅមក ។ អ៊ីស្លាមបានដាក់សម្រួលឲ្យ មាន ក្លីវ៉ដ្ឋ (កូរ៉ដ្ឋ) អាល់-ហ្វាសាណាស្កូ ដើម្បីនឹងឲ្យសហគមន៍ទូទៅអាចរីកចម្រើន និងលូតលាស់បាន ព្រមនឹងមានឯកភាពនិងរូបរាងគ្នាក្នុងសម្រុងតែមួយ ។ ដូច្នោះ អ្នកដែលខ្ចីប្រាក់គេត្រូវតែបង់ប្រាក់ថ្នាសងប្រាក់គេវិញយ៉ាងឆាប់ តាមដែលអាចធ្វើ បាន ។ បើអ្នកនោះបំពានវិធានការងាយស្រួលនេះ អ្នកនោះទាញយកផល ប្រយោជន៍ពីប្រព័ន្ធនេះដោយធ្វើឲ្យអ្នកដទៃខូចខាត នឹងធ្វើឲ្យគេរងការលំបាក ។

តើមានអ្វីនៅពីក្រោយទ្រឹស្តីបរិច្ចាគនេះ ? ហេតុអ្វីបានជាវាមានសារសំខាន់ ខ្លាំង ?

មានពាក្យស្លោកថា គេអាចដេកលក់ពេលយប់ទោះបីបងប្អូនខ្លួនបានស្លាប់ កាលពីថ្ងៃក៏ដោយ តែថ្ងៃដែលគេបាត់បង់ប្រាក់ គេនឹងលែងដេកបានសោះ ។

សឲ្យឃើញថាមនុស្សមាននិស្ស័យអាក្រក់ដូចជាសេចក្តីកំណាញ់ និងការ ឃើញតែផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួនជាដើម ។ ពេលណាមនុស្សអាចឲ្យគេខ្ចីប្រាក់ ច្រើនបានដោយមិនចង់បានកម្រៃមកវិញទេ ពេលនោះអ្នកនោះបានឈ្នះនិស្ស័យ អាក្រក់ទាំងពីរនេះ ។

អ្នកនោះនឹងឈ្នះការឃើញតែផលប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយប្រគល់ប្រាក់ ខ្លួនឲ្យទៅអ្នកដទៃដើម្បីនឹងឲ្យអ្នកដទៃមានឱកាសបានសម្រេចផលល្អ ។

អ្នកនោះនឹងឈ្នះសេចក្តីកំណាញ់ដែរ ព្រោះអ្នកនោះនឹងដឹងថាខ្លួនពុំអាច ទាញយកផលប្រយោជន៍ពីប្រាក់នេះបានទេពីព្រោះវាហ្វាវ៉ូស៊ីការប្រាក់ ។

យើងត្រូវជួយសហគមន៍យើងជានិច្ចនិងមនុស្សទូទៅ ។ បើយើងគិតមើល

បន្តិច ថ្ងៃស្អែកយើងនឹងលែងបាននៅក្នុងលោកនេះទៀត តែបញ្ជីចារអំពើយើងនឹងនៅតែបើក ។ ពេលយើងចាកចោលលោកនេះ បណ្តាអ្នកនៅខាងក្រោយយើងនឹងចងចាំយើងដែលបានជួយពួកគេ យើងនៅតែទទួលបាននូវព្រះពរអស់ឡោះហ្ន៎^{عَلَىٰ} ។ ម្យ៉ាងទៀត បើគេចាំបានតែថាយើងធ្លាប់តែកោងកាច ចិត្តអាក្រក់ ទ្រព្យសម្បត្តិយើងនឹងមានប្រយោជន៍អ្វីសម្រាប់យើងថ្ងៃជំនុំជម្រះនោះ ?

មេរៀនទី ៧

ការចម្លងប្រកបដោយវិនាសនូវវប្បធម៌ប្រទេសខាងលិច

ចម្លងគឺយកតម្រាប់តាមគេឬតាមអ្វីមួយ ក្នុងគោលបំណងក្លាយទៅជាដូចគេ ឬអ្វីមួយនោះ ។

វប្បធម៌គឺរបៀបរស់នៅ ។ វប្បធម៌រាប់បញ្ចូលរបៀបរស់នៅរួមគ្នារបស់មនុស្ស ការហូបចុករបស់ពួកគេ ការប្រព្រឹត្តខ្លួនរបស់ពួកគេជាទូទៅ ។ អ៊ីស្លាមមានវប្បធម៌ ផ្ទាល់ខ្លួន តែបើកចំហទុកចន្លោះមួយសម្រាប់សម្របសម្រួលជាមួយទំនៀមទម្លាប់ របស់វប្បធម៌ដទៃ ដរាបណាវប្បធម៌ទាំងនោះគោរពច្បាប់ស្វារីអ៊ុស្តុ (ច្បាប់ អ៊ីស្លាម) ។ ដូច្នេះឯងបានជាគេហៅអ៊ីស្លាមថាសាសនាសាកល ព្រោះអ៊ីស្លាមមាន របៀបប្រព្រឹត្តខ្លួនជាមជ្ឈដ្ឋានផ្ទាល់ខ្លួន តែអនុញ្ញាតឲ្យវប្បធម៌របស់ប្រជាជាតិ ផ្សេងៗក្នុងពិភពលោកអាចមកចូលផងបាន ។

យើងរស់នៅក្នុងពិភពលោកប៉ែកខាងលិច វប្បធម៌ប្រទេសប៉ែកខាងលិច ចោមជុំវិញខ្លួនយើង ។ វប្បធម៌ទាំងអស់សុទ្ធតែមានគុណសម្បត្តិ រាប់បញ្ចូល វប្បធម៌ពិភពលោកប៉ែកខាងលិចដែរ ។

យើងទាំងអស់គ្នា ក្មេងៗពិភពលោកប៉ែកខាងលិច ត្រូវរកមធ្យោបាយដើម្បី អាចរស់នៅបានជាមុស្លីមល្អក្នុងពិភពលោកប៉ែកខាងលិច ដោយមិនបាច់លះបង់ ចោលគោលការណ៍ជំនឿយើងទេ តែដោយសម្របសម្រួលទៅតាមលោកដែល យើងរស់នៅនោះ ។ យើងអាចធ្វើដូចនេះបានដោយរើសយកតែចំណុចល្អៗនៃ ប្រទេសប៉ែកខាងលិច ។ តែយើងត្រូវប្រយ័ត្នខ្លួន ព្រោះមានប្រការច្រើនដែលផ្ទុយពី វប្បធម៌អ៊ីស្លាមយើង យើងត្រូវចៀសវាងប្រការទាំងនោះ ។

អ្វីដែលយើងមិនត្រូវធ្វើគឺធ្វើតាមមិត្តយើងទាំងឯងតែងតែ ក្លាយខ្លួនទៅជា បុគ្គលទិសខាងលិចទាំងស្រុង ។ វានឹងធ្វើឲ្យយើងបាត់បង់អត្តសញ្ញាណអ៊ីស្លាមតែ ម្តង ។ ចូរយើងចងចាំជានិច្ចថា **យើងជាមុស្លីមមុនអ្វីៗទាំងអស់ អ្វីៗផ្សេងៗជាបន្ទាប់ បន្សំ ។**

នៅសាលារៀន យើងឃើញគេប្រព្រឹត្តខ្លួនខុសពីយើង ព្រោះតែយើងមិនចង់

ឲ្យគេមើលមកយើងថាប្លែកខុសពីគេ យើងចូលលាយទុំជាមួយគេនិងធ្វើដូចគេដែរ ។ នេះមិនមែនជាការយល់ឃើញល្អទេ ។ ពេលឃើញប្រុសៗពាក់ក្រវីលត្រចៀកនិងស្លៀកពាក់ដើម្បីនឹងឲ្យស្រីៗចាប់អារម្មណ៍ខ្លួន យើងត្រូវដឹងថាប្រការទាំងអស់នេះមិននៅក្នុងចំណោមប្រការ ដែលអ៊ីស្លាមបានបង្ហាត់បង្រៀនយើងទេ យើងមិនត្រូវធ្វើបែបនេះទេ ។ ក្នុងអ៊ីស្លាម គេអាចស្លៀកពាក់ល្អបានបើគេចង់ តែមិនដើម្បីឲ្យគេមើលទេ ។

ម្យ៉ាងទៀត យើងឃើញប្រុសៗនៅសាសារៀនមានមិត្តស្រី នាំគ្នាទៅរាំកងរង្គុលសាលឬធ្វើបុណ្យជប់លៀងសប្បាយ ។ យើងមិនត្រូវប្រព្រឹត្តខ្លួនដូចនេះទេ ។ នៅបស្ចឹមប្រទេស (ប្រទេសខាងលិច) គេជ្រើសរើសមិត្តស្រីដោយមើលតែអាការរាងកាយ ។ ប្រុសៗមានមិត្តស្រីផ្សេងៗរាល់អាទិត្យ ។ អ៊ីស្លាមមិនអនុលោមទេ ។ ពេលមនុស្សប្រុសដល់អាយុអាចរៀបការបាន គេណែនាំឲ្យស្គាល់នារីដែលចង់រៀបការដែរ ដោយមានគោលបំណងដូចគ្នា មិនមែនសម្រាប់តែជាមិត្តស្រីពីរបីអាទិត្យទេ តែជាគូស្រករមួយជីវិត ។ នេះជាមូលហេតុដែលបណ្តាលឲ្យមានការលែងលះគ្នាច្រើនណាស់នៅបស្ចឹមប្រទេស តិចណាស់នៅក្នុងលោកអ៊ីស្លាម ។

មានទម្លាប់ខ្លះដែលស្ទើរតែទូទៅនៅឯបស្ចឹមប្រទេស តែយើងត្រូវចៀសវាងទម្លាប់ទាំងនេះ ។ ឧទាហរណ៍ ពេលយើងទៅហាត់កីឡា យើងឃើញគេផ្លាស់សំលៀកបំពាក់ដោយឲ្យគេឃើញ បង្ហាញឲ្យឃើញខ្មាស ងូតទឹកស្រាត ដោយឥតអៀនខ្មាស ។ ទោះបីពួកគេទាំងអស់គ្នាជាប្រុសក៏ដោយ ក្នុងអ៊ីស្លាម ហ្វារ៉ាប៊ីកចំហខ្មាសនៅពីមុខអ្នកដទៃឬមើលខ្មាសរបស់អ្នកដទៃ ។ បានសេចក្តីថាពេលអ្នកផ្លាស់សំលៀកបំពាក់ អ្នកត្រូវបិទបាំងខ្លួនដោយកន្សែង ពេលអ្នកងូតទឹក អ្នកត្រូវស្លៀកឈុតងូតទឹកមួយបែប ដើម្បីនឹងកុំឲ្យស្រាតពេលណាមួយឡើយ ។ ចូរប្រយ័តខ្លួនដែរ កុំមើលគេកំពុងផ្លាស់សំលៀកបំពាក់ ។

ចូរកុំបណ្តោយឲ្យបស្ចឹមប្រទេសបំភាន់អ្នកបាន ។ មនុស្សបស្ចឹមប្រទេសមិនជឿពិតប្រាកដថាមានឋានសួគ៌និងឋាននរកទេ ។ ពួកគេគិតថាខ្លួននឹងរស់នៅក្នុងនេះតែម្យ៉ាង ។ ហេតុដូច្នេះឯងបានជាពួកគេភ្លើតភ្លើន ការភ្លើតភ្លើនរបស់ពួកគេបានត្រឹមខ្លួន ព្រោះពួកគេមិនយល់រឿងវិញ្ញាណសោះ ។ ពួកគេបំពេញបំណងដោយកំសាន្តសប្បាយជាមួយស្រីៗ ដោយផឹកស្រានិងដោយត្រេកត្រអាលនឹងកាម ។

តែបុគ្គលមុស្លីមដឹងខ្លួនថាលោកនេះមិនបិតថេរហួតទេ ដូចមួយបំប្រិចភ្នែក ប្រៀបធៀបនឹងលោកមុខ ។

នៅក្នុងជីវិតមានប្រការច្រើនទៀត ដែលសំខាន់ជាងការភ្លើតភ្លើនខ្លួន ។ អ៊ីស្លាមមិនហាមការសប្បាយទេ តែអ្នកត្រូវបំពេញបំណងផ្លូវភេទរបស់អ្នកនៅក្នុង ក្របខ័ណ្ឌស្វាមីភរិយា មិនដូចសត្វទេ ។

សំខាន់បំផុតអ្នកត្រូវយល់ចំណុចនេះ ។

យើងមិនត្រូវគិតទេថា "ហេតុអ្វីពួកគេអាចសប្បាយបាន យើងសប្បាយមិន បាន?" ព្រោះយូរទៅវានឹងធ្វើឲ្យជ្រុល ។ បើអ្នកហូបការមរាល់ថ្ងៃ យូរទៅអ្នក នឹងធុញទ្រាន់ ។ អ្នកលែងចង់ហូបទៀត ។ ដូចគ្នាដែរ អ៊ីស្លាមបង្ហាត់យើងឲ្យចេះ គ្រប់គ្រងចំណង់យើង ។ យើងត្រូវទប់ខ្លួន ។ បើយើងបណ្តោយខ្លួន មិនទប់ខ្លួន គ្មានការហាមឃាត់ខ្លួនឯងដូចពួកស្ទីមប្រទេស យើងនឹងសប្បាយតែមួយពេលទេ មិនយូរប៉ុន្មានយើងនឹងប្រាប់ខ្លួនឯងថា៖ "ក្នុងជីវិតត្រូវតែមានអ្វីផ្សេងពីការសប្បាយ ស្រី (ឬប្រុស) និងស្រា ។"

ក្នុងជីវិតមានអ្វីៗច្រើនណាស់ ។ អ៊ីស្លាមបើកភ្នែកយើង ធ្វើឲ្យយើងមើលតាម ការយល់ឃើញផ្សេង ។ បើអ្នកគិតថាលោកនេះជាផ្លូវខ្ចាត់ខ្ចែង លោកប៉ែកខាងលិច ពេញចិត្តតែនឹងការដើរលេងតាមផ្លូវខ្ចាត់ខ្ចែងនេះប៉ុណ្ណោះ ដោយចាប់យកអ្វីដែល ខ្លួនប្រទះ ។ អ៊ីស្លាមលើកអ្នកឡើងទៅលើផ្លូវខ្ចាត់ខ្ចែងនោះ ធ្វើឲ្យអ្នកអាចមើល ឃើញអ្វីៗពីទីខ្ពស់ ដើម្បីអ្នកនឹងអាចដឹងបានថាត្រូវយកផ្លូវណា ត្រូវចៀសវាងផ្លូវ ណា ។ នេះគឺវិធីតែមួយគត់សម្រាប់ឆ្លងកាត់ផ្លូវខ្ចាត់ខ្ចែង ។

ទម្លាប់មួយទៀតដែលយើងត្រូវចៀសវាងគឺជក់បារី ។ ជក់បារីជាប្រការគ្រោះ ថ្នាក់និងធ្វើឲ្យយើងញៀន ។ ជក់បារីជាប្រាការ ម៉ាករុស (مكرو) ក្នុងអ៊ីស្លាម (គួរឲ្យ ស្តាប់ ដូច្នោះត្រូវចៀសវាង) ។ គេឃើញក្មេងប្រុស ក្មេងស្រីជក់បារីពេលបរិភោគ បាយថ្ងៃ ឬតាមផ្លូវត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ។ ជួនកាលពួកគេមកជិតយើង សួរយើងថា ចង់បឺតមួយខ្សឹតទេ ។ ចូរកុំខ្លាចថា ទេ! ទោះបីពួកគេគិតអំពីអ្នកថាអ្វីក៏ដោយ ថា អ្នកកំសាកឬមិនកំសាកក៏ដោយ ចូរអ្នកកុំបណ្តោយខ្លួនឲ្យគេអូសទាញទៅរកអ្វី ដែលមិនល្អសម្រាប់សុខភាពអ្នកឡើយ ជាពិសេសក្នុងវ័យក្មេង ។

សូមអង្វរ ចូរអ្នកចងចាំថា អ៊ីស្លាមពិតជាសាសនាដែលធ្វើឲ្យមនុស្សមាន
សុខុមាលភាពនិងស្តប់ស្តល់ផ្លូវចិត្ត ។ ចូរកុំធ្វើតាមទង្វើរបស់មនុស្សប៉ែកខាងលិច
ដែលអ៊ីស្លាមហាមឡើយ ។ វាដូចជាងាយស្រួលមួយរយៈពេល តែអ្នកនឹងឃើញ
ផលវិបត្តិនៅទីបំផុត ។

មេរៀនទី ៨

ហ៊ុសនុស-សាន់ និង ស៊ីអ៊ីស-សាន

حسن الظن سوء الظن

កន្សោមពាក្យទាំងពីរនេះមានន័យផ្ទុយគ្នា ស្តីអំពីយោបល់ដែលអ្នកមានអំពីអ្នកដទៃ ។

មនុស្សមានពីរប្រភេទគឺ៖ មានមនុស្សដែលគិតអាក្រក់ជានិច្ចអំពីអ្នកដទៃ និងមានមនុស្សដែលព្យាយាមគិតល្អអំពីអ្នកដទៃ ។

ហ៊ុសនុស-សាន់ គឺការមានយោបល់ល្អអំពីអ្នកដទៃ ។ មិនគិតអាក្រក់អំពីអ្នកដទៃទេ មិនសង្ស័យទង្វើអ្នកដទៃទេ ។ បើអ្នកឃើញបុរសមុស្លីមណាម្នាក់និយាយជាមួយនារីមិនមែនម៉ាស្តរ៉េមទេ (គឺនារីសៈនីកាស្ត) អ្នកស្មានថាគាត់បានណាត់ជួបគ្នាជាមួយនារីនោះឬគាត់ខ្វះសីលធម៌ អ្នកបានធ្វើឲ្យកេរ្តិ៍ឈ្មោះគាត់ប្រេះស្រាំស្រេចហើយសម្រាប់ខ្លួនអ្នក ។ ពេលអ្នកនិយាយប្រាប់អ្នកដទៃឲ្យដឹងយោបល់អ្នក អ្នកបានប្រព្រឹត្ត ហ្វីតណាស្ត និង ហ្វាសាដូ ។ អ្នកត្រូវខំយល់អំពីមូលហេតុដែលគាត់ប្រព្រឹត្ត ។ ទោះបីការសង្ស័យរបស់អ្នកទៅជាពិតក៏ដោយ អ្នកមានសិទ្ធិអ្វីសាបព្រោះកំហុសអ្នកដទៃ ថ្វីដ្បិតអស់ឡោះហ្ន៎ បិទបាំងកំហុសអ្នក ?

ពេលអ្នកណាមួយស្មានក្នុងចិត្តថាអ្នកដទៃធ្វើអាក្រក់ គេហៅអំពើនេះថា ស៊ីអ៊ីស-សាន នេះជាទម្លាប់អាក្រក់ណាស់ ។ អំពើនេះនាំទៅរក ហ្វីតណាស្ត និង ហ្វាសាដូ និងទង្វើគួរឲ្យខ្លាចច្រើនទៀត ។

ឧទាហរណ៍ បើអ្នកណាមួយងើបឡើង បរិច្ចាគទានប្រាក់ច្រើនពាន់អ៊ុំ ខ្ញុំអាចគិតបានពីរយ៉ាង ។ ខ្ញុំអាចគិតបានថាអ្នកនោះអួតខ្លួនឯងដោយបង្ហាញគេថាខ្លួនមានប្រាក់ច្រើន ឬខ្ញុំអាចគិតបានដែរថាអ្នកនោះស្មោះត្រង់ គាត់ជាគំរូសម្រាប់អ្នកដទៃដែលគួរយកតម្រាប់តាម ។

ព្រះគម្ពីរគូរអាន (សូរ៉េអ៊ែត 49:12) ចែងប្រាប់យើងឲ្យចៀសវាងសង្ស័យអ្នកដទៃ ព្រោះជួនកាលវាអាចជាបាបមួយ ជាពិសេសពេលពាក្យនិយាយតៗគ្នាពួកសុសសាយ ។

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَجِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾

12. បណ្តាអ្នកមានសទ្ធាអើយ ចូរពួកអ្នកចៀសវាងប៉ាន់ស្មាន ព្រោះការពិត ក្នុងករណីខ្លះ ប៉ាន់ស្មានជាបាប ។ ចូរពួកអ្នកកុំលបយកការណ៍ ។ ចូរពួកអ្នកកុំនិយាយបង្កាច់អ្នកដទៃត ។ តើមានអ្នកណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកអ្នកចូលចិត្តស៊ីសាច់បងប្អូនឯងដែលស្លាប់នោះទេ ? ពួកអ្នកពិតជាស្អប់ខ្ពើមអំពើនេះខ្លាំងណាស់ ។ ចូរពួកអ្នកខ្លាចអល់ឡោះហ្ន៎ ។ ពិតមែន អល់ឡោះហ្ន៎រមែងតែបែរត្រឡប់ (ប្រោសប្រណី គឺទទួលការសូមឧទាហរណ៍) ព្រះអង្គមានព្រះធម៌មេត្តា ។

មនុស្សដែលមានចិត្តមិនទូលាយមិនចង់ធ្វើល្អខ្លួនឯងទេ និងមិនចង់ឲ្យអ្នកដទៃធ្វើល្អទេ ។ មនុស្សបែបនេះព្យាយាមបង្ខូចកិត្តិយសអ្នកដទៃរាល់ពេលដែលខ្លួនមានឱកាស ។ សូអ៊ីស-ស្មាននាំទៅរកប្រការនេះឯង ។

អល់ឡោះហ្ន៎ បង្ហាញនូវព្រះពិរោធ ទៅលើបុគ្គលដែលចោទប្រកាន់គេមិនពិត ។ សម័យព្រះសាស្តានុះហ្ន៎ គេបានចោទបង្ហាច់ព្រះអង្គ ព្រះអង្គ បានសូមអល់ឡោះហ្ន៎ ឲ្យជួយ ។ អាយ៉ាស្តុតទៅនេះចែងបំភ្លឺប្រព្រឹត្តិការណ៍នេះ ។

قَالَ رَبِّ أَنْصُرْنِي بِمَا كَذَّبُون ﴿٣٩﴾

39. គេ (នុះហ្ន៎) បានទូលថា៖ "ព្រះម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គជួយទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំផង ព្រោះពួកគេចោទទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំថាវាជានិយាយមុសា ។" (សូរ៉េអ៊ែត 23:39)

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصْبِحَنَّ نَدِيمِينَ ﴿٤٠﴾

40. ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ "បន្តិចទៀតពួកគេនឹងស្តាយក្រោយ ។" (សូរ៉េអ៊ែត 23:39)

23:39)

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُنَاءً فَبُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

41. សម្រែកបានច្បាមពួកគេដោយយុត្តិធម៌ (ជាលទ្ធផលនៃអំពើអសប្បុរសរបស់ពួកគេ) ។ យើងបានធ្វើឲ្យពួកគេទៅជាកម្ទេច ។ ចូរជនទុច្ចរិតទាំងឡាយវិនាសអស់ទៅ ។ (សូរ៉េត្តី 23:39)

ដើម្បីបញ្ចប់សេចក្តី ចូរអ្នកកុំសង្ស័យអ្នកដទៃ (ចូរទុកឱកាសអ្នកដទៃអធិប្បាយបំភ្លឺទង្វើរបស់ខ្លួន) ។ ទោះបីអ្នកដឹងប្រាកដថាអ្នកនោះធ្វើអាក្រក់ក៏ដោយ ចូរកុំនិយាយប្រាប់អ្នកដទៃ ។ ហេតុតែអស់ឡោះហ្ន៎^៥ បិទបាំងរឿងសម្ងាត់របស់យើង យើងក៏ត្រូវបិទបាំងរឿងសម្ងាត់របស់អ្នកដទៃដែរ ។ បើអ្នកចង់ធ្វើប្រតិកម្មនីមួយៗ ចូរទៅជួបអ្នកនោះ ពន្យល់ប្រាប់អ្នកនោះថាខ្លួនកំពុងតែធ្វើខុស ។ បើអ្នកគិតថាមិនបានសម្រេចទេ ចូរនិយាយប្រាប់អ្នកណាម្នាក់ដែលអ្នកគិតថាគាត់អាចជួយអ្នកនោះបាន ។ នេះគឺទ្រឹស្តី អារូ បិល ម៉ាកុរុហូ វ៉ា អាន់-ណាសូយ៉ា អុនីល-មុនការ (الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر) - បង្គាប់ឲ្យធ្វើល្អនិងហាមធ្វើអាក្រក់) ។

មេរៀនទី ៩

កាស័មុល-កុយ័ស័

كُظْمُ الْعَيْظِ

កាស័មុល-កុយ័ស័ គឺលេបកំហឹង ការអត់ឱនឲ្យអ្នកដទៃ ។
កាស័មុល-កុយ័ស័ស្រដៀងអំណត់ដែរ តែផ្ដោតទៅលើការដែលគេប្រព្រឹត្ត
ខុសមកលើខ្លួន វាជាទង្វើមួយដែលអ៊ីស្លាមណែនាំឲ្យខំធ្វើដែរ ។

ពាក្យស្លោកថា "កប់ពូថៅសង្គ្រាម" មានន័យថា ជួសការសងសឹក (ពោលគឺ
ដោយពូថៅ) យើងគប្បីកប់ពូថៅនោះចោលក្នុងដី បំភ្លេចចោល ។ មានពាក្យស្លោក
មួយទៀតដែរថា "អត់ឱនហើយបំភ្លេចវាចោល" មានន័យដូចគ្នា ។

មិនបានសេចក្ដីថាអ្នកត្រូវបណ្ដោយឲ្យគេជាន់ក្បាលអ្នក ហើយអត់ទោសឲ្យ
គេនោះទេ ។ អនុវត្តិសម្រាប់បណ្ដាបុគ្គលដែលអ្នកមានអាជ្ញាលើខ្លួនពួកគេ សម្រាប់
បណ្ដាអ្នកដែលធ្វើខុសមកលើខ្លួនអ្នកដោយអចេតនា ឬបណ្ដាអ្នកដែលស្ដាយ
ក្រោយ ។

កំហឹងជាថ្នាំលេបមួយគ្រាប់ដែលល្វឹងសម្រាប់លេប ទាល់តែអ្នកប្រើកម្លាំង
ចិត្តអត់ទ្រាំខ្លាំងណាស់ទើបអាចលេបវាចូលក្នុងពោះបាន ។ ព្រះបរមសាស្ដា
មូហាំម៉ាដ្ឋ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានព្រះវចនៈថា៖

"អ្នកខ្លាំងជាងគេក្នុងចំណោមអស់លោកគឺអ្នកដែលទប់ខ្លួនបានពេលក្រោធ ។ អ្នក
មានសន្តោសជាងគេក្នុងចំណោមអស់លោកគឺអ្នកដែលអត់ឱន លើកលែង ពេល
អ្នកនោះមានប្រៀបលើសត្រូវខ្លួន ។"

"អស់លោកគិតថាគេវាស់ស្ទង់កម្លាំងអាស្រ័យលើសមត្ថភាពលើកដុំថ្ម (ធ្ងន់) តែការ
ពិតវាអាស្រ័យលើសមត្ថភាពទប់ខ្លួនឯងពេលត្រូវកំហឹងឆេះឆ្ងល ។"

មធ្យោបាយលេបកំហឹងគឺធ្វើឲ្យអារម្មណ៍ស្ងប់ ។

"កំហឹងចេញមកពីស្មៃតួន^៧ដែលត្រូវបង្កើតពីភ្លើង ។ គេពន្លត់ភ្លើងដោយទឹក ដូច្នោះ ហើយបានជាពាល់ពេលដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ថាគ្រោធ អ្នកត្រូវយកទឹករៀន^៨ ។"

ទឹករៀនមានប្រសិទ្ធភាពធ្វើឲ្យខ្លួនស្ងប់ ធូរស្រាល ។ វាធ្វើឲ្យយើងនឹកនាដល់ អស់ឡោះហ្ន៎^៩ដែរ ដូច្នោះយើងអាចទប់ខ្លួនបាន ។

ព្រះសន្តម្ពីម៉ាអាលី^{១០}មានព្រះវចនៈថា៖ "ពេលអ្នកកំពុងឈរ ហើយកើត មានកំហឹងឡើង អ្នកត្រូវអង្គុយចុះ ។ បើអ្នកកំពុងអង្គុយហើយក៏កើតមានកំហឹង ឡើង អ្នកត្រូវផ្អែកខ្លួន ។"

រាល់គ្នាបានធ្វើបាបមួយដងក្នុងជីវិត បានប្រព្រឹត្តអំពើដែលមានទោស ។ តែ បើអស់ឡោះហ្ន៎^{១១} ព្រះដ៏មានព្រះធម៌មេត្តាលើសលុប អាចអត់ឱនឲ្យយើងបាន តើ យើងមានសិទ្ធិអ្វីគ្រោធបណ្តាអ្នកដែលស្តាយក្រោយបន្ទាប់ពីបានធ្វើខុស ?

"អស់ឡោះហ្ន៎^{១២}មានព្រះបន្ទូលថា៖ "កូនអាដាំ^{១៣}អើយ ចូរពួកអ្នកនឹកដល់អញ^{១៤} ពេលពួកអ្នកគ្រោធ ដើម្បីអញ^{១៥}នឹងនឹករលឹកដល់ពួកអ្នកពេលពួកអ្នកសមនឹងរង ព្រះពិរោធអញ^{១៦} ហើយអញ^{១៧}នឹងមិនកម្ទេចពួកអ្នកចោល ។"

ព្រះគម្ពីរគូរអានចែងប្រាប់យើងដែរថា៖

﴿ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُلُومِ وَالْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٤﴾

133. ចូរពួកអ្នកប្រញាប់ឆ្ពោះទៅរកការអភ័យទោសរបស់ព្រះម្ចាស់ពួកអ្នក និងសួន សួគ៌ដែលមានផ្ទៃទូលាយស្មើបណ្តាមេឃនិងផែនដី ត្រៀមទុកសម្រាប់បណ្តាអ្នក មានសទ្ធាស្របចិត្ត[ចំពោះអស់ឡោះហ្ន៎] 134. [ទុកសម្រាប់]បណ្តាអ្នកដែលបរិច្ចាគ [លើមាតិកាអស់ឡោះហ្ន៎] ពេលមានទ្រព្យនិងពេលទំលទ្រព្យ [ទុកសម្រាប់]បណ្តា អ្នកដែលទប់កំហឹងនិងអត់ឱនឲ្យបណ្តាមនុស្ស ។ អស់ឡោះហ្ន៎សព្វព្រះហឫទ័យ

បណ្តាអ្នកប្រព្រឹត្តល្អ[ចំពោះអ្នកដទៃ] ។ (សូរ៉េ:ត្តិ 3 (អាលី អ៊ីមរ៉ន) អាយ៉ាស៊ុ 133-134)

ព្រះសន្តអ៊ីម៉ា មូសា អាល់-កាស្ត្រីម ^{صلوات الله عليه والسلام} មានព្រះឋានន្តរស័ក្តិថា អាល់-កាស្ត្រីម ដោយមូលហេតុនេះឯង ។ ព្រះអង្គ ^{صلوات الله عليه والسلام} ជាគំរូរបស់បណ្តាអ្នកដែលលេបកំហឹង ។ ព្រះអង្គ ^{صلوات الله عليه والسلام} ត្រូវគេប្រព្រឹត្តបំពានលើវត្ថុស្អប់ខ្ពើមខ្លាំងណាស់ បណ្តាពួកសង្កត់សង្កិនព្រះអង្គ ^{صلوات الله عليه والسلام} បានឃុំឃាំងព្រះអង្គ ^{صلوات الله عليه والسلام} ក្នុងពន្ធនាគារ លុះព្រះអង្គ ^{صلوات الله عليه والسلام} សោយព្រះទិវង្គត តែព្រះអង្គ ^{صلوات الله عليه والسلام} ទប់កំហឹង ស្ងៀមស្ងៀមនិងអត់ធ្មត់ ។

សូរ៉េ:ត្តិ 42 (សូរ៉េ:ត្តិ អាស៊ុស៊ីរ៉) អាយ៉ាស៊ុ 36-41 បំភ្លឺថា:

فَمَا أُوْتِيتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّعُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٦﴾ وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۗ فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۗ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾ وَلَمَنِ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيلٍ ﴿٤١﴾

36. អ្វីក៏ដោយដែលគេបានឲ្យពួកអ្នកនោះ វាគ្រាន់តែជារបស់របរសម្រាប់ជីវិតលោកនេះទេ ។ អ្វីដែលនៅឯអល់ឡោះហ្គ័ប្រសើរបំផុតនិងបិតបេរសម្រាប់ជនទាំងឡាយណាដែលមានសទ្ធា ដែលពឹងផ្អែកលើព្រះម្ចាស់ខ្លួន ។ 37. ពួកដែលចៀសវាងសាងបាបធំនិងអំពើអសីលធម៌ ហើយពួកគេអត់ខ្លិនពេលក្រេវក្រោធ ។ 38. ពួកដែលឆ្លើយតបព្រះម្ចាស់ខ្លួន ដែលធ្វើនមស្ការមិនដាច់ ដែលពិភាក្សាគ្នាអំពីរឿងរបស់ខ្លួន ដែលបរិច្ចាគអ្វីដែលយើងបានប្រទានឲ្យ ។ 39. ពួកដែលការពារខ្លួនពេលរងអំពើអយុត្តិធម៌ ។ 40. ការទូទាត់សងអំពើអាក្រក់គឺអំពើអាក្រក់ដូចគ្នា ។ តែអ្នកណាអត់ខ្លិនហើយកែខ្លួន រង្វាន់អ្នកនោះនៅលើអល់ឡោះហ្គ័ប ។ ពិតមែន ព្រះអង្គមិនសព្វព្រះហឫទ័យជនទុច្ចរិតទេ ។ 41. អ្នកណាការពារខ្លួនក្រោយពីបានទទួលរងអំពើអយុត្តិធម៌ អ្នកនោះមិនមានទោសទេ ។

មេរៀនទី ១០

អ៊ុះខ្ញុំឡាស្ន់

الإخلاص

អ៊ុះខ្ញុំឡាស្ន់មានន័យថាស្មោះអស់ពីចិត្តនិងគ្រងគ្រប់ប្រការ ។
ស្មោះអស់ពីចិត្តមានន័យថាមាត់ថាអ្វីចិត្តគិតអញ្ចឹងដែរ ។

យើងត្រូវតែស្មោះក្នុងគ្រប់ទង្វើ ។ ថ្វីដ្បិតហាក់ដូចជាងាយស្រួល វាជាប្រការមួយដែលពិបាកធ្វើជាងគេ ។ ចូរអ្នកសួរខ្លួនឯងថា៖ "តើខ្ញុំស្មោះដល់កម្រិតណាពេលខ្ញុំស្ម័គ្រឡាត្តុ?"

ហេតុអ្វីពិបាកស្មោះម៉្លេះ ?

កាលអល់ឡោះហ្ន៎^عបង្កើតមនុស្ស ព្រះអង្គ^عមានព្រះបន្ទូលថា៖

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةً ۗ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِىْهَا مَنْ يُّفْسِدُ فِىْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۗ قَالَ اِنِّىْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٣٠﴾

30. កាលព្រះម្ចាស់អ្នកបានត្រាស់ទៅកាន់បណ្តាទេវតាថា៖ "អញនឹងដាក់នៅឯផែនដីនូវខ្ញុំលីហូមួយរូប ។" ពួកគេបានទូលថា៖ "ព្រះអង្គនឹងបង្កើតអ្នកបង្កវិនាសនិងបង្ហូរឈាមនៅលើនោះឬ រីឯពួកទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំវិញគោរពបូជាដោយសេចក្តីស្មើចសរសើរព្រះអង្គ និងប្រកាសជាឱឡារិកព្រះសុចិភាពដ៏ពិសិដ្ឋនៃព្រះអង្គ?" ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ "អញដឹងនូវអ្វីដែលពួកអ្នកមិនដឹង ។" (សូរ៉េវ៉ះត្តុ អាល់-បាក្វីរ៉េវ៉ះត្តុ អាយ៉ាស្តុ 30)

មានន័យថាពួកទេវតាមិនដឹងទេ ថាអល់ឡោះហ្ន៎^عបានរៀបផែនការអ្វីសម្រាប់សត្វលោករបស់ព្រះអង្គ^عដែលប្រសើរដាច់គេនោះ ។

ពួកទេវតាមានអារម្មណ៍តែមិនមានចំណង់ទេ ។ អាស្រ័យហេតុនេះឯងបានជាពួកទេវតាពុំនៅក្រោមការល្បួងទាក់ទាញចិត្ត ។ ពួកគេធ្វើអ្វីដែលគេដាក់ឲ្យធ្វើ

ពួកគេមិនចង់បានអ្វីសម្រាប់ខ្លួនឯងទេ ។ ពួកគេចេះគិត តែពុំមានអ្វីបញ្ចុះពួកគេឲ្យ
ល្មើសព្រះបញ្ជាអស់ឡោះហ្ន៎^{عَلَّ}ទេ ។

អស់ឡោះហ្ន៎^{عَلَّ}បានបង្កើតមនុស្ស បានប្រគល់តុល្យាការ (គឺចេះថ្លឹងមើល) ឲ្យ
មនុស្ស ។ នៅក្នុងពិភពដែលសព្វសារពើសុទ្ធតែមានបែកផ្ទុយរបស់វា - ខ្មៅនិងស
ល្អនិងអាក្រក់ - អស់ឡោះហ្ន៎^{عَلَّ}បានប្រទានហ្វ៊ូរកូនឲ្យមនុស្ស គឺសមត្ថភាពវិនិច្ឆ័យ
រវាងបែកផ្ទុយទាំងពីរ ។

បន្ទាប់មកអស់ឡោះហ្ន៎^{عَلَّ}បានបង្កើតបែកមួយរបស់ណាហ្វូយើង ដែលទទួល
សម្តីរបស់ស្តែតូន^{لَعْنَةُ} ។ វានៅក្នុងជម្រៅចិត្តយើង វាខ្សឹបប្រការអាក្រក់ជាក់ក្នុងគំនិត
យើង ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអានស្វីរ៉ោះត្តី 114 អាយ៉ាស្ត់ 4-5 យើងសូមឲ្យ
អស់ឡោះហ្ន៎^{عَلَّ}ការពារយើងពីអ្នកខ្សឹបខ្សៀវនេះ ពីគំនិតដែលវាព្យាយាមដាំនៅក្នុង
អារម្មណ៍យើង ។ យើងត្រូវច្បាំងទល់នឹងវានេះឯង ។

ស្តែតូន^{لَعْنَةُ}សូមអស់ឡោះហ្ន៎^{عَلَّ}ឲ្យបណ្តោយវា^{لَعْنَةُ}ធ្វើអ្វីៗបានតាមចិត្ត រហូតដល់
ថ្ងៃជំនុំជម្រះ ។ អស់ឡោះហ្ន៎^{عَلَّ}យល់ព្រម ស្តែតូន^{لَعْنَةُ}បានថាវា^{لَعْنَةُ}នឹងធ្វើឲ្យមនុស្ស
ចោលអស់ឡោះហ្ន៎^{عَلَّ} ។

ស្វីរ៉ោះត្តី 15 អាយ៉ាស្ត់ 36-43 ចែងថា៖

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٣٦﴾ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾ إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا
أَعُوذُ بِكَ لِي لَا أَزِيدَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ
مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغٰوِينَ ﴿٤٢﴾ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾

- 36. វា (គឺអ៊ុបលិស) បានទូលថា៖ "ព្រះម្ចាស់អើយ សូមព្រះអង្គពន្យារពេលឲ្យទូល
ព្រះបង្គំជាខ្ញុំដរាបដល់ថ្ងៃដែលពួកគេ (មនុស្ស) នឹងរស់ឡើងវិញ ។" 37. ព្រះអង្គ
មានព្រះគម្រាស់ថា៖ "អ្នកជាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទាំងឡាយដែលគេពន្យារពេល
ឲ្យ 38. រហូតដល់ថ្ងៃដែលបានកំណត់ពេលស្រេចហើយ[ដោយអស់ឡោះហ្ន៎] ។"
- 39. វា (គឺអ៊ុបលិស) បានទូលថា៖ "ព្រះម្ចាស់អើយ ព្រោះតែព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យទូល
ព្រះបង្គំជាខ្ញុំរង្វេង ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំនឹងក្លែង[អំពើអាក្រក់បំផុតរបស់ពួកគេ]ឲ្យ
ឃើញថាជាល្អសម្រាប់ពួកគេនៅលើផែនដី ហើយទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំនឹងធ្វើឲ្យពួកគេ
ទាំងអស់ប្រព្រឹត្តខុស ។ 40. លើកលែងតែបណ្តាបារបម្រើរបស់ព្រះអង្គដែលស្មោះ

ត្រង់[និងមានភ័ក្តីភាព]ប៉ុណ្ណោះ ក្នុងចំណោមពួកគេ ។" 41. ព្រះអង្គមានព្រះ
តម្រាស់ថា៖ "នេះគឺជាទៀងត្រង់របស់អញ 42. អ្នកពុំមានអំណាចលើបាវបម្រើ
ទាំងឡាយរបស់អញទាល់តែសោះ លើកលែងតែលើបណ្តាអ្នកណាក្នុងចំណោម
ជនប្រព្រឹត្តខុសដែលតាមអ្នកប៉ុណ្ណោះ 43. ឋាននរកជាកន្លែងដែលគេបានសន្យា
ឲ្យពួកគេទាំងអស់គ្នា ។

ដូច្នោះ ស្មោះត្រង់ចាំឆ្នកយើង វាឲ្យបដាក់ត្រចៀកយើង វាឲ្យលើកស្ទួយយើង
វាឲ្យបញ្ជាក់បញ្ជាវនិងលើកតម្កើងយើង ។ បើយើងមិនប្រយ័ត្នខ្លួនទេ នៅតែយើង
នឹងខូច យើងនឹងបាត់បង់សេចក្តីស្មោះ ។

ពេលយើងស្នំឡាត់ យើងត្រូវស្មោះអស់ពីចិត្ត ។ យើងមិនត្រូវបង្ខំស្នំឡាត់
ពេលព្រឹកឲ្យឆាប់ចប់ទេដើម្បីឆាប់បានចូលដេកវិញ ។ យើងត្រូវគិតមួយភ្លែតថា
យើងកំពុងអរព្រះគុណព្រះដែលបានឲ្យជីវិតយើង ។ ចូរដាក់ដៃលើទ្រូងខ្លួនឯង ចូរ
ស្តាប់សង្វាក់បេះដូងអ្នក (គឺស្តាប់បេះដូងលោត) និងចូរនឹករលឹកដល់កម្លាំងពលំ
ដែលធ្វើឲ្យវាអាចដំណើរការបាន ។ កម្លាំងពលំនេះឯងដែលយើងធ្វើសក្តារ ។

បន្ទាប់មក សម្លេងនេះឲ្យបដាក់អ្នកថាគ្រែដេកអ្នកកក់ក្តៅគួរឲ្យដេកណាស់
អ្នកងុយដេកណាស់...

ពេលយើងនៅពីមុខគេ នៅតែយើងត្រូវសម្លេងនេះដែរជិះជាន់ ។ ជួសប្រាប់
យើងឲ្យស្នំឡាត់លឿនៗ វាប្រាប់យើងឲ្យស្នំឡាត់បន្ថយលឿន ដើម្បីនឹងឲ្យអ្នក
ដទៃមើលមកយើងថាយើងកាន់ធម៌ខ្ជាប់ខ្ជួនណាស់ ។

អល់ឡោះហ្ន៎(عَلَيْهِ)ប្រាប់យើងនៅក្នុងហ្វាត្វាខ្លីស្ម គុដ្ឋស៊ី (الحديث القدسي) ថា៖ "អញ(عَلَيْهِ)
ជាកំណប់កប់លាក់ទុក អញ(عَلَيْهِ)ចង់ឲ្យគេរកឃើញអញ(عَلَيْهِ) ដូច្នោះហើយបានជាអញ(عَلَيْهِ)
បង្កើត (كنت كنزاً مخفياً فأحببت أن أعرف فخلقت الخلق لكي أعرف) ។"

កំណប់ជាផលប្រយោជន៍នីមួយៗដែលយើងទទួលបាន ទោះជាចំណេះវិជ្ជាក្តី
ទ្រព្យសម្បត្តិក្តី ។ល ។

អល់ឡោះហ្ន៎(عَلَيْهِ)ជាកំណប់លាក់ទុក តែព្រះអង្គ(عَلَيْهِ)បានទុកឲ្យយើងនូវសញ្ញា
ច្រើនដើម្បីនឹងឲ្យយើងអាចរកព្រះអង្គ(عَلَيْهِ)ឃើញ ។ ព្រះគម្ពីរគួរអានពោរពេញដោយ
ការណែនាំសម្រាប់យល់សញ្ញារបស់អល់ឡោះហ្ន៎(عَلَيْهِ) និងសម្រាប់រកសញ្ញាទាំងនោះ
ឃើញ ។ គន្លឹះសម្រាប់រកផ្លូវឃើញគឺរក្សានៅតែស្មោះរបស់យើងឲ្យខ្ជាប់ខ្ជួន ទង្វើ

ទាំងអស់របស់អ្នកត្រូវធ្វើដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់ និងដើម្បីផ្តាច់ចិត្តអល់ឡោះហ្ន៎
عز وجل ។

បើយើងគិតដល់អល់ឡោះហ្ន៎^{عز} អល់ឡោះហ្ន៎^{عز}ក៏គិតដល់យើងវិញដែរ ព្រោះ
ព្រះអង្គ^{عز}មានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអានស៊ូរ៉ោះត្រី 2 អាយ៉ាស៊ូ 152 ថា៖

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ... ﴿١٥٢﴾

152. ដូច្នោះចូរពួកអ្នករលឹកដល់អញ អញនឹងរលឹកដល់ពួកអ្នក...

បើគ្រប់ទង្វើយើងត្រូវធ្វើដោយស្មោះអស់ពីចិត្ត យើងនឹងទទួលបាននូវកម្លាំង
ប៉ែកខាងក្នុងមកពីអល់ឡោះហ្ន៎^{عز} គឺរបៀបមើលឃើញនូវអ្វីៗដែលមិនអាចមើល
ឃើញបានដោយភ្នែកលោកិយ ។ ជីវិតយើងនឹងមានន័យ យើងនឹងមានគោលដៅ
ក្នុងជីវិត យើងនឹងពេញចិត្តនិងស្តប់ស្តល់ រស់នៅដោយសុខដុមរមណី ជាមួយអ្វីៗ
ជុំវិញខ្លួនយើង ។

ពេលយើងឈ្នះសម្លេងខ្សឹបខ្សៀវនេះ ត្រចៀកយើងនឹងទទួលតែការណែនាំ
ល្អ ។ ត្រូវខិតខំបន្តិច តែរង្វាន់ដែលនឹងបានមកនោះធំធេងលើសពីការស្មាន ។

មេរៀនទី ១១

រស់នៅដោយមានសីលធម៌

ដំបូងយើងឯងកំណត់អត្ថន័យសីលធម៌ថា "ពាក់ព័ន្ធនឹងសុភវិនិច្ឆ័យដឹងខុសត្រូវ" ។

អ៊ីស្លាមជាសាសនាដែលអស់ឡោះហ្ន៎^{عَلَى}ព្រះរាជទាន ឲ្យមកមនុស្សជាព្រះរាជអំណោយដើម្បីនឹងឲ្យមនុស្សអាចរស់នៅជាមួយគ្នាបាន ដោយសុខដុមរមណីយនិងចុះសម្រុងគ្នា ។ អាចធ្វើដូច្នេះបានទាល់តែមនុស្សក្នុងសហគមន៍មានសីលធម៌បរិសុទ្ធ ។

ដូច្នេះ ដើម្បីរស់នៅដោយសុខដុម អ៊ីស្លាមបានបង្កើតនូវក្បួនខ្នាតសង្គម (សីលធម៌) ដើម្បីនឹងឲ្យរាល់គ្នានិងសហគមន៍ទាំងមូលអាចកសាងបាននូវជីវិតដែលប្រកបដោយសីលធម៌ ។

តើយើងរស់នៅដោយមានសីលធម៌ដូចម្តេច ?

យើងម្នាក់ៗមានការទទួលខុសត្រូវចំពោះអ្នកដទៃ ក្នុងការរក្សាយុត្តិធម៌ ក្នុងការគោរពសិទ្ធិអ្នកដទៃ ។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអាន (សូរ៉េ:ត្តី 49 អាយ៉ាស៊ុ 11-12) អស់ឡោះហ្ន៎^{عَلَى}រៀបរាប់ប្រាប់យើងនូវរបៀបប្រព្រឹត្តខ្លួន គឺ៖

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونَ خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّقَبِّ بِنِسِ الْأَسْمِ الْفُسُوقِ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٠﴾

១១. បណ្តាអ្នកមានសទ្ធាអ៊ីយ ចូរកុំឲ្យមនុស្សក្រុមណាមួយចំអកឲ្យមនុស្សមួយក្រុមទៀត ។ ជូនកាលពួកគេអាចប្រសើរជាងពួកគេទាំងនោះ ។ ចូរកុំឲ្យបណ្តាស្រ្តីចំអកឲ្យបណ្តាស្រ្តីដទៃទៀត ។ ជូនកាលពួកនាងប្រសើរជាងពួកនាងទាំងនោះ ។ ចូរពួកអ្នកកុំចាប់កំហុសគ្នាឯង ។ ចូរពួកអ្នកកុំហៅឈ្មោះគ្នាតាមឈ្មោះក្រៅ ។ អប្រិយ

គឺឈ្មោះអាក្រក់ បន្ទាប់ពីមានសទ្ធាហើយនោះ ។ អ្នកណាមិនស្មារលាក់កំហុសទេ (គឺ មិនកែខ្លួនពេលដឹងកំហុស) អ្នកនោះជាជនទុច្ចរិត ។ 12. បណ្តាអ្នកមានសទ្ធាអើយ ចូរពួកអ្នកចៀសវាងប៉ាន់ស្មាន ព្រោះការពិត ក្នុងករណីខ្លះ ប៉ាន់ស្មានជាបាប ។ ចូរ ពួកអ្នកកុំលបយកការណ៍ ។ ចូរពួកអ្នកកុំនិយាយបង្ហាច់អ្នកដទៃទៀត ។ តើមានអ្នក ណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកអ្នកចូលចិត្តស៊ីសាច់បងប្អូនឯងដែលស្លាប់នោះទេ ? ពួក អ្នកពិតជាស្អប់ខ្ពើមអំពើនេះខ្លាំងណាស់ ។ ចូរពួកអ្នកខ្លាចអស់ឡោះហ្ន៎ ។ ពិតមែន អស់ឡោះហ្ន៎ទ្រង់រមែងតែបែរត្រឡប់ (ប្រោសប្រណី គឺទទួលការសូមខមាទោស) ព្រះអង្គមានព្រះធម៌មេត្តា ។

មានច្រើនរបៀបសម្រាប់ប្រព្រឹត្តខ្លួននៅក្នុងសហគមន៍ ខ្លឹមសាររបស់ចរិយា មារយាទនៅលើការចេះគិតដល់គេ ។ បើអ្នកណាចេះគិតដល់សុខទុក្ខអ្នកដទៃ អ្នក នោះនឹងមិនធ្វើឲ្យគេកាន់តែពិបាកកើនឡើងឡើយ ។

ព្រះបរមសាស្តាម្បូហ្ន៎ម៉ាដូ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានព្រះរចនៈថា៖ "ចូរលោកចង់ឲ្យអ្នកដទៃ បាន ឲ្យដូចខ្លួនលោកចង់បានដែរ ។"

នៅក្នុងសូរ៉ាហ្ន៎ត្ថីបំផុត អាល់-អាស្តូរី អាយ៉ាសូ 2 (103:2-3) អស់ឡោះហ្ន៎ عجل ប្រាប់របៀបប្រព្រឹត្តខ្លួនរបស់មនុស្សជាតិទាំងអស់ថា៖

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾

2. ពិតណាស់ មនុស្សនៅក្នុងសេចក្តីវិនាស ។

អាយ៉ាសូនេះផ្ដោតទៅលើថ្ងៃជំនុំជម្រះ ពេលអស់ឡោះហ្ន៎ عجل នឹងឲ្យមនុស្ស ងើបឡើងពីក្នុងផ្នូរដើម្បីសាកសួរដល់ជីវិតមនុស្សនោះ មនុស្សខ្លះនឹងថាខ្លួនពុំបាន ធ្វើប្រការល្អសោះ មនុស្សទាំងនេះនឹងវិនាស ។ មនុស្សខ្លះទៀតនឹងឆ្លើយថាខ្លួនជា មនុស្សល្អ បានធ្វើសក្តារៈទៀងទាត់ មនុស្សទាំងនេះក៏នឹងវិនាសដែរ ។

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

3. លើកលែងតែបណ្តាអ្នកដែលមានសទ្ធា សាងអំពើល្អ ដាស់តឿន[គ្នាទៅវិញទៅ មក]ឲ្យទៅកាន់សេចក្តីពិត ដាស់តឿន[គ្នាទៅវិញទៅមក]ឲ្យអត់ធ្មត់[នៅលើមាតិកា

អល់ឡោះហ្វ័រ ។

សឲ្យឃើញថាជាមនុស្សល្អមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ ។ អ្នកត្រូវប្រើជីវិតរស់នៅបែបនេះដោយបម្រើនិងអប់រំសហគមន៍ដែរ ដោយណែនាំគេទៅរកសេចក្តីពិតនិងដោយបង្ហាត់គេឲ្យធ្វើល្អ ។ គេហៅប្រការនេះថា អាំរូ បីល ម៉ាក្តុរុហូ (الأمر بالمعروف) បង្ហាត់ឲ្យធ្វើល្អ) វ៉ា អាន់-ណាស្តុយ៉ា អុនីល-មុនការ (النهي عن المنكر) និងហាមធ្វើអាក្រក់) ។

ក្បួនខ្នាតសីលធម៌ដែលអល់ឡោះហ្វ័រ^{وَعَل} ព្រះរាជទានឲ្យមនុស្សជាតិនោះ ត្រូវបង្ហាញឲ្យឃើញនៅក្នុងចរិមារយាទ (ស៊ុនណាស្តុ) របស់ព្រះបរមសាស្តាម្បូហ្វ័រម៉ាដូ និងព្រះសន្តអ៊ីម៉ា^{عليهم السلام} ។

គ្រាមួយ គេបានសួរព្រះសន្តអ៊ីម៉ា^{صلوات الله عليه والسلام} អាល្លី ថាសីលធម៌របស់បុគ្គលបិតនៅលើប្រការអ្វី ។ ព្រះអង្គ^{صلوات الله عليه والسلام} បានតបថា៖ "ថ្វីជ្រិតមានអំណាច បុគ្គលនោះងាយអត់ខិនឲ្យគេ ។ បុគ្គលនោះមានចិត្តទូលំទូលាយដោយសមហេតុផល ។ បុគ្គលនោះមានឥរិយាបថស្អាតបូក ។ ទង្វើនិងដំណើររបស់បុគ្គលនោះសឲ្យឃើញនូវសេចក្តីសុភាពរម្យទម ។ មនុស្សស្រឡាញ់មិត្តភាពនិងសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់របស់បុគ្គលនោះ ។ បុគ្គលនោះត្រៀមខ្លួនអត់ទ្រាំការលំបាកជាស្រេចដើម្បីជួយសម្រាលទុក្ខអ្នកដទៃ ។ បុគ្គលនោះជាមិត្តស្មោះត្រង់ ។ បុគ្គលនោះគោរពពាក្យសន្យា ។ បុគ្គលនោះជួយជនរងការសង្កត់សង្កិននិងបារម្ភជនគ្មានពំនាក់អាស្រ័យ ។ បុគ្គលនោះមិនបោះបង់ជនមានអាសន្នទេ បុគ្គលនោះព្យាយាមជួយសម្រាលទុក្ខជនទាំងនោះ ។ បុគ្គលនោះគោរពសិទ្ធិអ្នកអវត្តិមាន ។ បុគ្គលនោះព្រមទទួលការសូមខមាទោសរបស់ជនមានកំហុស ។ បុគ្គលនោះជួយឧបត្ថម្ភបណ្តាអ្នកដែលបានជួយឧបត្ថម្ភខ្លួន ។ បុគ្គលនោះមិនបរិហារអាថ៌កំបាំងរបស់អ្នកដទៃទេ ។ បុគ្គលនោះមិនជ្រៀតជ្រែកក្នុងរឿងសម្ងាត់ដែលមិនទាក់ទងនឹងខ្លួនទេ ។ បុគ្គលនោះជាគំរូល្អសម្រាប់បណ្តាអ្នកដែលនឹងតាមខ្លួន ។ បុគ្គលនោះធ្វើល្អមិនមែនដើម្បីអួតគេទេ ។ បុគ្គលនោះមិនពើបពះបញ្ហាតែមួយពីរដងទេ ។"

នៅក្នុងខួរអ្នកសូមឲ្យមានសីលធម៌ ព្រះសន្តអ៊ីម៉ា^{صلوات الله عليه والسلام} ស្វែនុល-អាប៊ីខ្លីន បាន

សរសេរដៃថា៖

1. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَ بَلِّغْ بِإِيمَانِي أَكْمَلَ الْإِيمَانِ ، وَ اجْعَلْ يَقِينِي أَفْضَلَ الْيَقِينِ ، وَ أَنْتَهُ بِنَيْتِي إِلَى أَحْسَنِ النَّيَّاتِ ، وَ بَعْمَلِي إِلَى أَحْسَنِ الْأَعْمَالِ .

1. សូមអល់ឡោះហ្ន៎^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} ព្រះរាជទានពរជ័យសិរីសួស្តីឲ្យមហាម៉ាដ្ឋ^{صلى الله عليه وآله وسلم} និងព្រះរាជវង្ស ព្រះអង្គ^{عليهم السلام} ។ សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} ឲ្យជំនឿទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបានទៅដល់កម្រិតជំនឿ បរិសុទ្ធ សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} ឲ្យការជឿជាក់របស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបានទៅជាការជឿជាក់ ដែលប្រសើរបំផុត សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} ឲ្យការយកចិត្តទុកដាក់របស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ បានទៅជាការយកចិត្តទុកដាក់ដែលប្រសើរបំផុត ឲ្យទង្វើរបស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ បានទៅជាទង្វើដែលប្រសើរបំផុត ។

2. اللَّهُمَّ وَفِّرْ بِلُطْفِكَ نَيْتِي ، وَ صَحِّحْ بِمَا عِنْدَكَ يَقِينِي ، وَ اسْتَصْلِحْ بِقُدْرَتِكَ مَا فَسَدَ مِنِّي .

2. អល់ឡោះហ្ន៎^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} អើយ សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} ធ្វើឲ្យការយកចិត្តទុកដាក់របស់ទូលព្រះបង្គំ ជាខ្ញុំមានសុក្រឹតភាពដោយការអាណិតមេត្តារបស់អង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} កែតម្រូវ ការជឿជាក់របស់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំដោយអ្វីដែលព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} មាន សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} កែ តម្រូវអ្វីដែលខុសនៅក្នុងខ្លួនទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំដោយព្រះឥទ្ធិបូទ្ធិព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} ។

3. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَ اكْفِنِي مَا يَشْغَلُنِي الْإِهْتِمَامُ بِهِ ، وَ اسْتَعْمِلْنِي بِمَا تَسْأَلُنِي عَدَا عَنْهُ ، وَ اسْتَفْرِغْ أَيَّامِي فِيمَا خَلَقْتَنِي لَهُ ، وَ أَعْنِنِي وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِكَ ، وَ لَا تَقْتَبِنِي بِالنَّظَرِ ، وَ أَعِزَّنِي وَ لَا تَبْتَلِنِي بِالْكِبْرِ ، وَ عَضِّدْنِي لَكَ وَ لَا تُفْسِدْ عِبَادَتِي بِالْعُجْبِ ، وَ أَجْرِ لِلنَّاسِ عَلَى يَدَيِ الْخَيْرِ وَ لَا تَمَحِّقْهُ بِالْمَنِّ ، وَ هَبْ لِي مَعَالِيَ الْأَخْلَاقِ ، وَ اعْصِمْنِي مِنَ الْفُحْرِ .

3. សូមអល់ឡោះហ្ន៎^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} ព្រះរាជទានពរជ័យសិរីសួស្តីឲ្យមហាម៉ាដ្ឋ^{صلى الله عليه وآله وسلم} និងព្រះរាជវង្ស ព្រះអង្គ^{عليهم السلام} ។ សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} កុំឲ្យកង្វល់បន្ទប់រីករទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំឡើយ សូមព្រះ អង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} ប្រើទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំឲ្យធ្វើអ្វី ដែលព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} នឹងសាកសួរទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំនា ថ្ងៃស្អែក សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} ឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំលះបង់ជីវិតសម្រាប់តែអ្វីដែលព្រះអង្គ ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} បានបង្កើតទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំមកសម្រាប់តែអ្វីនោះ សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} ឲ្យទូលព្រះបង្គំ ជាខ្ញុំចាកផុតពីសេចក្តីត្រូវការ សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} លាតសន្ធឹងធនធានព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} មកលើ ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ សូមព្រះអង្គ^{عَلَيْهِ السَّلَامُ} កុំលទ្ធិលព្រះបង្គំជាខ្ញុំដោយអកតញ្ញតាឡើយ ។

សូមព្រះអង្គ وَعَلَّ លើកស្ទួយទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ សូមព្រះអង្គ وَعَلَّ កុំលទ្ធាលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ
ដោយ អាការក្រអឺតក្រទមឡើយ សូមព្រះអង្គ وَعَلَّ ឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំនៅក្នុងចំណុះ
ព្រះអង្គ وَعَلَّ សូមព្រះអង្គ وَعَلَّ កុំបណ្តោយឲ្យការពេញចិត្តនឹងខ្លួនឯងនោះធ្វើឲ្យខូចការ
ធ្វើ សក្ការៈព្រះអង្គ وَعَلَّ ឡើយ សូមព្រះអង្គ وَعَلَّ ឲ្យសេចក្តីល្អប្រសើរចេញពីដៃទូលព្រះបង្គំ
ជាខ្ញុំ ទៅលើបណ្តាមនុស្ស សូមព្រះអង្គ وَعَلَّ កុំលប់វាចោលដោយសារទូលព្រះបង្គំជា
ខ្ញុំទារ សគុណពីពួកគេឡើយ សូមព្រះអង្គ وَعَلَّ ព្រះរាជទានសីលធម៌ឧត្តុង្គឧត្តមឲ្យ
ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ សូមព្រះអង្គ وَعَلَّ ឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំចាកផុតពីអំនួតខ្លួនឯង ។

9. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَ سَدِّدْ بِي لِأَنَّ أَعْرَاضَ مَنْ عَشَّنِي بِالنُّصْحِ ، وَ أَجْزِي مَنْ هَجَرَنِي بِالْبُيْرِ ، وَ أَثِيبَ مَنْ
حَرَمَنِي بِالْبَدْلِ ، وَ أَكْفِي مَنْ قَطَعَنِي بِالصِّلَةِ ، وَ أَخَالِفَ مَنْ اغْتَابَنِي إِلَى حُسْنِ الدِّكْرِ ، وَ أَنْ أَشْكُرَ الْحُسْنَ ، وَ أُعْضِيَ
عَنِ السَّيِّئَةِ .

9. សូមអល់ឡោះប្តូរ وَعَلَّ ព្រះរាជទានពរជ័យសិរីសួស្តីឲ្យមហាម៉ាដ្ឋ صلى الله عليه وسلم និងព្រះរាជវង្ស
ព្រះអង្គ عليه السلام ។ សូមព្រះអង្គ وَعَلَّ ឲ្យទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំជោគជ័យក្នុងការណែនាំបុគ្គល
ដែលមិនស្មោះត្រង់ចំពោះទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ក្នុងការតបស្នងដោយអំពើល្អបុគ្គល
ដែលបានបោះបង់ចោលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ក្នុងការឲ្យរងនូវដោយចិត្តទូលាយបុគ្គល
ដែលបានបំបាត់ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ក្នុងការសងបុគ្គលដែលបានផ្តាច់ទំនាក់ទំនងពី
ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំដោយសារសម្តីនាមបុគ្គលនោះ ក្នុងការប្រឆាំងតទល់បុគ្គល
ដែលបានបង្ខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ដោយការនិយាយល្អអំពីបុគ្គលនោះ
ក្នុងការដឹងគុណអំពីទង្វើល្អផ្សេងៗ[ដែលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំទទួលបាន] ក្នុងការបិទ
ភ្នែកមិនអើពើទង្វើអាក្រក់[ដែលគេប្រព្រឹត្តមកលើទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ] ។

ចូរយើងសាកល្បងប្តូរសម្តីទាំងនេះជាទង្វើ ។

មេរៀនទី ១២

ការអត់ធ្មត់

ការអត់ធ្មត់មានន័យថាស្ងៀមស្ងៀមនិងអធ្យាស្រ័យ ។ ពាក្យអាវ៉ាប់ហៅអត់ធ្មត់ថា ហ្គ្រីលម៍ (حلم) ។

ក្នុងជីវិតតែងតែមានពេលលំបាក នឹងមានបញ្ហាកើតឡើង ។ ពេលបញ្ហាកើតមានឡើង គេអាចធ្វើប្រការពីរគឺ៖

- ១) គេអាចខិតខំអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីពុះពារឧបសគ្គលុះបានសម្រេច ឬ
- ២) គេអាចអង្គុយយំមួយកន្លែង រង់ចាំឲ្យបញ្ហាបាត់ដោយខ្លួនឯង (បើវាអាចរលាយបាត់ដោយខ្លួនឯងបាន) ។

ពេលបុគ្គលព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហា បុគ្គលនោះបានធ្វើទង្វើវិជ្ជមាន (គឺបានធ្វើប្រការប្រសើរ) បុគ្គលនោះមានសង្ឃឹមអាចបានសម្រេច ។ តែបើបុគ្គលនោះមានស្មារតីអវិជ្ជមាន (គឺអស់សង្ឃឹម ឃើញតែអាក្រក់) បញ្ហាឬឧសគ្គនឹងនៅដដែល បុគ្គលនោះនៅតែត្អូញត្អែរអាណិតខ្លួន ។

អល់ឡោះហ្គ្រីលម៍ជួយអ្នកណាដែលជួយខ្លួនឯង ។ ដូច្នោះ បើអ្នកណាត្អូញដាក់អល់ឡោះហ្គ្រីលម៍ថា៖ "ហេតុអ្វីខ្ញុំធ្លាក់ខ្លួនបែបនេះ?" អ្នកនោះមានជំនឿតិច ។ ពេលគ្រោះកាចបាក់ស្រោចមកលើយើង បានសេចក្តីថាអល់ឡោះហ្គ្រីលម៍ពិសោធយើង ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអាន អល់ឡោះហ្គ្រីលម៍សួរយើងថាតើយើងគិតថាភាពជាមុស្លីមគ្រប់គ្រាន់ណាស់ហើយ ដោយមិនបាច់ឆ្លងកាត់ការពិសោធន៍ទេ ?

ដូចនៅក្នុងការប្រកួតដែរ ។ ពេលបុគ្គលនីមួយៗខ្លួនអាចបំបែកឯកទត្តកម្មពិភពលោក អ្នកគិតថាគេនឹងថា៖ "O.K. នេះគឺមេដាយមាស ។ សូមអរគុណ ។" ពិតប្រាកដជាមិនដូច្នោះទេ គេនឹងសាកល្បងបុគ្គលនោះដើម្បីនឹងដឹងថាបុគ្គលនោះអាចធ្វើបានដូចជាឬទេ ។

ព្រះបរមសាស្តាម្បូម៉ាដ្ឋំ صلى الله عليه وآله وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "ចូរកុំឲ្យការភ្នំញញឹករបស់អស់លោកធ្វើឲ្យរង្វាន់អស់លោកមោឃៈឡើយ ។ ប្រសិនបើអស់លោកអាចមើលឃើញរង្វាន់ដែលគេទុកសម្រាប់គ្រោះរបស់អស់លោក អស់លោកនឹងឃើញថាគ្រោះនោះតូចតាចណាស់ប្រៀបនឹងរង្វាន់ដ៏ធំធេង ដែលអស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل សន្យាឲ្យអ្នកណាដែលចុះចូល[ក្នុងព្រះឆន្ទៈអស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل] ដែលអត់ទ្រាំ[គ្រោះ]ដោយអំណត់ ។"

ដូច្នេះ អត់ធ្មត់ក្រោយពីខិតខំព្យាយាមដោះស្រាយបញ្ហាអស់ពីសមត្ថភាព ជាទង្វើប្រកបដោយជំនឿ ព្រោះអស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل បានសន្យាថាព្រះអង្គ عز وجل នឹងពិសោធយើង នោះគឺបញ្ហាដែលយើងត្រូវតែពុះពារលុះបានសម្រេច ។

បើយើងអត់ធ្មត់ការលំបាកដោយអំណត់ យើងនឹងឈ្នះការពិសោធន៍ យើងនឹងទទួលបាននូវសេចក្តីស្រណុក ព្រោះអស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل មានព្រះបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអាន សូរ៉េវ៉ះត្តិ 94 អាយ៉ាស្ត់ 6 ថា៖

إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾

6. មែន សេចក្តីលំបាកនៅជាមួយសេចក្តីស្រណុក ។

ដូច្នេះ បើយើងអត់ធ្មត់ បញ្ហានឹងមានដំណោះស្រាយអាស្រ័យព្រះធម៌មេត្តារបស់អស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل ។

ត្រូវចេះអត់ធ្មត់មិនត្រឹមតែក្នុងពេលមានគ្រោះនោះទេ តែត្រូវចេះអត់ធ្មត់ពេលអ្នករងអំពើអយុត្តិធម៌ដែរ ។ ក្រៅពីការសងសឹកបុគ្គលដែលធ្វើខុសមកលើយើងទង្វើដែលធ្វើឲ្យយើងស្តប់ស្តល់ចិត្តនោះមានតិចណាស់ ។ ពិបាកអត់ឱនឲ្យបុគ្គលប្រភេទនេះណាស់ ជាពិសេសពេលអ្នកនៅក្នុងស្ថានភាពវាយតបវិញ ។ អត់ធ្មត់នៅក្នុងសភាពនេះទាមទារឲ្យមានកម្លាំងចិត្តខ្លាំងណាស់ ដូចមានចែងនៅក្នុងពាក្យពេជន៍របស់ព្រះបរមសាស្តាម្បូម៉ាដ្ឋំ صلى الله عليه وآله وسلم ថា៖ "អ្នកខ្លាំងជាងគេក្នុងចំណោមអស់លោកគឺអ្នកដែលទប់ខ្លួនបានពេលក្រោធ ។ អ្នកមានសន្តោសជាងគេក្នុងចំណោមអស់លោកគឺអ្នកដែលអត់ឱន លើកលែង ពេលអ្នកនោះមានប្រៀបលើសត្រូវខ្លួន ។"

ហ្វីតណាស៊ុំ និង ហ្វាសាដ៊ុំ

មានន័យថាដើរនិយាយពាក្យច្រើនចាមអាវ៉ាម និងនិយាយកុហកភូតភរអំពីគេ ដោយមានបំណង (នឿត) បង្ខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះគេ ។

ដូចនិយាយអាក្រក់ដែរ ខុសគ្នាតែថាពាក្យច្រើនចាមអាវ៉ាមជាសម្តីមិនពិត និង គ្មានអំណះអំណាង ។

មានពាក្យមួយទៀតសម្រាប់ហៅ ហ្វីតណាស៊ុំ និង ហ្វាសាដ៊ុំ គឺពាក្យថា និយាយបង្កាច់ (បង្ខូចឈ្មោះគេ) ។

ព្រះសន្តម្តីម៉ាហ្វាសាដ៊ុំ صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈថា៖ "ពេលអ្នកណាមួយមករកលោក និយាយអាក្រក់អំពីគេ លោកត្រូវដឹងថាការពិតអ្នកនោះកំពុងតែនិយាយអាក្រក់អំពី លោក ។ វាជាប្រការល្អដែលចាត់ទុកអ្នកនោះជាសត្រូវរបស់លោកនិងកុំទុកចិត្តអ្នក នោះព្រោះការនិយាយកុហក ភូតភរ ការនិយាយអាក្រក់ពីគេ ការឆបោក កំហុកចិត្ត ការច្រណែន ពុតត្បូត ការបំភាន់ និងការធ្វើឲ្យមនុស្សបែកបាក់សាមគ្គីគ្នាស្មើនឹង ការនិយាយបង្កាច់គេ ។"

ព្រះសន្តម្តីម៉ាអាឡី صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈថា៖ "បុគ្គលអាក្រក់បំផុតក្នុងចំណោមអស់ លោកគឺបុគ្គលដែលនិយាយបង្កាច់គេ ដែលធ្វើឲ្យមិត្តខ្វែងគំនិតគ្នា ។ ពួកគេនឹង ចោទអ្នកស្លូតត្រង់ ។"

និយាយបង្កាច់គេជាទង្វើអាក្រក់ណាស់ ព្រះបរមសាស្តាម្បូហ្វាម៉ាដ្វ័ صلی الله علیه وآله وسلم មាន ព្រះវចនៈថា៖ "អ្នកនិយាយបង្កាច់គេមិនបានចូលឋានសួគ៌ទេ ។"

និយាយបង្កាច់គេជាប្រការហ្មត់ប្រោះវាសមួយកេរ្តិ៍ឈ្មោះគេ ។ វាជាអំពើ អយុត្តិធម៌សម្រាប់បុគ្គលដែលរងការនិយាយបង្កាច់ ព្រោះអ្នកផងនឹងគិតថាបុគ្គល នោះបានធ្វើអ្វីដែលអ្នកនោះមិនបានធ្វើសោះ ។

ការនិយាយបង្កាច់គេធ្វើឲ្យសហគមន៍ប្រេះឆា បណ្តាលឲ្យទៅជាសត្រូវនឹងគ្នា

និងបង្កហិង្សា ។ វាជាបាបធំបំផុតមួយ ស្មើនឹងគឺបាត់ (عِيْبَة) និងបទឧក្រិដ្ឋឯទៀត ដែលប្រព្រឹត្តទៅលើសង្គម ។

ពេលនេះ ដែលអ្នកបានឈានដល់ដំណាក់កាលនីមួយៗដែលធ្វើឲ្យអ្នកជាប់ពាក់ ព័ន្ធនឹងសហគមន៍កាន់តែក្រែលឡើងនោះ សំខាន់ណាស់ដែលអ្នកត្រូវដឹងអំពីវិបត្តិ ធំនិងគ្រោះថ្នាក់ដែលកើតមកពីការប្រព្រឹត្តហ្វឹតណាស៊ូនិងហ្វាសាដូ ។ អ្នកនឹងជួប ប្រទះមនុស្សដែលនឹងមិនយល់ស្របជាមួយអ្នកទេឬដែលអ្នកមិនចូលចិត្ត ។ ចូរអ្នក កុំប្រើហ្វឹតណាស៊ូនិងហ្វាសាដូដើម្បីកម្ចាត់ពួកនោះ ។ ចូរប្រើមធ្យោបាយត្រឹមត្រូវ ។ បើគេធ្វើប្រការនីមួយៗដែលអ្នកមិនពេញចិត្ត ចូរអ្នកពឹងទ្រូងដើម្បីដោះស្រាយ បញ្ហា ។

ចូរកុំសាបព្រោះពាក្យចចាមអាវ៉ាមដែលមិនពិតអំពីបុគ្គលនោះឡើយ ដើម្បី បង្កប់កិត្តិយសបុគ្គលនោះ ។ គ្រួសារច្រើនបានបែកបាក់គ្នា សហគមន៍ច្រើនបាន ហែកហូរគ្នាដោយសារកំហុសនេះ ។ ពេលនេះអ្នកដឹងផលវិបត្តិហើយ ។

អស់ឡោះហ្វ្លែងបានទុកទណ្ឌកម្មអាក្រក់បំផុត សម្រាប់បណ្តាអ្នកដែលធ្វើបាប អ្នកដទៃ ។ ចូរកុំប្រថុយប្រថានរងព្រះពិរោធនិងព្រះទណ្ឌកម្មអស់ឡោះហ្វ្លែងឡើយ ពាក់ព័ន្ធនឹងរឿងធំបែបនេះ ។

មានតែបុគ្គលកំសាកទេដែលនិយាយបង្កាច់គេ ។ ពេលឃើញអ្នកណាមួយ ដែលមានគេចូលចិត្តច្រើន បុគ្គលនោះច្រណែនអ្នកនោះ ចង់បង្ខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះអ្នក នោះ ។ បុគ្គលនោះមិនមានសេចក្តីស្តាប់អ្នកនោះទេ ដូច្នេះបុគ្គលនោះដើរ ចរច្របំដូចពស់អាសិរពិស សាបព្រោះនិងខ្សឹបខ្សៀវពាក្យចចាមអាវ៉ាមនៅក្នុង កន្លែងឯងធីត ។

មេរៀនទី ១៣

គោរពបរិស្ថាន

អស់ឡោះហ្ន៎ បានបង្កើតយើង ឲ្យយើងទៅជាអ្នកទទួលផែនដីជាការដំណែល ។ ព្រះអង្គ បានឲ្យពិភពលោកមកយើងនិងសព្វសត្វដែលមាននៅក្នុងលោកនេះ ដើម្បីជាជីវិតសម្រាប់យើងនិងឲ្យយើងចម្រុះចម្រើនដោយសារសព្វសត្វទាំងនេះ ។ ព្រះអង្គ មានព្រះរាជបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអានស្វីរ៉ោះត្តិ 6 អាយ៉ាស់ 165 ថា៖

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلْقِيفَ الْأَرْضِ... ﴿١٦٥﴾

165. ព្រះអង្គជាអ្នកធ្វើឲ្យពួកអ្នក [ដែលជាបណ្តាអ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លានិងប្រកបដោយសច្ចធម៌] ជាអ្នកស្នងនៅលើផែនដី ។

អាយ៉ាស់នេះសូមឲ្យយើងឃើញថាយើងត្រូវមើលថែរក្សាពិភពលោកយើង ត្រូវខំរកមធ្យោបាយកែកុនការខូចខាតនិងការរត់រាយ ដែលយើងបានបង្កនៅលើពិភពលោកយើងនេះ ។

ពេលគេឲ្យអ្វីមួយទៅអ្នក សំខាន់គឺអ្នកត្រូវប្រើប្រាស់វាឲ្យល្អ ។ ទាល់តែធ្វើដូច្នោះទើបវាគង់បានយូរ ។ បើអ្នកប្រើអ្វីមួយដោយប្រមាទ វានឹងមិនគង់បានយូរទេ ទីបំផុតវានឹងខូច អ្នកនឹងត្រូវវាត់វាចោល ។

យើងប្រើប្រាស់ពិភពលោកយើងដោយប្រមាទ ។ យើងមិនអាចត្រូវវាត់វាចោលបានទេ ។ យើងមានតែពិភពលោកមួយគត់ ពិភពលោកយើងនេះ ទាល់តែយើងថែរក្សាវា សម្អាតវា ទើបវាគង់វង្សបានយូរ ។ ដូចយើងទទួលផែនដីជាការមរតកពីបុព្វការីយើងដែរ យើងត្រូវមើលថែរក្សាវាដើម្បីយើងនឹងអាចផ្ទេរវាឲ្យទៅមនុស្សជំនាន់ក្រោយក្នុងសភាពល្អប្រសើរដដែល ។

ចូរគិតដល់ផ្ទះអ្នក ។ អ្នករស់នៅក្នុងផ្ទះនោះ ដេកក្នុងផ្ទះនោះ ។ វានឹងទៅយ៉ាងណាបើអ្នកមិនបោសផ្ទះនោះទេ មិនសម្អាតរបស់ដែលអ្នកបានប្រើប្រាស់ទេ ដូចជាបាន សំលៀកបំពាក់ជាដើម មិនដូតធ្វើលីនិងវត្ថុស្នោកគ្រោកឲ្យជ្រះស្អាតទេ ? បើមិនអើពើទេ មិនយូរទេអ្នកនឹងពុំអាចរស់នៅក្នុងផ្ទះអ្នកបានទេ ។ ពុំមាន

ប្រយោជន៍ទេដែលប្រមូលយកទៅលាក់ក្រោមកម្រាលនោះ វាគ្រាន់តែជា
មធ្យោបាយបណ្តោះអាសន្នប៉ុណ្ណោះ ។ អ្នកត្រូវតែយកវត្ថុស្នាក់គ្រាកចេញ ។

ពិភពលោកនេះមានប្រជានិករចំនួន ៧ ៨៧៤ ៩៦៦ ០០០ នាក់ ។ បើយើង
មិនកម្ចាត់កាកសំណល់របស់យើងទេ តើយើងនឹងអាចទៅរស់នៅឯណាបានពេល
ដែនដីទៅជាកខ្វក់ មានជាតិពុលពិបាករស់នៅ ?

តើយើងអាចធ្វើអ្វីបានខ្លះដើម្បីនឹងឲ្យដែនដីយើងស្អាត ?

យើងអាចចាប់ផ្តើមគិត ចាប់ផ្តើមយល់ថាកុំខ្វះខ្លាប ។ បើយើងកាន់តែ
ខ្វះខ្លាប យើងកាន់តែចោលច្រើនទៅៗ ។ វានឹងទៅជាកំនរធំទៅៗ ។ យើងត្រូវ
ព្យាយាមចៀសវាងប្រើគីមីដែលធ្វើឲ្យសមុទ្រនិងអាកាសខូច ។ យើងត្រូវចោល
សម្រាមនៅកន្លែងសម្រាប់ចោលសម្រាមនោះ មិនត្រូវចោលតាមផ្លូវឬតាមបង្អួច
ទេ ។ ចូរគិតមើល បើរាល់គ្នាចោលសម្រាមតាមផ្លូវ អ្វីនឹងកើតឡើង ។ កាក
សំណល់នឹងគរ នឹងបង្កឲ្យមានភាពរាយពពាយគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ។ មិនមានតែ
យើងទេនៅលើដែនដីនេះ ។ យើងត្រូវចែកសត្វលោកឯទៀតរបស់អស់ឡោះហ្វ្លែ
រស់នៅលើពិភពលោកនេះដែរ ។

សព្វសារពើនៅក្នុងភពដែនដែនចក្រវាលនេះ សុទ្ធតែត្រូវអស់ឡោះហ្វ្លែ
បង្កើតមកដើម្បីបំពេញបំណងព្រះអង្គ ។ យើងត្រូវគោរពអ្វីៗទាំងនេះនិងប្រើ
ប្រាស់វាឲ្យត្រឹមត្រូវ កុំខ្វះខ្លាប ។ សូម្បីតែរុក្ខជាតិក៏យើងត្រូវគោរពដែរ ព្រោះ
អស់ឡោះហ្វ្លែមានព្រះបន្ទូល (សូរ៉េអ៊ែត 55 អាយ៉ាសូ 6) ថា៖

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ﴿٦﴾

6. ផ្កាយនិងដើមឈើក្រាបថ្វាយបង្គំ[ចំពោះអស់ឡោះហ្វ្លែ] ។

ចូរយើងកុំបង្កឲ្យមានការរាត់រាយគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ ធ្វើឲ្យសត្វលោកឯទៀត
រងទុក្ខ រងការលំបាកដោយសារតែយើងគិតតែប្រយោជន៍ផ្ទាល់ខ្លួន ។

ការខូចបរិស្ថានដោយសារអ្វីទៀតដែលអ្នកគិតថាអាចមាននោះ ?

មានតែឧស្សាហកម្មជំនួញទេដែលធ្វើឲ្យមានការខូចដល់បរិស្ថាន ឬអតិថិជន ម្នាក់ៗមានការទទួលខុសត្រូវក្នុងការខូចបរិស្ថានដែរ ?

តើអ្នកមានដំណោះស្រាយអ្វី សម្រាប់ពេលខ្លីនិងអនាគត ដើម្បីការពារ បរិស្ថានកុំឲ្យខូច ?

មេរៀនទី ១៤

តាកាប់ប៊ូរ, រីយ៉ាអ៊ូ, អ៊ិយូប

تَكْوِيرٌ، الرِّيَاءُ، العُجْبُ

ប្រការទាំងបីនេះជាបាបធំនៅក្នុងចរិយាមារយាទមនុស្ស ។

តាកាប់ប៊ូរ មានន័យគិតថាខ្លួនឯងប្រសើរឬគ្រាន់បើជាងអ្នកដទៃ សរសើរខ្លួនឯង ។

រីយ៉ាអ៊ូ មានន័យថាអ្នកខ្លួនដាក់គេ ។

អ៊ិយូប ឬ អ៊ិច្ចប់ មានន័យថាប្រកាន់ខ្លួន ស្រឡាញ់ខ្លួនឯងហួសហេតុ ។

ប្រការទាំងបីនេះជាប់ពាក់ព័ន្ធគ្នាទៅរកចំណុចតែមួយគឺ អាត្មា ។

អាត្មារបស់បុគ្គលគឺគំនិតដែលបុគ្គលនោះគិតអំពីខ្លួនឯង ។

ពេលណាអ្វីមួយដែលល្អកើតមានដល់ខ្លួនយើង ឬពេលណាគេសរសើរយើង ពេលនោះអារម្មណ៍ត្រេកអរកើតមានដល់ខ្លួនយើង ។ បើយើងមិនប្រយ័ត្នខ្លួនទេ អារម្មណ៍នេះអាចក្លាយទៅជាសេចក្តីក្រអឺតក្រទម សរសើរខ្លួនឯង ។

ព្រះបរមសាស្តាម្បូម៉ាម៉ាដ្ឋ صلى الله عليه وآله وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "ប្រកឡើតចូលទៅក្នុងចិត្តដូចស្រមោចខ្មៅរាល់ដុំដូចខ្មៅពេលយប់" ។¹

សឲ្យឃើញថាការសរសើរខ្លួនឯង (ឬប្រកឡើត ឬប្រកធំ) ឈ្នះយើងយ៉ាងងាយស្រួលបំផុត ។

ការ (ឬអាការ) សរសើរខ្លួនឯងជាជម្ងឺរបស់ចិត្ត ។ កើតមកពីការខ្វះជំនឿចំពោះអល់ឡោះហ្ស៊ី عز وجل ។ ពេលអ្នកមានអារម្មណ៍សរសើរខ្លួនឯង អ្នកគិតថាខ្លួនអ្នកបានធ្វើអ្វីៗដោយខ្លួនអ្នកផ្ទាល់ អ្នកភ្លេចថាអល់ឡោះហ្ស៊ី عز وجل ជាអ្នកដែលបានដឹកនាំ

¹ មើលសៀវភៅសិក្សា សីលធម៌ ថ្នាក់ទី ៧ មេរៀនទី ៨ ។

អ្នក ។

បើយើងបានធ្វើអ្វីមួយដែលល្អប្រសើរ យើងពេញចិត្តមែន តែយើងត្រូវពេញចិត្តអំពីលទ្ធផលរបស់ទង្វើយើង មិនត្រូវពេញចិត្តព្រោះតែយើងជាអ្នកធ្វើទង្វើនោះទេ ។

តែណាហ្វូស៍យើងខ្សឹបដាក់ចិត្តយើង ថាយើងបានធ្វើប្រការមួយដែលធំធេងបំផុត ថាយើងអស្ចារ្យ វាសរសើរយើងឥតដាច់ ។ល។ បណ្តាលឲ្យយើងសម្តែងដាក់គេថាយើងគ្រាន់បើ (រឺយ៉ាអ៊ូ) សម្តែងដាក់គេថាយើងជាបុគ្គលពូកែណាស់ ។

យើងទាំងអស់គ្នាធ្លាប់បានឃើញអ្នកណាម្នាក់ក្នុងជីវិតយើង បន្ទាប់ពីបានមើលអ្នកនោះមួយភ្លែតយើងគិតក្នុងចិត្តថា៖ "អាគាត់នេះមេអូតមែន ។"

បើយើងចង់បានជោគជ័យក្នុងអនាគត ប្រការដំបូងបង្អស់ដែលយើងត្រូវធ្វើគឺគិតដល់អល់ឡោះហ្វ៊ូ ។ នៅក្នុងខ្លួនអ្នកក្រោយស្ម័គ្រចិត្តអ្នកស្រាវ យើងទូលអល់ឡោះហ្វ៊ូថា៖ "اللَّهُمَّ مَا بِنَا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ - អល់ឡ័ហ្វ៊ូមម៉ា ម៉ា បីណា នៀកម៉ាទិន ហ្វា មិនកា (ព្រះម្ចាស់អើយ កោសល្យទាំងអំបាលម៉ានដែលទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំមាននោះ វាសុទ្ធតែមកពីព្រះអង្គមួយគត់)" ។

បើយើងចង់មានឫកពារាបសា យើងត្រូវចងចាំក្នុងចិត្តជានិច្ចមួយឃ្លានេះ សូត្រវាក្នុងចិត្តរាល់ពេលដែលយើងធ្វើប្រការល្អនីមួយៗ ឬពេលយើងជាប់លេខមួយឬឈ្នះបានអ្វីមួយ ។ ដូច្នោះ យើងនឹងឃាត់ណាហ្វូស៍យើងមិនឲ្យវាសរសើរយើងទេ យើងនឹងដឹកនាំវាឲ្យសរសើរអល់ឡោះហ្វ៊ូវិញ ។ យើងនឹងដឹងខ្លួនដែរថាយើងមិនមានអ្វីគួរឲ្យអូតដាក់គេទេ ព្រោះយើងមានសមត្ថភាពធ្វើប្រការដែលយើងបានធ្វើនោះដោយសារតែអល់ឡោះហ្វ៊ូបានជួយយើងទេ ។

មានកំហុសអ្វីដែលសរសើរខ្លួនឯងនោះ ?

ក្រៅពីវាធ្វើឲ្យអ្នកផ្តាច់ខ្លួនពីអ្នកដទៃ ព្រោះអ្នកគិតថាខ្លួនអ្នកគ្រាន់បើជាងអ្នកផង ការសរសើរខ្លួនឯងធ្វើឲ្យអ្នកខូចខាតផ្នែកប្រាជ្ញាដែរ ។

សរសើរខ្លួនឯងព្រោះតែចេះដឹងឬបានធ្វើប្រការនីមួយៗ ដោយគិតថាខ្លួនអ្នក

អស្ចារ្យ អ្នកនឹងមិនព្យាយាមស្ថាបនាខ្លួនអ្នកឲ្យកាន់តែប្រសើរឡើងទេ ។ ផ្ទុយទៅ វិញ បើអ្នកគិតថាអ្នកអាចធ្វើឲ្យប្រសើរជាងនេះទៀតបាន អ្នកនឹងព្យាយាមខិតខំ ខ្លាំងឡើងទាល់តែបានលទ្ធផលកំពូល ។

សម័យព្រះសាស្តាមូសា عليه السلام គ្រាមួយព្រះអង្គ عليه السلام នឹកក្នុងចិត្តថា៖ "មូសាអើយ ឯងបានដល់កំពូលហើយ ។ ពុំមានអ្នកណាមួយនៅលើផែនដីចេះដឹងស្មើឯងទេ ។" ព្រះអង្គ عليه السلام មិនថាសម្តីនេះទេ ។ សម្តីនេះគ្រាន់តែឆ្លងកាត់គំនិតព្រះអង្គ عليه السلام ទេ ។ អល់ឡោះហ្គ័រ عليه السلام បានប្រាប់ទេវតាយ៉ូប عليه السلام អ្វីល عليه السلام ភ្លាមថា៖ "ចូរអ្នក عليه السلام ទៅសង្គ្រោះ មូសា عليه السلام ឲ្យរួចផុតពីខ្លួនឯង عليه السلام ។" កាលនោះឯងដែលគេបានដាក់បញ្ជាឲ្យព្រះ សាស្តាមូសា عليه السلام ដើររកខ្ញុំរៀនអ្នកចេះដឹងជាងព្រះអង្គ عليه السلام ។ គេបានឲ្យព្រះអង្គ عليه السلام ទៅសូមរៀនពីខ្ញុំរៀន ។ ដូច្នេះ ព្រះសាស្តាមូសា عليه السلام បានដឹងថាមានគេចេះដឹង ច្រើនជាងព្រះអង្គ عليه السلام ដូច្នេះព្រះអង្គ عليه السلام បានរួចផុតពីអាការសរសើរខ្លួនឯង ។

អ៊ីប្លីស عليه السلام ត្រូវកាត់ផ្តាច់ពីព្រះមេត្តាអល់ឡោះហ្គ័រ عليه السلام ដោយសារអាការសរសើរខ្លួន ឯងនេះឯង ។ វាជាមេរៀនសម្រាប់យើងរាល់គ្នាដែលល្អៀងទៅរកអាការសរសើរ ខ្លួនឯង ។

កាលអល់ឡោះហ្គ័រ عليه السلام បានបង្កើតអាជ្ញា عليه السلام ព្រះអង្គ عليه السلام បានបញ្ជាឲ្យសត្វទាំង អស់ដែលត្រូវបង្កើតមកនោះលំឱនខ្លួនចំពោះព្រះអង្គ عليه السلام ។ ទាំងអស់គ្នាបានធ្វើ តាមព្រះបញ្ជាលើកលែងតែអ៊ីប្លីស عليه السلام ទេដែលតវ៉ាថា៖ "ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ عليه السلام ត្រូវបង្កើត មកពីភ្លើង អាជ្ញា عليه السلام ត្រូវបង្កើតមកពីដី ។ ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ عليه السلام ប្រសើរជាងវា عليه السلام ។" អល់ឡោះហ្គ័រ عليه السلام បានដកព្រះមេត្តាព្រះអង្គ عليه السلام ពីអ៊ីប្លីស عليه السلام ហើយឲ្យវា عليه السلام ចាកចេញ ។

ក្នុងអ៊ីស្លាម គេបានបង្ហាត់បង្រៀនយើងថាពុំមានបុគ្គលណាប្រសើរជាង បុគ្គលណាទេ ។

ក្នុងអ៊ីស្លាម មានជោគជ័យចម្រុងចម្រើនឬដឹកនាំគេ មិនមែនជាប្រការអាក្រក់ ទេ តែចូរចងចាំថាសេចក្តីថ្កើងថ្កានជាការល្អរុងរឿងពិសោធន៍មួយដែរដើម្បីដឹងថាតើអ្នក នឹងដោះស្រាយដូចម្តេច ។ ដរាបណាយើងដឹងជាប់ក្នុងចិត្តថាយើងថ្កើងថ្កាន ដោយសារជំនួយរបស់អល់ឡោះហ្គ័រ عليه السلام ថាយើងមិនគ្រាន់បើជាងអ្នកដទៃទេ

ដរាបនោះយើងបានជោគជ័យក្នុងការពិសោធន៍នោះ ។

ព្រះសន្តម្បីម៉ាទីបូនរបស់យើង ^{صلوات الله عليه والسلام} មានវចនៈនៅក្នុងសាត្រា ស្ត្រីហ្គីហ្គាស្ត
អាល-កាមីឡាស្ត ថា៖

4. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَ لَا تَرْفَعْنِي فِي النَّاسِ دَرَجَةً إِلَّا حَطَطْتَنِي عِنْدَ نَفْسِي مِنْهَا ، وَ لَا تُحَدِّثْ لِي عِزًّا ظَاهِرًا إِلَّا أَحَدَنْتَ لِي ذِلَّةً بَاطِنَةً عِنْدَ نَفْسِي بِقَدَرِهَا .

4. អល់ឡោះហ្គី ^{عجل} អីយ សូមព្រះអង្គ ^{عجل} ប្រទានពរជ័យសិរិស្សស្តីដល់មហាម៉ាដ្ឋ ^{صلوات الله عليه وآله وسلم} និង
ព្រះរាជវង្សរបស់ព្រះអង្គ ^{عليه السلام} ។ សូមព្រះអង្គ ^{عجل} កុំលើកស្ទួយទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំ ទោះបី
មួយកម្រិតតូចក៏ដោយជាងអ្នកដទៃឡើយ បើព្រះអង្គ ^{عجل} មិនបន្ទាបចិត្តទូលព្រះបង្គំ
ជាខ្ញុំមួយកម្រិតតូចដែរទេនោះ ។ សូមព្រះអង្គ ^{عجل} កុំព្រះរាជទានសេចក្តីសរសើរឲ្យ
ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំឡើយ បើព្រះអង្គ ^{عجل} មិនបង្ហាប់បង្ហោនចិត្តទូលព្រះបង្គំដែរទេ
នោះ ។ (ការប្លង់ស្ទង់របស់ព្រះអង្គ ^{صلوات الله عليه والسلام} អំពីសីលធម៌ថ្លៃថ្នូរនិងអំពីទង្វើដែលសព្វព្រះ
ហឫទ័យអល់ឡោះហ្គី ^{عجل} វគ្គ ២០)

ឫកធំនិងអាការស្ទើរចសរសើរខ្លួនឯងជួយនឹងអាការដាក់ខ្លួនរាបសា ។ តើត្រូវ
ធ្វើដូចម្តេចដើម្បីមានអាការដាក់ខ្លួនរាបសា ? តើបានសេចក្តីថាត្រូវអង្គុយលើ
កន្ទួលស្ត្រីឡាតូ សូត្រមិនឈប់ឬ ?

ទេ ! ព្រះសន្តម្បីម៉ា ^{صلوات الله عليه والسلام} មានវចនៈថា៖ "ភិនភាគរបស់អ្នកដាក់ខ្លួនគឺការ
ពេញចិត្តនឹងកន្លែងដែលគេចាត់ឲ្យខ្លួននៅក្នុងសភា ការគំនាប់ពេលជួបគេ ការលះ
បង់ចោលទំនាស់និងការខ្វែងគំនិតគ្នាទោះបីខ្លួនជាអ្នកត្រូវក៏ដោយ និងការមិន
ទទួលយកការកោតសរសើរពីអ្នកដទៃព្រោះតែខ្លួនខ្លាចអល់ឡោះហ្គី ^{عجل} នោះ ។"

ហេតុអ្វីយើងត្រូវបោះបង់ចោលអាការសរសើរខ្លួនឯងនិងត្រូវដាក់ខ្លួន ?
បើយើងដាក់ខ្លួន យើងសម្តែងប្រាប់ពិភពលោកថាអល់ឡោះហ្គី ^{عجل} បានបង្កើត
មនុស្សមកស្មើភាពគ្នា ទោះបីមានសម្បុរសក្តី ដាំដៃងក្តី ខ្មៅក្តី លឿងក្តី ។
យើងសម្តែងឲ្យឃើញថាបុគ្គលគ្រាន់បើជាងគេសម្រាប់អល់ឡោះហ្គី ^{عجل} គឺ
បុគ្គលដែលមានតាកូរ៉ា (تقوى) ក្នុងខ្លួន (ពោលគឺ បុគ្គលដែលចង់ផ្តាច់ចិត្ត
អល់ឡោះហ្គី ^{عجل} តែម្យ៉ាង) ។

ព្រះបរមសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ صلى الله عليه وآله وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "ការពិត អាការដាក់ខ្លួន លើកឋានៈបុគ្គលឡើងទៅក្បែរអល់ឡោះហ្គ័រ عجل ។ ដូច្នោះ ចូរអស់លោករក្សាអាការ ដាក់ខ្លួន ព្រោះអល់ឡោះហ្គ័រ عجل នឹងស្រោចព្រះធម៌មេត្តារបស់ព្រះអង្គ عجل មកលើអស់ លោក ។"

ដំណាក់ការចុងក្រោយបង្អស់របស់អាការសរសើរខ្លួនឯងគឺអ្វីយូប ពេលអ្នក ចាប់ផ្តើមជឿថាខ្លួនអ្នកខ្ពង់ខ្ពស់ជាងអ្នកដទៃ ពេលអ្នកមានយោបល់ខ្ពស់ហួសហេតុ អំពីសមត្ថភាពរបស់ខ្លួនឯង អំពីសម្រស់ខ្លួនឯង ។ល។ គេហៅថាប្រកាន់ខ្លួន ។ ក្នុងដំណាក់ការនេះឯងដែលអ្នកចំណាយពេលច្រើន ដើម្បីមើលមុខខ្លួនឯងក្នុង កញ្ចក់ឆ្លុះ ។

ពេលណាបុគ្គលបានឈានដល់ដំណាក់ការនេះ គឺបុគ្គលនោះគិតថាពុំមាន អ្នកណាដូចខ្លួនឡើយ ពេលនោះបុគ្គលនោះរង្វេងខ្លាំង ។ បុគ្គលនោះសាងកំផែងជុំ វិញខ្លួនឯង ផ្តាច់ខ្លួនពីមនុស្សរូងទៀតក្នុងពិភពលោក ។ បុគ្គលនោះរស់នៅក្នុង លោកនៃសេចក្តីស្រមៃរបស់ខ្លួនឯង ។

មេរៀនទី ១៥

សម្តីអាក្រក់, ការប្រមាថ, ការបញ្ជីនិងសេចក្តីព្រហ្មហ័ន

សម្តីអាក្រក់គឺប្រមាថឬជេរគេ ។ នេះជាប្រការអាក្រក់ពិតមែន តែគួរឲ្យឆ្ងល់ វាជាទម្លាប់ទូទៅ ជាពិសេសក្នុងចំណោមយុវជន ។

យើងនឹងលើកយកសម្តីបែបនេះមកពិនិត្យ ហេតុអ្វីគេប្រើសម្តីបែបនេះ បើវា មានប្រយោជន៍នីមួយៗមែននោះ ។

មនុស្សភាគច្រើនជេរប្រទេចពេលពើបពះប្រការអាក្រក់ ឬពេលគេធ្វើប្រការ នីមួយៗដែលខ្លួនមិនចូលចិត្ត ។ មនុស្សទាំងនោះថាជេរប្រទេចជួយពួកគេឲ្យអាចទប់ កំហឹងខ្លួនឯងបាននិងឃាត់ពួកគេមិនឲ្យធ្វើប្រការអាក្រក់ជាងនេះ ។

នេះជាអំណះអំណាងមានហេតុផល តែអ៊ីស្លាមបដិសេធពីព្រោះ បើបុគ្គល ណាមិនអាចទប់កំហឹងខ្លួនឯងបានទេដោយមិនប្រើសម្តីអាក្រក់នោះទេ បុគ្គលនោះ ខ្សោយអំណាចចិត្ត ។ យោលតាមអ៊ីស្លាម (និងសីលធម៌) បុគ្គលថ្លៃថ្នូរដុតគឺបុគ្គល ដែលអាចទប់កំហឹងខ្លួនឯងបានថែមទាំងមានអាការក្រៅវិករាយទៀតផង ។

ជេរប្រទេចដើម្បីប្រមាថគេជាអំពើមិនត្រឹមត្រូវគ្រប់កាលៈទេសៈ ។ អ៊ីស្លាម បង្ហាត់បង្រៀនយើងមិនឲ្យជេរប្រមាថគេជាដាច់ខាត ។ ប្រសិនបើគេធ្វើខុសមកលើអ្នក អ្នកត្រូវចាត់វិធានការឬប្រាប់អ្នកនោះ ថាអ្នកមិនពេញចិត្តទេដែលអ្នកនោះធ្វើទេ តែជេរប្រទេចអ្នកនោះគឺបន្ថែមខ្លួនឯងឲ្យថោកទាបណាស់ អ៊ីស្លាមមិនព្រមឲ្យ បុគ្គលបាត់បង់សេចក្តីថ្លៃថ្នូរដូច្នោះទេ ។

និយាយបញ្ជីគេនិងនិយាយលេងដាក់គេសម្តែងឲ្យឃើញដែរថា មួយប៉ែក នៃចរិតរបស់មនុស្សនោះមានតំណិះ ។ គេមើលឃើញថាវាដូចការនិយាយលេង សើចមែន តែចូរគិតមើលបន្តិចសិនថាខ្លួនអ្នកជាមនុស្សនោះ ។ តើអ្នកពេញចិត្តទេ ដែលគេហៅឈ្មោះអ្នកផ្សេងៗ ចំអកឲ្យអ្នក? តើអ្នកចូលចិត្តទេដែលគេសើចឲ្យ

អ្នកពេលអ្នកដួល ឬគេនិយាយរឿងមិនពិតអំពីអ្នក ? តើអ្នកចូលចិត្តទេដែលគេ
និយាយចំអកឲ្យគ្រួសារអ្នក ចំអកឲ្យសម្បុរអ្នកឬបែបបទរបស់អ្នក ?

នេះគឺពាក្យពេជន៍ខ្លះរបស់ព្រះសន្តមីម៉ាអាលី صلوات الله عليه والسلام អំពីគ្រោះថ្នាក់ ដែលកើតពី
អណ្តាត ។ ចូរអានពាក្យពេជន៍នេះហើយចូរគិតមើលអត្ថន័យ ។

"មានតែអណ្តាតទេដែលត្រូវទប់និងត្រូវគ្រប់គ្រងជាងអ្វីៗទាំងអស់ ។"

"អ្នកណាចង់ការពារខ្លួនពីគ្រោះថ្នាក់ ចូរអ្នកនោះប្រយ័ត្នអ្វីដែលចេញមកពី
អណ្តាតខ្លួន ។"

"ចូរអស់លោកប្រយ័ត្នអណ្តាតខ្លួនឯង ។"

"វិនាសលើអស់លោក ! មនុស្សនឹងត្រូវឲ្យដាក់ច្រមុះក្រាបលើភ្លើងនរកជា
រង្វាន់តបស្នងអណ្តាតពួកគេ[ដែលបានប្រើវាខុស] ។"

"បុគ្គលដែលមនុស្សខ្លាចអណ្តាតនៅក្នុងចំណោមជនភ្លើងនរក ។"

"ការចាកផុតគ្រោះរបស់បណ្តាអ្នកមានសទ្ធានៅលើការទប់អណ្តាតខ្លួន ។"

ពាក្យពេជន៍ខាងលើនេះសឲ្យឃើញនូវគ្រោះថ្នាក់ បណ្តាលមកពីការ
និយាយមិនតប្បី ។

ប្រការមួយទៀតដែលត្រូវអធិប្បាយបំភ្លឺគឺសេចក្តីព្រហ័ន ពោលគឺហ៊ានឆ្លើយ
តបគេវិញដោយខ្វះសេចក្តីគោរពពេលគេនិយាយរកខ្លួន ។

ពេលគេនិយាយរកអ្នក ទោះបីនិយាយទ្រគោះឬមិនទ្រគោះក្តី អ្នកមិនត្រូវ
ឆ្លើយវិញដោយរបៀបអាក្រក់ជាដាច់ខាត ។ បើអ្នកមិនខុសទេ ចូរពន្យល់ប្រាប់ទេ
តែឆ្លើយតបឪពុកម្តាយឬលោកគ្រូអ្នកគ្រូវិញយ៉ាងព្រហ័ន ជាការសម្តែងឲ្យឃើញ
នូវការខ្វះសីលធម៌ដែលមិនអាចអត់ឱនឲ្យបាន ។

សេចក្តីគោរពដែលគេតម្រូវឲ្យអ្នកមានចំពោះឪពុកម្តាយ និងលោកគ្រូអ្នកគ្រូ
នោះសំខាន់ណាស់ អ្នកមិនត្រូវសម្តែងឲ្យឃើញថាអ្នកមិនពេញចិត្តទេដែរ មិនចាំ
បាច់និយាយអំពីការឆ្លើយតបវិញយ៉ាងព្រហ័ននោះទេ !

សេចក្តីព្រហ័នបានត្រឹមតែបញ្ជាក់ថាអ្នកខ្សោយចរិតប៉ុណ្ណោះ ។ អ្នកអាច
មានអារម្មណ៍ថាអ្នកខ្លាំងមួយភ្នែកនៅក្នុងថ្នាក់រៀន តែទីបំផុតអ្នកអាចបាត់បង់
សេចក្តីគោរពដែលមនុស្សចាស់មានចំពោះអ្នក ។

មេរៀនទី ១៦

ទម្លាយអាថ៌កំបាំងគេ

មនុស្សគ្រប់រូបសុទ្ធតែមានរឿងសម្ងាត់ផ្ទាល់ខ្លួន ។ គេមិនចង់បើកកាយឲ្យអ្នកដទៃដឹងរឿងនោះទេព្រោះតែវាធ្វើឲ្យទើសចិត្ត ធ្វើឲ្យខ្មាសគេឬធ្វើឲ្យគេស្គាល់កំហុស ។ល ។

ពេលគេប្រាប់អ្នកឲ្យដឹងរឿងសម្ងាត់ គេបានប្រគល់អ្វីមួយដ៏សំខាន់ឲ្យមកអ្នកយើងមិនសូវយកចិត្តទុកដាក់អំពីចំណុចនេះទេ ។

ព្រះបរមសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "អ្នកណាមិនរក្សាបញ្ជីទេ អ្នកនោះពុំមានសាសនាទេ ។"

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអាន សូរ៉េត្ត 8 អាយ៉ាត្ត 27 អល់ឡោះហ្គ័រ الحجر មានព្រះបន្ទូលថា៖

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾

27. បណ្តាអ្នកមានសទ្ធាអីយ ចូរពួកអ្នកកុំក្បត់អល់ឡោះហ្គ័រនិងសាស្តា[ព្រះអង្គ] ហើយចូរកុំក្បត់សេចក្តីទុកចិត្តឡើយ ថ្វីបើពួកអ្នកដឹងច្បាស់ ។

ចូរសាកគិតមើលថា បើគេយកប្រាក់មកផ្ញើអ្នកដោយថា៖ "សូមអ្នកជួយមើលប្រាក់ខ្ញុំផង ។ កុំឲ្យវាទៅអ្នកណាដាច់ខាត ។"

បើអ្នកយល់ព្រម តែក្រោយពីអ្នកនោះចេញទៅផុត អ្នកឲ្យប្រាក់នោះទៅអ្នកណាម្នាក់ អ្នកនឹងក្បត់សម្តីផង ទោះបីអ្នកយកប្រាក់នោះបានមកវិញក៏ដោយ ។

អាថ៌កំបាំង (ឬរឿងសម្ងាត់) ក៏ដូច្នោះដែរ ។ វាជាអ្វីៗដែលគេផ្ញើទុកនឹងអ្នក (អាម៉ាណាត្ត أمانة) អ្នកមិនមានសិទ្ធិប្រាប់អ្នកដទៃឲ្យដឹងទេ ។

ព្រះបរមសាស្តាមូហាំម៉ាដ្ឋ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "ពេលគេអនុញ្ញាតឲ្យលោក

ចូលក្នុងផ្ទះគេ មានបួនប្រការដែលធ្វើឲ្យបាត់បង់និងរារាំងសេចក្តីចម្រុងចម្រើន ។"
ប្រការមួយ ក្នុងចំណោមប្រការទាំងបួននោះ គឺការក្បត់សេចក្តីទុកចិត្ត ។

ព្រះអង្គ صلوات الله عليه وآله មានព្រះវចនៈដែរថា៖ "គេស្គាល់បុគ្គលមានពុតត្បូតអាស្រ័យ
សញ្ញាបីគឺ៖ បុគ្គលនោះនិយាយកុហក បុគ្គលនោះមិនគោរពពាក្យសន្យាទេ បុគ្គល
នោះក្បត់សេចក្តីទុកចិត្តរបស់អ្នកផង ។"

បើអ្នកណាម្នាក់និយាយការសម្ងាត់ប្រាប់អ្នក តែអ្នកដឹងថាបើអ្នកនិយាយការ
សម្ងាត់នោះប្រាប់គេ អ្នកអាចជួយអ្នកនោះបាន តើអ្នកត្រូវធ្វើយ៉ាងណា ?

ក្នុងករណីនេះ មិនមានបាបទេបើអ្នកប្រាប់គេឲ្យដឹងការសម្ងាត់នោះ ឲ្យតែកុំ
ប្រាប់ឲ្យគេដឹងអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកដែលប្រាប់ការសម្ងាត់នោះមកអ្នក និងឲ្យតែ
អ្នកគិតដោយស្មោះថាដើម្បីជួយបុគ្គលនោះ ។

ចូរចងចាំទុកក្នុងចិត្តថា ព្រះសន្តមីម៉ុអាឡី صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈថាបើយើងមិនអាច
រក្សារឿងសម្ងាត់របស់ខ្លួនឯងដោយមិនឲ្យគេដឹងបានទេ តើយើងសង្ឃឹមថាគេអាច
រក្សារឿងសម្ងាត់របស់យើងបានដូចម្តេចទៅ បើខ្លួនយើងផ្ទាល់មិនអាចធ្វើដូច្នោះ
បានផងនោះ !

ការលាយបន្លំក្នុងទំនិញ

ការលាយបន្លំគឺធ្វើឲ្យអ្វីមួយទៅជាមិនបរិសុទ្ធ ធ្វើឲ្យវាខូច[ដោយសារឆ្គង] ។
ទំនិញផ្តោតទៅលើការជួញដូរផលិតផល គ្រឿងបរិភោគ ។

ដូច្នោះ ការលាយបន្លំក្នុងទំនិញបានសេចក្តីថាធ្វើឲ្យរបស់នីមួយៗដែលអ្នកលក់
ឲ្យគេនោះទៅជាមិនបរិសុទ្ធឬបន្ថយតម្លៃវាដោយវិធីនីមួយៗ ។

នេះជាការបោកប្រាស់មួយប្រភេទ ។

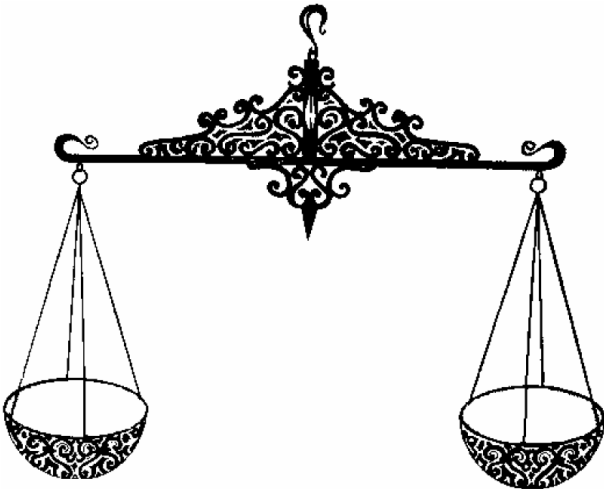
វាជាប្រការហ្វាហ្វា ព្រោះ ៖

ក). បុគ្គលបោកប្រាស់គេបានកម្រៃដោយធ្វើឲ្យគេខូចខាត ។

ខ). បុគ្គលបោកប្រាស់គេបានកម្រៃដោយពុំបានប្រកបកិច្ចការ (គឺបានមកដោយងាយៗ) ។

នៅឯទីផ្សារ ឧទាហរណ៍ថាគេមកទិញអង្ករដែលអ្នកបានថ្លឹងរួចមុនស្រេចហើយ បើភ្នែកជញ្ជីងត្រូវបន្តិធ្វើឲ្យអ្នកទិញអង្ករបានអង្ករតិច បានសេចក្តីថាអ្នកទិញចំណាយប្រាក់ច្រើនសម្រាប់ទិញអង្ករតិច ។ លទ្ធផលគឺអ្នកបានប្រាក់ច្រើនចំណែកឯអ្នកទិញខាតបង់ប្រាក់ ។

ចូរដឹងអំពីការបោកប្រាស់ថា ទោះបីអ្នកអាចបោកប្រាស់គេបានច្រើននាក់ក៏ដោយ ដោយប្តឹងប្រសប់យ៉ាងណាក៏ដោយ តែអ្នកមិនអាចឆបោកខ្លួនឯងឬបោកប្រាស់អស់ឡោះហ្ន៎បានដាច់ខាត ។ បើអ្នកបោកប្រាស់អ្នកណាម្នាក់សម្បជញ្ញៈរបស់អ្នក (ថ្នាក់ទីពីររបស់ណាហ្វ័ស៍អ្នក) នឹងដឹងភ្លាម ។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរគូរអាន សូរ៉េវ៉ះត្តិ 7 អាយ៉ាស៊ុ 85 អស់ឡោះហ្ន៎ចែងអំពីព្រះវចនៈរបស់ព្រះសាស្តាស្តិអ៊ែប៍ប្រាប់ប្រជារាស្ត្រព្រះអង្គថា៖

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٥﴾

85. [យើងបានបញ្ជូន]ស្តិអ៊ែប៍មករកប្រជាជាតិម៉ាដ្យូយ៉ាន់ គេជាបងប្អូនពួកគេ ។ គេបានប្រកាស[ប្រាប់ពួកគេ]ថា៖ "ប្រជារាស្ត្រអ៊ែយ ចូរអស់លោកគោរពបូជា

អល់ឡោះហ្វា ។ ពុំមានព្រះផ្សេងពីព្រះអង្គទេសម្រាប់អស់លោក ។ ភ័ស្តុតាងជាក់
 ច្បាស់មួយដែលមកពីព្រះម្ចាស់អស់លោកបានមកដល់អស់លោកហើយ ។ ដូច្នោះ
 ចូរអស់លោកវាស់ថ្លឹងឲ្យត្រឹមត្រូវ ។ ចូរអស់លោកកុំបំបាត់ទ្រព្យរបស់អ្នកដទៃ
 ឡើយ ។ ចូរអស់លោកកុំបង្កវិនាសនៅលើផែនដីឡើយ ក្រោយពីវាត្រូវបានកែឲ្យ
 មានសណ្តាប់ធ្នាប់ហើយនោះ ។ នេះជាការប្រពៃបំផុតសម្រាប់អស់លោក បើអស់
 លោកមានសទ្ធាមែន ។

ថ្ងៃជំនុំជម្រះ អ្នកត្រូវតែឆ្លើយសំណួរអល់ឡោះហ្វា^៥ ខ្លួនអ្នកផ្ទាល់នឹងត្រូវជម្រះ
 ក្តីដោយជញ្ជីងមួយដែលនឹងថ្លឹងទង្វើល្អនិងទង្វើអាក្រក់របស់អ្នក ។ បោកប្រាស់គេជា
 ទង្វើអាក្រក់មួយដែលមានទម្ងន់ធ្ងន់ជាងគេ ។

មេរៀនទី ១៧

កំហឹង

الْعُضْبُ

ភាសាអារ៉ាប់ហៅកំហឹងថា ក៏ដប់ ឬ ក៏ដប់បី ។

កំហឹងជាជម្ងឺចិត្ត ។ វាជាប្រភពបញ្ហាច្រើន យើងនឹងអធិប្បាយបំភ្លឺនៅក្នុងវគ្គតទៅនេះ ។

កំហឹងគឺអាការ "មិនពេញចិត្តជាទីបំផុត" បានសេចក្តីថាទំនាស់ចិត្តបណ្តាលមកពីសម្តីឬទង្វើរបស់បុគ្គលនីមួយៗ ។

ពេលបុគ្គលណាមួយមានកំហឹង បុគ្គលនោះទៀបបាត់បង់ការគ្រប់គ្រងអារម្មណ៍ខ្លួនឯង ។ បុគ្គលនោះអាចទៅជាយោរយោ អាចបំផ្លិចបំផ្លាញអ្វីៗបាន និងអាចនិយាយសម្តីដែលធ្វើឲ្យស្តាយក្រោយបានដែរ ។

ហេតុដូច្នេះឯងបានជា អាចទប់ខ្លួនបានពេលអ្នកក្រោធនោះជាប្រការសំខាន់ណាស់ ព្រោះអ្នកអាចបំផ្លិចបំផ្លាញ មិនអាចកែឡើងវិញបានទេ ដោយសម្តីតែពីរបីម៉ាត់នូវអ្វីមួយដែលអ្នកបានចំណាយពេលច្រើនឆ្នាំដើម្បីកសាងវាឡើង ។

ព្រះបរមសាស្តាម្បូរ៉ាម៉ាដូ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "អស់លោកគិតថាគេវាស់ស្ទង់កម្លាំងអាស្រ័យលើសមត្ថភាពលើកដុំថ្ម (ធ្ងន់) តែការពិតវាអាស្រ័យលើសមត្ថភាពទប់ខ្លួនឯងពេលត្រូវកំហឹងឆេះឆ្ងល ។"

សូមឃើញថាពិបាកទប់ខ្លួនណាស់ក្នុងពេលមានកំហឹង ។

កំហឹងប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ដែរ ។ មនុស្សច្រើនទៅជាឆ្គួតពេលមានកំហឹងដូចជាវាយដំ ស្រែកឡូឡាជាដើម ។ អ្នកនោះទៅជាយោរយោ ។ បន្ទាប់មក ពេលឈប់ខឹងវិញ អ្នកនោះដឹងខ្លួនថាអ្វីដែលខ្លួនថានោះបានធ្វើឲ្យកេរ្តិ៍ឈ្មោះខ្លួនឯងខូច

បានធ្វើឲ្យមនុស្សគិតអាក្រក់អំពីខ្លួន ។ ដូច្នោះហើយបានជាព្រះសន្តម៉ុម៉ាអ៊ាលី صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈថា៖ "កំហឹងប្រៀបបាននឹងភ្លើងដែលកំពុងឆេះសន្លោសន្លៅ អ្នកណាទប់វាល្អ៖ អ្នកនោះពន្លត់វា អ្នកណាបណ្តោយឲ្យវាឆេះ អ្នកនោះត្រូវវាឆេះមុនគេ ។"

ដូច្នោះ អ្នកណាមិនអាចទប់កំហឹងខ្លួនឯងបានទេ អ្នកនោះជាបុគ្គលរងគ្រោះមុនគេដោយសារទង្វើនិងសម្តីខ្លួនឯង ។

កំហឹងមិនផ្តល់ផលប្រយោជន៍ឲ្យយើងទេ ។ បុគ្គលដែលក្រោធចំណាយកម្លាំងឥតប្រយោជន៍ដើម្បីទៅជាបុគ្គលខាតបង់នៅទីបំផុត ។

តើត្រូវធ្វើអ្វីពេលយើងក្រោធ ? តើអាចទប់ខ្លួនបានដូចម្តេច ?

ដំបូងបង្អស់ត្រូវរម្ងាប់អារម្មណ៍ ។

ដើម្បីនឹងអាចធ្វើដូច្នោះបាន ព្រះបរមសាស្តាមូហាំម៉ាដ្យ صلی الله علیه وآله وسلم មានព្រះវចនៈថា៖ "កំហឹងចេញមកពីស្មៃតួន لین ដែលត្រូវបង្កើតពីភ្លើង ។ គេពន្លត់ភ្លើងដោយទឹក ដូច្នោះហើយបានជារាល់ពេលដែលគេក្រោធ គេត្រូវយកទឹករ្ង្ងអ្នក ។"

ទឹករ្ង្ងអ្នកមានប្រសិទ្ធភាពធ្វើឲ្យខ្លួនស្ងប់ ធូរស្រាល ។ វាធ្វើឲ្យយើងនឹកនាដល់អស់ឡោះហ្ន៎ عز وجل ដែរ ដូច្នោះយើងអាចទប់ខ្លួនបាន ។

ព្រះសន្តម៉ុម៉ាអ៊ាលី صلوات الله عليه والسلام មានព្រះវចនៈថា៖ "ពេលអ្នកណាមួយមានកំហឹង ចូរអ្នកនោះអង្គុយចុះបើកំពុងឈរ ។ បើកំពុងអង្គុយហើយក៏កើតមានកំហឹងឡើង ចូរអ្នកនោះផ្អែកខ្លួន ។"

កំហឹងកើតមកពីអ្វី ?

កំហឹងមានមូលហេតុច្រើន ដូចជាការប្រកាន់ខ្លួនហួសហេតុនិងសេចក្តីមានរឹងរូសជាដើម ។

បើអ្នកខុសគេប្រាប់កំហុសអ្នក អ្នកអាចទទួលស្គាល់កំហុសឬអាចចចេសតវាថាអ្នកត្រូវ ។ វាអាចបង្កឲ្យមានកំហឹងព្រោះអ្នកមិនព្រមទទួលស្គាល់ថាខ្លួនអ្នកខុសទេ ។

កំហឹងអាក្រក់ណាស់ វាអាចធ្វើឲ្យទង្វើល្អឯទៀតរបស់អ្នកខូចបាន ។ ព្រះសន្តមីម៉ាអាលី صلوات الله عليه والسلام មានវចនៈថា៖ "កំហឹងធ្វើឲ្យទង្វើល្អខូច ដូចទឹកខ្មេះធ្វើឲ្យទឹកឃ្មុំខូចដែរ ។"

បើអ្នកដាក់ទឹកខ្មេះមួយតក់ទៅក្នុងទឹកឃ្មុំ អ្នកធ្វើឲ្យរសជាតិទឹកឃ្មុំខូច ។ ដូចគ្នាដែរ កាលណាអ្នកក្រោធ កាលនោះអ្នកធ្វើឲ្យទង្វើល្អរបស់អ្នកខូចខាតដោយសារការប្រព្រឹត្តរបស់អ្នក ។

"អ្នកខ្លាំងជាងគេក្នុងចំណោមអស់លោកគឺអ្នកដែលទប់ខ្លួនបានពេលក្រោធ ។ អ្នកមានសន្តោសជាងគេក្នុងចំណោមអស់លោកគឺអ្នកដែលអត់ឱន លើកលែង ពេលអ្នកនោះមានប្រៀបលើសត្រូវខ្លួន ។"

ដូច្នោះ ទោះបីយើងមានសិទ្ធក្រោធក៏ដោយ យើងត្រូវអត់ឱនឲ្យគេ ។ អល់ឡោះហ្គ័រ عز وجل រំលឹកយើងរឿងនេះ ព្រោះយើងទាំងអស់គ្នាបានប្រព្រឹត្តអំពើដែលព្រះអង្គ عز وجل មិនសព្វព្រះហឫទ័យ គឺ៖

"កូនអាដាំ عليه السلام អើយ ចូរពួកអ្នកនឹកដល់អញ عز وجل ពេលពួកអ្នកក្រោធ ដើម្បីអញ عز وجل នឹងនឹករលឹកដល់ពួកអ្នកពេលពួកអ្នកសមនឹងរងព្រះពិរោធអញ عز وجل ហើយអញ عز وجل នឹងមិនកម្ទេចពួកអ្នកចោល ។"

បើយើងអត់ឱនឲ្យសត្រូវយើងដោយគិតដល់អល់ឡោះហ្គ័រ عز وجل អល់ឡោះហ្គ័រ عز وجل ក៏នឹងអត់ឱនឲ្យយើងដែរក្នុងថ្ងៃជំនុំជម្រះ អ៊ីនស្ត្រាអ៊ីអល់ឡោះហ្គ័រ ។

មេរៀនទី ១៨

គ្រប់អាយុ (បាលិក)

بالغ

កាលអស់ឡោះហ្ន៎^{عَل}បង្កើតមនុស្ស ព្រះអង្គ^{عَل}បានធ្វើឲ្យមនុស្សធំតាមដំណាក់ ការផ្សេងៗ ។

ចាំបាច់ត្រូវពឹងពាក់លើគេទាំងស្រុងពេលកើតមក មនុស្សចេះដឹងតាមលំដាប់ កាលដែលខ្លួនធំដុះជាល និងដឹងបន្តិចម្តងៗថាពិភពលោកដំណើរការដូចម្តេច ខ្លះ ។ បន្ទាប់មក វានឹងបានដល់លំដាប់កាលដែលគេបង្ហាត់វាឲ្យចេះដឹងរបៀបរស់ នៅនិងត្រូវចេះគោរពអ្វីខ្លះ ។ គេបង្ហាត់វាឲ្យស្គាល់ប្រការល្អនិងប្រការអាក្រក់ ។ ពេលនេះវាអាចមានការទទួលខុសត្រូវនិងអាចទៅជាមនុស្សធំបាន ។ វាលែងជា កូនក្មេងហើយតែមិនទាន់ជាមនុស្សពេញវ័យទេ ។ លំដាប់កាលនេះឯងដែលកូន ក្មេងបានដល់កំណត់ការគ្រប់អាយុ (បាលិក ២៤) ឬ ពេញជំទង់ ។

តាមភាសាបរទេស គេបកស្រាយបាលិកថាពេញជំទង់ តែមិនសមស្របទេ ។ បាលិកមានន័យថាការទទួលខុសត្រូវ គឺទៅជាមនុស្សពេញវ័យទាំងកាយនិងទាំង ចិត្តគំនិតជាមួយគ្នា ។

កំណត់ការគ្រប់អាយុ (បាលិក) មានសញ្ញាសម្គាល់ដូចម្តេចខ្លះ ?

មានសញ្ញាសម្គាល់បី (សម្រាប់ក្មេងប្រុស) ។ សញ្ញានីមួយៗបញ្ជាក់ឲ្យដឹងថា ក្មេងប្រុសគ្រប់អាយុឬទេ ។

១. បើក្មេងប្រុសដល់អាយុ ១៥ ឆ្នាំ (រាប់តាមប្រក្រតិទិនចន្ទគតិ) ១៤ ឆ្នាំកន្លះ រាប់តាមប្រក្រតិទិនសុរិយគតិ គេចាត់ទុកក្មេងនោះថាគ្រប់អាយុ (បាលិក) ទោះបីឃើញឬមិនឃើញសញ្ញាពីរទៀតក៏ដោយ ។

២. ពេលឃើញដុះរោមរឹង (ឬក្រាស់) ត្រង់ខ្នាស់ ។ រោមធ្មាវ (ឬទន់) មិនមែន សញ្ញាសម្គាល់ថាគ្រប់អាយុបាលិកទេ ។

៣. បើ "យល់សប្តិទទឹក" ។ ក្នុងពេលដេកក្មេងយល់សប្តិនីមួយដែល បណ្តាលឲ្យចេញវត្ថុខាប់ដែលមិនមែនទឹកនោមទេ ។ វត្ថុខាប់នេះគឺទឹកកាម ដែលអាចស្គាល់បានអាស្រ័យពណ៌សទឹកដោះគោនិងមានក្លិនខ្លាំង ស្រដៀង ក្លិនផ្សិតចំបើង ។

សំខាន់ត្រូវដឹងថាគេត្រូវតែងតទឹក គួស្វីល យ៉ុណាបាស្តុ រាល់ពេលដែល ចេញទឹកកាម ទោះបីដោយចេតនាក្តី អចេតនាក្តី ។ បើមិនបានងូតទឹក គួស្វីល យ៉ុណាបាស្តុ នេះទេ គេនៅក្នុងអាការមិនបរិសុទ្ធ (យ៉ុណាបាស្តុ) មិនអាចស្រ្តីឡាតុ ឬកាន់សីលត្រណាមបានទេ ។

បើអ្នកណាមួយមិនដឹងច្បាស់ថាបាលិកុទេ អ្នកនោះត្រូវតែរង់ចាំទាល់តែដឹង ច្បាស់ ឬទាល់តែបានឃើញសញ្ញាសម្គាល់ឯទៀត ។

គ្រប់អាយុបាលិកុបានសេចក្តីថាអ្វី ?

គ្រប់អាយុបាលិកុជាប្រក្រតីរបស់មនុស្ស ។ មិនមានតែអ្នកម្នាក់ទេ ។ ក្មេង ប្រុសទាំងអស់ឆ្លងកាត់ដំណាក់កាលនេះក្នុងចន្លោះអាយុ ១៣ ឆ្នាំនិង ១៥ ឆ្នាំ ។

ពេលគេគ្រប់អាយុបាលិកុ ទៅជាវ៉ាយ៉ូបធ្វើទង្វើទាំងអស់ដែលអ៊ីស្លាមដាក់ មក ហ្វាហ្វាធ្វើទង្វើទាំងអស់ដែលអ៊ីស្លាមហាម ។ បានសេចក្តីថា ស្រ្តីឡាតុ ស្មៅម (កាន់សីលត្រណាម) ពិធីហ្វាច្ចុនិងយុមស៍ជាវ៉ាយ៉ូបទាំងអស់ ។

ប្រការផ្សេងៗទៀតដែលត្រូវដឹងគឺ ពេលគ្រប់អាយុបាលិកុ អ្នកនឹងមាន អារម្មណ៍ខ្លះដែលមិនធ្លាប់មានកាលពីមុន ។

ខ្លួននឹងផ្លាស់ប្តូរ អ្នកនឹងផ្លាស់ប្តូរប្រើន ។ ក្រពេញ (សរីរាង្គ) អ្នកនឹងដំណើរ ការពេញទំហឹង បង្កើតឡើងនូវសារជាតិគីមីដែលហូរទៅតាមឈាមអ្នក ។ កោសិកាអ្នកនឹងប្រតិបត្តិការលើសពេល បញ្ជូនសញ្ញាទៅប្រាប់ខ្លួនប្រាណអ្នក

កោសិកាអ្នក ថាដល់ពេលធំហើយ ។ ខ្លួនប្រាណអ្នកនឹងផ្លាស់ប្តូរ សាច់ដុំអ្នកនឹង ឡើងធំនិងខ្លាំងជាងមុន អ្នកនឹងមានរោមដុះលើមុខ លើខ្លួន លើទ្រូង ត្រង់ខ្នាសនិង ក្រោមស្មា ។ អ្នកនឹងមានរាងជាបុរសជាងមុន ។

មានប្រការសំខាន់ៗផ្សេងៗទៀតពេលអ្នកគ្រប់អាយុបាលិក្តី ណាហ្វូស៍អ្នក នឹងដឹកនាំអ្នកទៅរកផ្លូវអាក្រក់តាមចំណង់អ្នក ។ ពេលអ្នកបាលិក្តី រូបថតប្តូររូបភាព ពាក់ព័ន្ធនឹងភេទនឹងធ្វើឲ្យអ្នកមានសម្រើប ។ ដូច្នោះ អ្នកត្រូវចៀសវាងអានឬមើល សៀវភៅឬកម្មវិធីទូរទស្សន៍ប្រភេទនេះ ថែមទាំងចៀសវាងនិយាយលេងសើច ចំអាសចំអូងបណ្តាលឲ្យមានសម្រើបដែរ ។

មានទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទជាធម្មជាតិរបស់មនុស្សក្នុងសង្គម តែត្រូវនៅក្នុង ក្របខ័ណ្ឌអាពាហ៍ពិពាហ៍ ។ ត្រូវទប់តម្រេក ។ បើអ្នកបណ្តោយវា អ្នកឈ្នកក្នុងកាម ដែលអាចគ្រប់គ្រងអ្នកបានយ៉ាងងាយ ។

បើយើងបណ្តោយឲ្យតម្រេកយើងគ្រប់គ្រងយើងបាន យើងនឹងធ្វើឲ្យវិញ្ញាណ យើងខូចខាត ។ វិញ្ញាណយើងនឹងក្លាយទៅជាខ្ញុំរបស់កាម ជីវិតយើងនឹងវិនាស ។

ហេតុអ្វីយើងបាលិក្តី ?

យើងបាលិក្តីនៅក្នុងវ័យដែលយើងទៅជាអ្នកមានការទទួលខុសក្នុងខ្លួន ។ ទទួលការខុសត្រូវអ្វី ?

ពេលយើងបាលិក្តី ខ្លួនយើងបង្កើតកោសិកាមេជីវិតដែលត្រូវផ្ទុកនៅក្នុងទឹក កាម ។ ពេលក្មេងស្រីបាលិក្តី ខ្លួននាងបង្កើតកោសិកាមេជីវិតមួយប្រភេទទៀត ដែលហៅថាពងបុប្ផាណូ (កោសិកាញី ovule) ។ ពេលមេជីវិតជួបពងបុប្ផាណូ គេ ហៅថាការផ្សំឲ្យមានផល មនុស្សម្នាក់ទៀតនឹងចាប់ផ្តើមកកើតឡើង ។ កោសិកា ទាំងពីរនេះនឹងរលាយចូលគ្នាទៅជាកោសិកាតែមួយគត់ ហើយធំដុះដាលទៅជា កូនក្មេងម្នាក់ កូនក្មេងនេះនឹងមានលក្ខណៈរបស់ឪពុកនិងរបស់ម្តាយ ។ ដូច្នោះ យើងបាលិក្តីដើម្បីអាចរៀបការបាននិងអាចមានកូនបាន ។ ហេតុដូច្នោះ មនុស្ស ជាតិនឹងគង់វង្សតទៅមុខទៀត ។

តែយើងត្រូវមានការទទួលខុសត្រូវក្នុងខ្លួន ព្រោះមានប្រការខ្លះដែលអាចធ្វើឲ្យយើងទប់ចំណង់ខ្លួនឯងមិនបាន ដូចជាមើលឆាកមិនសមរម្យក្នុងទូរទស្សន៍ អានសៀវភៅដែលធ្វើឲ្យមានសម្រើប ទៅរាំរែកឯរង្គសាលឬក្នុងបុណ្យល្អចលាក់ជាដើម ។ ប្រការទាំងអស់នេះនាំយើងទៅរកការឈ្នក់ក្នុងកាម ដូច្នេះត្រូវចៀសវាង ។

មេរៀនទី ១៩

ការបណ្តុះបណ្តាល

បណ្តុះបណ្តាលគឺបន្តរំលឹក អនុញ្ញាតឬបើកដៃឲ្យធ្វើអ្វីៗតាមចិត្តពេក ។

នេះគឺយោបល់ផ្លូវសីលធម៌ ពិបាកកំណត់ន័យ តែអាចអធិប្បាយបំភ្លឺបានដូច
តទៅនេះ ។

ពេលគេថាពិលោកបែកខាងលិចអាក្រក់ ការពិតគេចង់និយាយថាខ្លះ
សីលធម៌ ។ ពិភពលោកបែកខាងកើតចម្រើនខ្លាំងផ្នែកបច្ចេកទេស តែអកុសល មិន
ចម្រើនដូចគ្នាដែរទេផ្នែកសីលធម៌ ។

ពេលអ្នកដើរតាមផ្លូវ អ្នកឃើញគេស្ទើរតែមិនស្លៀកពាក់ អ្នកឃើញសៀវភៅ
ដាក់តាំងក្នុងបង្អួចកញ្ចក់បង្ហាញរូបចម្លែកចម្លែក ។

ទូរទស្សន៍ក៏ដូច្នោះដែរ កម្មវិធីភាគច្រើនធ្វើឲ្យទស្សនិកជនកម្រើកអារម្មណ៍ផ្លូវ
ភេទ ។

ពេលសង្គមប្រែក្លាយ ដល់ថ្នាក់វិស័យនីមួយៗរបស់សង្គមនោះលំអៀងទៅរក
ការបម្រើសម្រេករបស់មនុស្ស ជាពិសេសសម្រេកផ្លូវភេទ គេហៅសង្គមនេះថា
បណ្តុះបណ្តាលឬបន្តរំលឹក ។

ក្នុងសាសនាអ៊ីស្លាម អល់ឡោះហ្វ័រ្ទ៍បានឲ្យមនុស្សមានគុណសម្បត្តិមួយ
ដែលហៅ "ហ្វាយ័អ៊ី (أخلاق)" ។ ហ្វាយ័អ៊ីមានន័យថាសេចក្តីសុភាពរាបសា សេចក្តី
អៀនខ្មាសនិងសេចក្តីថ្លៃថ្នូររួមគ្នា ។ គុណសម្បត្តិនេះឯងដែលរងការវាយប្រហារ
ឥតស្រាកនៅក្នុងពិភពលោកបែកខាងលិច ។

មូលហេតុនាំឲ្យងាយធ្លាក់ក្នុងអន្ទាក់នៃការបណ្តុះបណ្តាលខ្លួននោះគឺ វាធ្វើ
ឲ្យសប្បាយកាយ វាជាប្រការមួយដែលទាក់ទាញចិត្តមនុស្សច្រើនឡើងៗ និង
ពិបាកចៀសវាងឬបដិសេធ ។

ពេលបុគ្គលបានដល់ដំណាក់កាលមានការទទួលខុសត្រូវក្នុងខ្លួន និងគ្រប់ អាយុ (បាលិក) បុគ្គលនោះផ្លាស់ប្តូរផ្លូវកាយនិងផ្លូវចិត្ត ។ បុគ្គលនោះមានតម្រេក ជំពាក់ចិត្តទៅលើប្រការដែលខ្លួនមិនធ្លាប់អើពើកាលនៅក្មេង ។ ហេតុដូច្នោះឯងបាន ជាអ៊ីស្លាមដាក់ច្បាប់វាយប្តូរទៅលើបុគ្គលគ្រប់អាយុ ព្រោះបុគ្គលនោះត្រូវមាន មធ្យោបាយសម្អាតឲ្យជ្រះស្អាតពីសេចក្តីកខ្វក់ ដែលជ្រាបចូលទៅក្នុងចិត្តពីខាង ក្រៅ ។

បើគេមិនប្រយ័ត្នខ្លួនទេ បើគេមិនអើពើអំពីច្បាប់ទាំងនេះទេ គេនឹងក្លាយទៅ ជាអសោចបន្តិចម្តងៗដូចគំនិតលាមកនោះដែរដែលជ្រាបចូលទៅក្នុងចិត្ត ទាល់តែ បណ្តោយខ្លួនទាំងស្រុងទៅតាមតម្រេក បណ្តាលឲ្យជីវិតខូចឥតប្រយោជន៍ ។

ឧទាហរណ៍បណ្តែតបណ្តោយខ្លួនគឺ ស្លៀកពាក់ដោយទុកមួយប៉ែកនៃខ្លួន ប្រាណនៅទទេឥតបិទបាំង នាំឲ្យអ្នកដទៃបែរមកមើល ស្លៀកពាក់រឹបឲ្យចេញរាង រៅ និយាយលេងសើចច្រឡើសបើស មើលកម្មវិធីទូរទស្សន៍ដែលធ្វើឲ្យមាន តម្រេក...

ទៅកំសាន្តឯរង្គសាលជាមួយមិត្តប្រុស/ស្រី មានទំនាក់ទំនងអាវ៉ាសៃ ជា ឧទាហរណ៍ទូទៅក្នុងសង្គមដែលបណ្តោយដៃ ។

ចង់បានគូស្រករមិនជាប្រការអាក្រក់ឬខុសទេ តែត្រូវនៅក្រោមការគ្រប់គ្រង ក្នុងក្របខ័ណ្ឌអ៊ីស្លាម ។ ដូចភ្លើងដែរ បើគេប្រើវាត្រឹមត្រូវ វាមានប្រយោជន៍ច្រើន សម្រាប់ជាំស្នូ ឬសម្រាប់កម្ចាត់អាការរងា តែបើគេប្រមាទវានឹងឆាបឆេះខ្លាំងទាល់ តែពុំអាចគ្រប់គ្រងបាន វានឹងឆេះសព្វសារពើគ្មានសល់ ។

អ្វីដែលពិបាកបំផុតគឺបណ្តោយឲ្យវិចារណញ្ញាណដឹកនាំតម្រេក មិនមែន បណ្តោយឲ្យតម្រេកដឹកនាំវិចារណញ្ញាណទេ ។

ការបណ្តែតបណ្តោយជាអច្ចន្តភាព (ប្រការជ្រុលហួសហេតុ) មួយក្នុងសង្គម ដែលបន្ទុះ បណ្តោយដៃពេក ដែលនៅក្រោមតម្រេកខ្លួនឯង ។ អច្ចន្តភាពមួយទៀត គឺភាពនៅលីវ បានសេចក្តីថាមិនរៀបការសោះ គឺសម្លាប់តម្រេកតែម្តង ។

អច្ឆន្តភាពទាំងពីរនេះមានកំហុសសម្រាប់អ៊ីស្លាម ។ អ៊ីស្លាមជ្រើសយកផ្លូវកណ្តាល នៃព្រហ្មចារិយភាពដែលអនុញ្ញាតឲ្យអ្នកធ្វើតាមតម្រេក តែនៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌ អាពាហ៍ពិពាហ៍ ។

ដ្យាក្រាមខាងលើនេះបង្ហាញនូវការប្រព្រឹត្តខ្លួនជ្រុលហួសហេតុទាំងពីរ ក្នុង សង្គម (១) បណ្តែតបណ្តោយ គឺបណ្តោយឲ្យតម្រេកដឹកនាំអ្នក (២) នៅលីវ ដូច សម្លាប់តម្រេករបស់អ្នកតែម្តង ។

អ៊ីស្លាមពន្យល់ប្រាប់យើងអំពីទ្រឹស្តីព្រហ្មចារិយភាព ដែលនៅចន្លោះ អច្ឆន្តភាពទាំងពីរនេះ អនុញ្ញាតឲ្យយើងគ្រប់គ្រងតម្រេកយើងជាជាងកម្ចាត់តម្រេក នោះតែម្តង ។

ហេតុអ្វីសង្គមបណ្តោយដៃឬបន្ទុកខ្លាំងម៉្លេះ ? បើគេឲ្យប្រអប់បិទជិតមួយមក អ្នកដោយប្រាប់អ្នកថាកុំបើកវាមើលអស់រយៈពេលច្រើនឆ្នាំ អ្នកនឹងចង់ដឹងថាក្នុង ប្រអប់នោះមានអ្វី ។ បើទុកប្រអប់នោះកន្លែងដែលអាចមើលឃើញ ការចង់ដឹង របស់អ្នកកាន់តែធំឡើងរាល់ថ្ងៃ ។ បើបន្ទាប់ពីនោះ គេឲ្យកូនសោកមកអ្នកដោយ ប្រាប់អ្នកដដែលថាកុំបើកវា អ្នកចង់បើកវាមើលស្ទើរស្លាប់ពេលមិនមានគេមើល ។

ហេតុអ្វី ? នៅក្នុងសង្គមប៉ែកខាងលិចនៃពិភពលោក តាំងពីយើងនៅតូចម៉្លេះ យើងឃើញទិដ្ឋភាព និងឃើញលក្ខណៈទាក់ទាញចិត្តនិងបណ្តាលឲ្យស្រើបរបស់ កាម ។ តែនៅក្នុងវ័យនេះគេបានប្រាប់យើងថាអ្វីៗទាំងនេះមែនសម្រាប់កូនក្មេងៗ ទេ ។ ពេលធំឡើង យើងបាលិកុ គ្រប់អាយុ យើងមានសិទ្ធិបើកប្រអប់មើល ក្នុង ឧទាហរណ៍ខាងលើនេះ ។ មិនដឹងថាមានអ្វីនៅក្នុងប្រអប់នោះទេ ឬគិតថាប្រអប់ នោះទុកនូវវត្ថុជាទីត្រេកត្រអាលអាចកំបាំង វាធ្វើឲ្យយើងចង់បើកវាមើលហើយ ពិសោធមើល ។ នេះគឺមូលហេតុនៃការបណ្តែតបណ្តោយ ។

អ្វីដែលខុសគឺមិនពិគ្រោះរឿងភេទតាមទស្សនៈសីលធម៌ ។ ភេទមិនកខ្វក់ឬ អាក្រក់ទេ តែគេមិនត្រូវបង្ហាញនិងមិនត្រូវសម្លេងទេ ។ ព្រោះសង្គមប៉ែកខាងលិច នៃពិភពលោកយល់ឃើញថាភេទជាអ្វីដែលធ្វើឲ្យរំជួលចិត្តនិងហ៊ាន គ្មានការទទួល ខុសត្រូវនិងគ្មានសេចក្តីស្រឡាញ់ ។ យុវជនដែលទើបនឹងស្គាល់អារម្មណ៍រំភើបថ្មី នេះមុខជាពិសោធន៍ជាមិនខាន ។ វាអាចធ្វើឲ្យស្រណុកស្រួលរយៈពេលខ្លី តែពួក គេនឹងដឹងខ្លួនថាខ្ញុំរបស់តម្រេកភេទយ៉ាងឆាប់ៗ លែងជាម្ចាស់ ។

មេរៀនទី ២០

ព្រហ្មចារិយភាព

ព្រហ្មចារិយភាពមានន័យថា៖ "ចៀសវាងអំពើអសីលធម៌និងខុសច្បាប់ ទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទ; បរិសុទ្ធ ព្រហ្មចារិយ; និយាយស្តីសមរម្យ ទប់កាយចិត្ត មាន ចំណូលចិត្តប្រែប្រួលសាមញ្ញនិងបរិសុទ្ធ ។" វេចនានុក្រមអង់គ្លេស Concise Oxford Dictionary ។

ផ្ទុយពីការបណ្តុះបណ្តាលដែលយើងបានសិក្សាក្នុងមេរៀនមុន ។

អ៊ីស្លាមសង្កត់ធ្ងន់លើព្រហ្មចារិយភាព ចំណុចនេះឯង ក្នុងចំណោមចំណុច ច្រើនទៀត ដែលត្រូវទិញក្នុងពិភពលោកប៉ែកខាងលិច ។

ហេតុអ្វីត្រូវមានព្រហ្មចារិយភាព ?

យើងត្រូវមានព្រហ្មចារិយភាពក្នុងទង្វើទាំងអស់របស់យើង ដោយមិនធ្វើអំពើ អសីលធម៌និងខុសច្បាប់ និងដោយមិននិយាយស្តីអាក្រក់ ។ យើងត្រូវចាត់ទុក ប្រការទាំងអស់នេះជាប្រការអាក្រក់និងត្រូវចៀសវាងវា ។

អ៊ីស្លាមបង្ហាត់បង្រៀនយើងដែរថាដរាបណាមិនទាន់បាននឹកស្តីទេ ដរាប នោះទំនាក់ទំនងស្និទ្ធស្នាលរវាងបុរសស្រ្តីពីរនាក់ត្រូវហាម ។

ព្រហ្មចារិយភាពជាអំណោយរបស់អស់ឡោះហ្ន៎ ។ វាជាសញ្ញានៃលក្ខណៈ បរិសុទ្ធនិងថ្លៃថ្នូរ ។ វាជាទ្រព្យដ៏មានតម្លៃនិងផ្ទាល់ខ្លួន ។ ពេលរៀបការ បុគ្គល ឈានចូលទៅក្នុងដំណាក់កាលថ្មីរបស់ជីវិត ។ សម្ព័ន្ធអាពាហ៍ពិពាហ៍ត្រូវចងក្លាប់ ដោយគូស្វាមីភរិយា រួមរស់ជាមួយគ្នាដោយបែងចែកគ្នានូវអ្វីមួយដែលផ្ទាល់ខ្លួននិង ស្និទ្ធស្នាល ។ វាជួយឲ្យអាពាហ៍ពិពាហ៍តស៊ូរិបត្តិតូចធំបានដែលនឹងកើតឡើងក្នុង

អនាគត និងធ្វើឲ្យអាពាហ៍ពិពាហ៍មានចំណេរកាលយូរអង្វែង ។

បើបុគ្គលមិនរក្សាព្រហ្មចារិយភាពទេ ចាត់ទុកទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទជាធម្មតា បុគ្គលនឹងបាត់បង់គោលដៅសំខាន់បំផុតដែលអល់ឡោះហ្ន៎បានកំណត់ និងការ រួមរស់ជាមួយគ្នារវាងបុគ្គលប្រុសស្រីពីរនាក់ ។

បើចាត់ទុកទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទជាការកំសាន្តធម្មតា ជាមួយដៃគូឥតរើសមុខ ទំនាក់ទំនងនឹងបាត់បង់វេទនារម្មណ៍ (គឺគ្មានចិត្តមេត្តារវាងគូស្រករ) ។

អល់ឡោះហ្ន៎ឲ្យមនុស្សមានវត្ថុធាតុច្រើនមុខ ដូចជាឲ្យខ្លួនមនុស្សមាន វិញ្ញាណប្រាំគឺ កាយវិញ្ញាណ (ដឹងការប៉ះពាល់), ជីវ្ហាវិញ្ញាណ (ដឹងរសជាតិ), ចក្ខុ វិញ្ញាណ (ការមើលឃើញ), សោតវិញ្ញាណ (ការស្តាប់ឮ), យានវិញ្ញាណ (ការជុំក្លិន) ជាដើម ។ បន្ទាប់មក ព្រះអង្គបានបន្ថែមសម្បត្តិកាយថ្មីមួយទៀតឲ្យមនុស្ស គឺ ព្រះអង្គឲ្យមនុស្សចេះគិតនិងចេះយល់ដឹង ។

បើយើងប្រើខ្មាសយើងឥតប្រមាន ដោយប្រមាទ មិនប្រយ័តប្រយែង យើង នឹងទទួលបាននូវតម្រេកកាយ តែយើងនឹងបាត់បង់ "សេចក្តីស្រឡាញ់និងសេចក្តី ស្តាប់ស្តល់ផ្លូវចិត្ត" ដែលអារម្មណ៍អាចផ្តល់ឲ្យយើងបាន ។

ដូច្នោះ បើយើងបណ្តែតបណ្តោយខ្លួននិងមានទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទក្លាមៗពេល មានចំណង់នោះ យើងបន្ទាបសេចក្តីថ្លៃថ្នូរយើងពីថ្នាក់មនុស្សប្រកបដោយប្រាជ្ញា ចុះមកកាន់ថ្នាក់សត្វ/កាយ យើងនឹងបាត់បង់ខ្លឹមសារពិតរបស់ជីវិត ។

តើខុសអ្វីបើគ្មានព្រហ្មចារិយភាព?

គេដឹងច្បាស់ហើយថាបើអារម្មណ៍ត្រូវជំរុញឬធ្វើឲ្យកម្រើក ដោយអ្វីមួយ អារម្មណ៍នោះនឹងចង់បានច្រើនទៀតពីអ្វីនោះលើកក្រោយ ដើម្បីនឹងបានទៅដល់ លំដាប់ជំរុញឬកម្រើកចិត្តដូចមុនៗដែរ ។

ឧទាហរណ៍ បើខ្ញុំដឹកស្រា ខ្ញុំបាត់បង់ការគ្រប់គ្រងខ្លួនឯង ។ លើកក្រោយ ខ្ញុំនឹងដឹកស្រាច្រើនជាងមុនដើម្បីនឹងបានស្រវឹងដូចលើកមុនដែរ ។ លើកក្រោយទៀត ខ្ញុំនឹងដឹកលើសនោះទៀត...

ដូចគ្នាដែរ បើខ្ញុំផ្ដោតអារម្មណ៍ទៅលើសកម្មភាពផ្លូវភេទរបស់ខ្ញុំដើម្បីលេងសប្បាយ លើកក្រោយខ្ញុំនឹងប្រព្រឹត្តច្រើនជាងមុន ទាល់តែទៅជាញៀន មិនអាចឈប់បាន ។

ដូច្នោះ បើយើងបរិសុទ្ធមានព្រហ្មចារិយភាពក្នុងទង្វើទាំងអស់របស់យើង (ជាពិសេសផ្លូវភេទ) ចាត់ទុកប្រការនេះជាប្រការ "គួរឲ្យគោរព" និងមិនប្រព្រឹត្តឥតគិតទេ យើងនឹងបានដល់លំដាប់វិន័យដែលនឹងធ្វើឲ្យយើងខ្លាំងក្លាជាងមុន យើងនឹងមានសេចក្ដីប្ដេជ្ញាចិត្តនិងអាចធ្វើឲ្យអ្វីដែលយើងគិតទុកក្នុងចិត្តនោះបានសម្រេច ។

ហេតុអ្វីពិបាករក្សាព្រហ្មចារិយភាព ?

សង្គមពិភពលោកបែកខាងលិចបានបាត់បង់ ទ្រឹស្ដីជីវិតប្រកបដោយធម្ម ។ គេបិទភ្នែកក្នុង ផ្ដោតតែលើតម្រេកកាយ ។ កាមទៅជាល្បែងកំសាន្ត ។ វាធ្វើឲ្យចំណង់កាន់តែកម្រើកខ្លាំង ធ្វើឲ្យយើងចង់ចូលរួមដែរ ។ តម្រេកស្ទើរតែទាំងអស់ត្រូវដឹកនាំទៅរកទ្រឹស្ដីនេះដូចជាបុណ្យ វីដេអូ សៀវភៅអាន ទស្សនាវដ្ដី រង្គសាលកុន ទូរទស្សន៍ជាដើម ។ ដូច្នោះគេអាចសួរបានថា៖ "មានមិត្តប្រុសឬមិត្តស្រី ខុសអ្វី ? បើពួកគេអាចធ្វើដូច្នោះបាន ហេតុអ្វីយើងធ្វើមិនបាន ?" អ្នកនឹងសួរបុគ្គលដែលជក់អាភៀនទេថា៖ "បើអ្នកអាចធ្វើបាន ហេតុអ្វីខ្ញុំធ្វើមិនបាន ?"

ទេ អ្នកមិនអាចធ្វើបែបនេះបានទេ ព្រោះអ្នកឃើញអ្នកនោះធ្វើឲ្យអារម្មណ៍និងខ្លួនប្រាណខ្លួនឯងខូចដោយសារធ្វើបែបនេះ ។

នេះព្រោះតែយើងមិនឃើញផលវិបត្តិក្នុងអនាគត ដោយសារតែយើងមិនបរិសុទ្ធ គ្មានព្រហ្មចារិយភាព ក្នុងសំណួរខាងលើនោះ ។ បណ្ដាអ្នកដែលចាស់ជាងយើងដែលបានឃើញផលវិបត្តិនេះ បានព្រមានយើង តែយើងហៅគាត់ថា "ជនហួសសម័យ" ។ បើយើងដឹងអ្វីដែលពួកគាត់បានដឹងនោះ យើងមុខជាមិនតាម

ចំណង់យើងទេ នឹងមិនមានទំនាក់ទំនងផ្លូវភេទក្រៅក្របខ័ណ្ឌអ៊ីស្លាមទេ ។

បរិសុទ្ធ មានព្រហ្មចរិយភាព មិនបានសេចក្តីថានៅតែក្នុងផ្ទះ ផ្តាច់ខ្លួនពី ពិភពលោកប៉ែកខាងលិចនិងមិនព្រមស្តាប់ពួកគេនិយាយជាមួយយើងនោះទេ ។

បានសេចក្តីថាស្តាប់សំណូមពរទាំងអស់របស់ពួកគេ និងធ្វើអ្វីដែលល្អ មិនធ្វើ អ្វីដែលអាក្រក់ ។

ទាល់តែអ្នកស្តាប់ពួកគេ ទើបអ្នកអាចសម្រេចបានថាអ្វីល្អអ្វីក្រក់ ។

បានសេចក្តីដែរថាមិនបណ្តោយឲ្យចំណង់អ្នកនាំអ្នកធ្វើប្រការ ដែលអ្នកដឹង ថាវាធ្វើឲ្យអ្នកមានតម្រេកផ្លូវកាយ តែវាធ្វើឲ្យអ្នកខាតបង់ខាងលំដាប់ជាន់ខ្ពស់នោះ (គឺផ្នែកធម៌) ។

យើងអាចបរិសុទ្ធ មានព្រហ្មចរិយភាពបានដោយចៀសវាងនិយាយចំអាស ចំអូង ដោយចៀសវាងនិយាយលេងសើចច្រឡើសបើស ដោយចៀសវាងមើលកុន ដែលបង្ហាញឲ្យឃើញខ្មាសមនុស្សបណ្តាលឲ្យមានតម្រេកផ្លូវភេទ ដោយចៀសវាង មានទំនាក់ទំនងស្និទ្ធស្នាលពេកជាមួយបុគ្គលភេទផ្ទុយពីយើង និងដោយសុរខ្លួន ឯងជានិច្ចថា៖ "ខ្ញុំធ្វើដូច្នោះព្រោះតែតម្រេកខ្ញុំឲ្យខ្ញុំធ្វើដូច្នោះ ឬព្រោះតែប្រាជ្ញាខ្ញុំឲ្យខ្ញុំ ធ្វើដូច្នោះ ។"

បើតម្រេកយើងឲ្យយើងធ្វើដូច្នោះ ចូរយើងកុំធ្វើ ។ បើប្រាជ្ញាយើងឲ្យយើងធ្វើ ដូច្នោះ ចូរយើងធ្វើ ហើយយើងនឹងសប្បាយទាំងផ្លូវកាយ ទាំងផ្លូវធម៌ (ឬផ្លូវចិត្ត) ។

ផ្លូវដែលនាំទៅរកសេចក្តីពេញចិត្តពិតប្រាកដនឹងជីវិតជាផ្លូវពិបាកណាស់ វា នៅត្រង់ចន្លោះតម្រេកផ្លូវកាយនិងតម្រេកផ្លូវធម៌ (ឬផ្លូវចិត្ត) ។ វាដូចឡើងភ្នំ ទាល់ តែបានទៅដល់លើកំពូលទើបអ្នកអាចមើលឃើញជុំវិញខ្លួនអ្នក និងដឹងថាអ្វីៗ ស្រស់ស្រាយ ។ ពេលអ្នកមើលមកក្រោម អ្នកនឹងឃើញអ្វីៗដោយទស្សនៈផ្សេង ។ ពីខាងលើ អ្នកឃើញភាពខ្ចាត់ខ្ចាងរបស់ជីវិត អ្នកឃើញផ្លូវដែលនាំឲ្យអ្នកដើរខុស ពេលអ្នកនៅក្នុងភាពខ្ចាត់ខ្ចាងនោះ លេចឡើងច្បាស់ក្រឡែតនិងយ៉ាងងាយពេល នេះ ។

sources:
www.saba-igc.org
shia974.fr
www.madressa.net

អ៊ីម៉ាមម៉ាស្តូហ្វាប៊ុន ៤ ។

ឈ្មោះអ៊ីម៉ាមម៉ាស្តូហ្វាប៊ុន	ម៉ាស្តូហ្វាប៊ុន	ថ្ងៃកំណើត/ថ្ងៃស្លាប់ សករាជប្រតិបត្តិ	ថ្ងៃកំណើត/ថ្ងៃស្លាប់ គ្រិស្តសករាជ
អាចិ ហ្វាតីម៉ា	ហ្វាតីម៉ា	80-150 ស.ហ.	699-767 គ.ស.
ម៉ាលីក	ម៉ាលីក	93-179 ស.ហ.	711-795 គ.ស.
អាស្តូ-ស្វាហ្វីអ៊ី	ស្វាហ្វីអ៊ី	150-204 ស.ហ.	767-820 គ.ស.
អាស្តូម៉ាដូ ហ្វាតីម៉ា	ហ្វាតីម៉ា	164-241 ស.ហ.	780-855 គ.ស.

ព្រះសាស្តា មូហ្វាម៉ាដូ ប្រសូត/ចូលព្រះទិវង្គត ឆ្នាំ 570-632 គ.ស. ថ្ងៃសុក្រ ទី ១៧ ខែ រ៉ប៊ីឌុល អាវ៉ាល់ ឆ្នាំជំរី ។

អ៊ីម៉ាមអ្នកស្នងព្រះសាស្តាមូហ្វាម៉ាដូ ទាំង ១២ ។

លំដាប់	ឈ្មោះ	ឈ្មោះក្រៅ	ឋានន្តរសិក្ខា	ថ្ងៃកំណើត/ថ្ងៃស្លាប់ គ.ស./ស.ហ.
1	អុលី	អាចិ អាល់-ហ្វាសាន់	អាមីរុល-មុមីនីន	600-661/23 មុន ស.ហ.-40
2	ហ្វាសាន់	អាចិ មូហ្វាម៉ាដូ	អាល់-មុច្ឆតាបា	625-670/3-50
3	ហ្វាសាន់	អាចិ អុប្បុលឡេហ្វា	សែយីដូ អាស្តូ-ស្វាហ្វីអ៊ី	626-680/4-61
4	អុលី ប៊ិន ហ្វាសាន់	អាចិ មូហ្វាម៉ាដូ	អាល់-សាត្រ់យ៉ាដូ ស្វែនុល-អាប៊ីឌីន	659-713/38-95
5	មូហ្វាម៉ាដូ អាល់-បាត្រីរ	អាចិ យ៉ាត្រីរ	បាត្រីរ អាល់-អ៊ីលូម	676-733/57-114
6	យ៉ាត្រីរ	អាចិ អុប្បុលឡេហ្វា	អាស្តូ-ស្វាហ្វីអ៊ី	702-765/83-148
7	មូសា ប៊ិន យ៉ាត្រីរ	អាចិ អាល់-ហ្វាសាន់	អាល់-កាស្វីម	745-799/128-183
8	អុលី ប៊ិន មូសា	អាចិ អាល់-ហ្វាសាន់	អាល់-អ៊ីដ្រី	765-819/148-203
9	មូហ្វាម៉ាដូ ប៊ិន អុលី	អាចិ យ៉ាត្រីរ	អាល់-តាត្រី អាល់-យ៉ាត្រីរ	811-835/195-220
10	អុលី ប៊ិន មូហ្វាម៉ាដូ	អាចិ អាល់-ហ្វាសាន់	អាល់-ហ្វាត្រី អាល់-ណាត្រី	828-868/212-254
11	ហ្វាសាន់ ប៊ិន អុលី	អាចិ មូហ្វាម៉ាដូ	អាល់-អុស្តាហ្វី	846-874/232-260
12	មូហ្វាម៉ាដូ ប៊ិន ហ្វាសាន់	អាចិ ក្វីស៊ីម	អាល់-ម៉ាស្តូឌី អាល់-ហ្វាត្រីយ៉ាដូ ស្វាហ្វីអ៊ី អាល់-ស្វាម៉ាន អាល់-ក្វីអ៊ីម	869/255